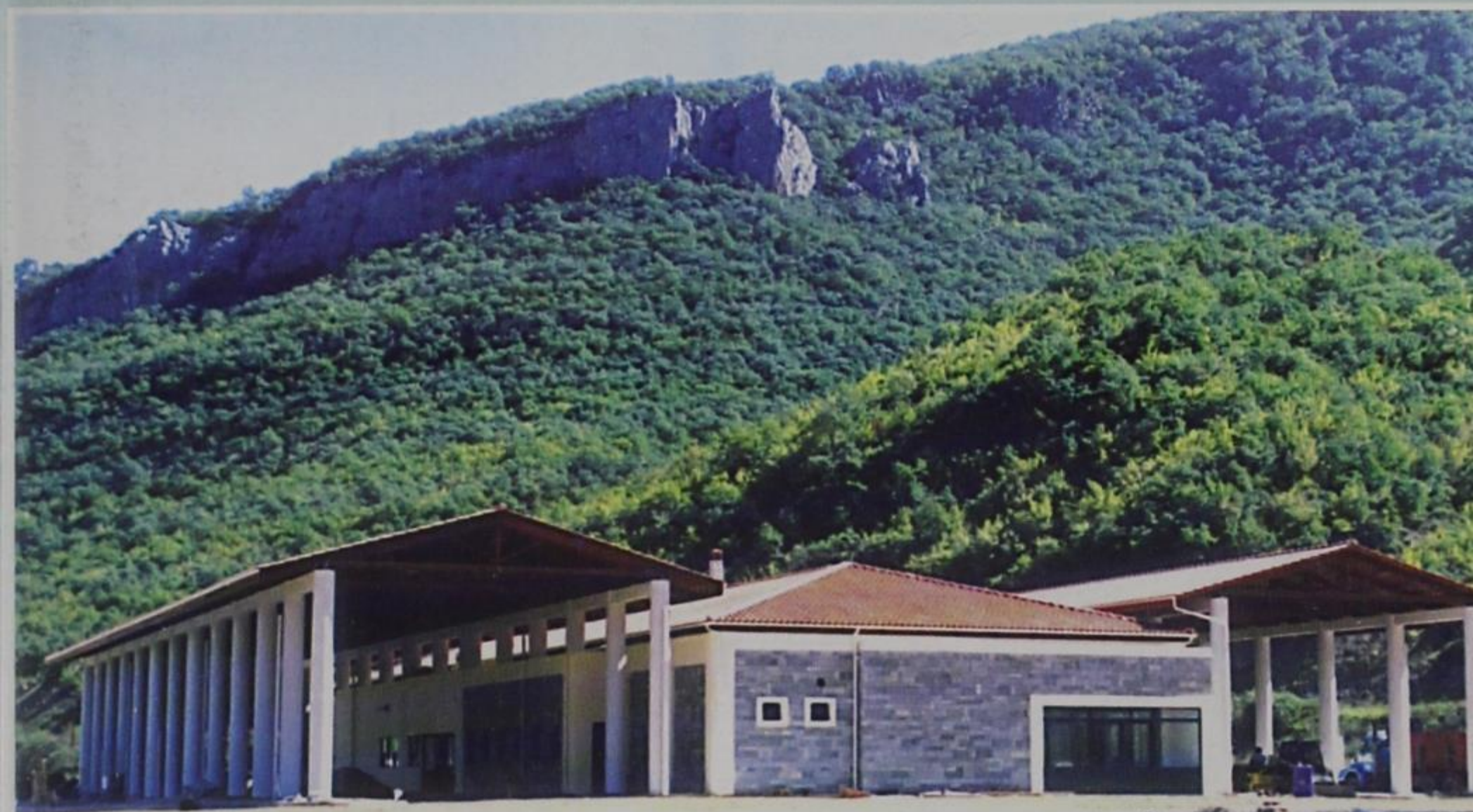

ΚΟΝΙΤΣΑ

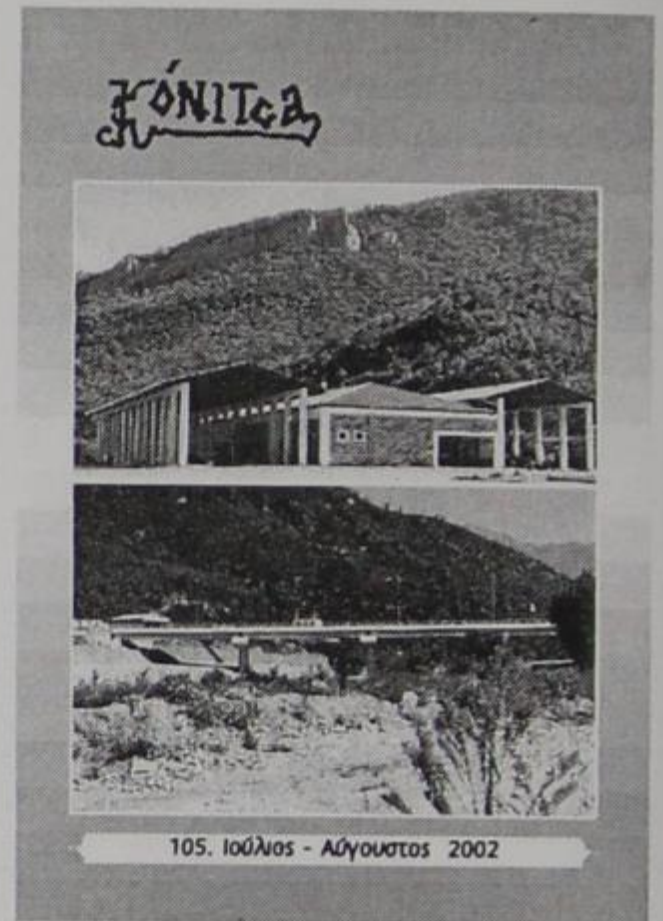
105. Ιούλιος - Αύγουστος 2002

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΤΗ ΤΕΥΧΟΣ 105 1 € ΚΟΝΙΤΣΑ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

	Σελ.
Αντιγράψτε το Μέτσοβο, Ι. Λυμπερόπουλου	199
Η Ελληνική σημαία, Ν. Ρεμπέλη	201
Απρόσμενες καταστάσεις, Ι. Λυμπερόπουλου	204
Μια ιστορία με κύρος, Ειρ. Κίτσιου	207
Επιτυχίες συμπατριωτών μας, Σ.Τ.	215
Η Εταιρεία Ηπειρ. μελετών, Π. Μπακόλα	217
Μια ιδιωτική πρωτοβουλία	219
Ιστορ. Συνδέσμου Βούρμπιανης	221
Εκδηλώσεις Συνδ. Βούρμπιανης	224
Η Χορωδία Π.Κ.Δ.Κ., Ο. Χούψια	225
Δελτίο τύπου Προσκόπων	227
Αντιπρ. Δημ. Φιλοθέης, Ι. Δάφνη	229
Ο 15/αύγουστος στη Μολυβδοσκεπάστη Ι. Δάφνη	231
Δημ. Σχολεία, Χρ. Σπ-Π. Ντεντόπουλου	233
Βρυσοχώρι-Κόνιτσα, Β. Ζωγράφου	235
Ιούλιος-ο Θεριστής, Σπ. Ξεινού	237
Επιστολή, Ειρ. Κίτσιου	239
Από την Ουγγαρία, Μ.Π.	239
Νέα παραδοσιακή αρχιτεκτονική	241
Βιβλιοκρισία, Λ. Τζόκα	245
Αξιοπρόσεκτη συνάντηση, Ν. Χανιά	248
Ειδήσεις - Κοινωνικά	250
Νεκρολογίες	255
Η Καλόβρυση τιμάει τους νεκρούς, Β.Ν.	259
Φωτ. εξωφ. Άννα Τσιγκούλη. Τελωνείο και Γέφυρα Μέρτζιανης (Κόνιτσα).	

**Εκδίδεται από Συντακτική
Επιτροπή**

**Ανδρέου Ηλίας
Ζώτος Θεόφιλος
Τουφίδης Σωτήρης
Τσιάγκης Ικαρος**

**Υπεύθυνος σύμφωνα
με το νόμο:**

Σωτ. Τουφίδης

Κόνιτσα 44.100

Τηλ. 06550 22464 - 22212

Fax: 06550 22464

Γραφικές Τέχνες

ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ

Γαριβάλδη 10, 45221 Ιωάννινα

Τηλ-fax 0651 77358

**Ετήσια συνδρομή: Εσωτερικού Δρχ. 2.000 ή 7 €
Εξωτερικού, Δολ. USA 25 Αυστραλία 30
Αλληλογραφία - Συνδρομές - Εμβάσματα
στον υπεύθυνο του περιοδικού Σ. Τουφίδη
ή στο Βιβλιοπωλείο "ΕΛΕΓΕΙΟ" Θ. Ζώτου, Κόνιτσα**

ΑΝΤΙΓΡΑΨΤΕ ΤΟ ΜΕΤΣΟΒΟ

Του Γιάννη Λυμπερόπουλου

“**Α**ντιγράψτε το Μέτσοβο” και θα συμπληρώνα, χωρίς φόβο και δίκως πάθος: και “**ΚΟΙΤΑΞΤΕ ΝΑ ΔΕΙΤΕ** αυτό που **ΣΥΝΤΕΛΕΙΤΑΙ ΣΤΟ ΖΑΓΟΡΙ**”.

ΠΑΨΤΕ να παίζετε το ρόλο του **ΜΟΝΑΧΙΚΟΥ ΚΑΒΑΛΛΑΡΗ** που τρέχει ξέφρενα στους έρημους τόπους, χωρίς να ξέρει που πάει και ποιά θα είναι το μέλλον του.

Είμαστε ίδιες περιοχές, είμαστε δίπλα-δίπλα και θάπρεπε νάχουμε την ίδια τύχη. Αν θέλετε ακόμα, **ΘΑΠΡΕΠΕ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ**. Αλλά δεν είμαστε. **ΑΤΥΧΗΣΑΜΕ**.

Αυτό δε σημαίνει ότι θα πρέπει να καταδικάσουμε το λαό της επαρχίας μας, τον τόπο μας, την ιστορία μας στον αφανισμό και την καταστροφή.

Ο Νομός Ιωαννίνων, μαζί και η επαρχία της Κόνιτσας, έχει το χαμηλότερο κατά κεφαλήν εισόδημα σ' ολόκληρη την Ενωμένη Ευρώπη. Ρεκόρ, που μόνο οι Λαοί του Τρίτου Κόσμου θα το ζήλευαν.

Παρ' όλα αυτά όμως, το **ΜΕΤΣΟΒΟ**, που βρίσκεται στον ίδιο Νομό και στην ίδια πληθυσμιακή κλίμακα με την **ΚΟΝΙΤΣΑ**, έχει **ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΨΗΛΟΤΕΡΑ ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ** μέσα στην Ευρωπαϊκή

ΈΝΩΣΗ.

Και όχι μόνο αυτό! Έχει συγκρατήσει τον τόπο του το σύνολο σχεδόν του πληθυσμού του. Κατάφερε να έχει Χειμώνα-Καλοκαίρι τουρισμό σε μεγάλα νούμερα. Διατηρεί με φανατισμό την παράδοση και τον Πολιτισμό του. Έχει γίνει μια από τις πιο όμορφες κωμοπόλεις της Ελλάδας. Κάθε χρόνο έχει εκδηλώσεις υψηλής ποιότητας και πολιτισμού με Πανελλήνια εμβέλεια κλπ.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι εδώ και λίγα χρόνια και το Μέτσοβο βρίσκονταν στο **ΜΗΔΕΝ**. Μπορώ να ειπώ **ΣΕ ΧΑΜΗΛΟΤΕΡΗ ΜΟΙΡΑ** από ό,τι βρίσκονταν η **ΚΟΝΙΤΣΑ**. Και μέσα σ' αυτό το διάστημα το Μέτσοβο, κατάφερε να ξεπεράσει όλες του τις αδυναμίες και να μετατραπεί σε **ΜΠΡΟΣΤΑΡΗ** του Ελλαδικού αλλά και του Ευρωπαϊκού χώρου.

Είναι αλήθεια ότι το Μέτσοβο βοηθήθηκε, στα δύσκολα χρόνια που περνούσαμε εμείς από τα λεφτά του Ιδρύματος **ΤΟΣΙΤΣΑ**. Αλλά δε νομίζω ότι αυτό ήταν το παν. Λεφτά... πέρασαν και από αλλού, αλλά δεν έγινε τίποτα.

Πιστεύω ακράδαντα ότι κείνο που πραγματικά ξελάσπωσε και απογείωσε το **ΜΕΤΣΟΒΟ**, ήταν ότι βρήκε το

ΣΩΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ. Τα πρότυπα που μιμήθηκε, τις πρωτοβουλίες που υποκίνησε, τα καίρια σημεία που σημάδεψε και ώθησε προς τη ΣΩΣΤΗ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ, Ο ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ που ενέπνευσε στους κατοίκους του, ήταν ο ΘΕΜΕΛΙΑΚΟΣ παράγοντας και ουσιαστικός κινητήρας - δυναμική ατμομηχανή, που έδωσε τη ΝΙΚΗ σ' αυτόν τον άξιο αγώνα της επιβιώσης.

Οι άνθρωποι που θα κυβερνήσουν και τους δικούς μας δύο Δήμους της Επαρχίας μετά τις εκλογές, θα κάνουν ένα μεγάλο δώρο στον κόσμο της, αν μελετήσουν βαθύτερα με μεγάλη ΠΡΟΣΟΧΗ τις λεπτομέρειες, τα στοιχεία τους τρόπους και γενικώτερα όλη την ΠΡΑΚΤΙΚΗ πλευρά της ΠΟΡΕΙΑΣ που ακολούθησε μέχρι σήμερα το ΠΛΑΝΟ ανάπτυξης του Μετσόβου, και τους ΣΤΑΘΜΟΥΣ από τους οποίους πέρασε αυτό κι ας μη διστάσουν όχι μόνον να στείλουν ανθρώπους δικούς μας να ιδούν και να μελετήσουν από κοντά αυτό το ΠΕΙΡΑΜΑ, (καθώς και την πάρα πολύ σοβαρή προσπάθεια ΑΝΑΔΟΜΗΣΗΣ του ΖΑΓΟΡΙΟΥ

αλλά και ανθρώπους-συμβούλους να φέρουν από κει ικανούς να μεταλαμπαδεύσουν τις εμπειρίες τους στην περιοχή μας.

Πρέπει να καταλάβουμε ότι τόχουμε ανάγκη.

Έχουμε ανάγκη να βρούμε έναν πραγματοποιήσιμο και υπαρκτό ΔΡΟΜΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ που θα προσαρμόσουμε στις δικές μας συνθήκες-δυνατότητες και είναι κατώτερο των περιστάσεων να μας κομπλεξάρει η ιδέα ότι κάποιον τρόπο "αντιγράφουμε". Αν τελικά μπορέσουμε να το κάνουμε πράξη θα είναι μεγάλη τιμή μας, γιατί επιτελούμε, κατά τον καλύτερο τρόπο, το ΧΡΕΟΣ προς τον τόπο μας... Ο "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ" δίνει πολλές δυνατότητες στον τόπο μας, και θα μπορούσα να πω ότι ΞΕΠΕΡΝΑΕΙ στο δυναμισμό και στις ικανότητες ποιοτικά και ποσοτικά αυτό που έδινε στο Μέτσοβο το Ίδρυμα Τοσίτσα, με την οικονομική βοήθεια.

Από δω και μπροστά ΧΩΡΙΣ ΣΧΕΔΙΟ-ΠΛΑΝΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, σωστικής βιώσιμης και διαρκούς, η Επαρχία μας δε σώζεται.

Η Ελληνική σημαία

ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΙΚ. Χ. ΡΕΜΠΕΛΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΟ, ΓΥΡ. ΛΥΚΕΙΑΡΧΗ

Τα δύο τελευταία χρόνια η σημαία μας, το συμβολικό αυτό κειμήλιο του έθνους μας, έγινε κατά τον εορτασμό της 28 Οκτωβρίου 1940 “το μήλο της έριδος” και πολλές γνώμες ακούστηκαν, σχετικά με το αν δικαιούται να κρατήσει στις παρελάσεις ως σημαιοφόρος, την ελληνική σημαία αλλοδαπός μαθητής, επειδή έτυχε να έχει την υψηλότερη βαθμολογία έναντι των άλλων Ελλήνων συμμαθητών του.

Πολλοί είπαν και υποστήριξαν πως δεν πρέπει να είμαστε ρατσιστές κ.λ. Άλλοι αντέδρασαν λέγοντας ότι η ελλην. σημαία πρέπει να δίδεται σε Έλληνα μαθητή, έστω κι αν υστερεί κατά τι στη βαθμολογία από τον άλλο αλλοδαπό.

Πάνω σ’ αυτό το θέμα θα ήθελα, ως Έλλην πολίτης πρώτα και ως πρώην Λυκειάρχης έπειτα, να τοποθετηθώ και να εκθέσω μερικές απόψεις μου, με την ελπίδα να αποφευχθούν στον εφετινό εορτασμό παρόμοιες άσκοπες συζητήσεις.

Απ’ ό,τι θυμάμαι σημαιοφόρος ορίζεται, με πρακτικό του συλλόγου των διδασκόντων, ο μαθητής που έχει τη μεγαλύτερη βαθμολογία και διακρίνεται για το ήθος και την καλή διαγωγή του. Και ορθώς ο νομοθέτης εθέσπισε έτσι, γιατί κατά τους Λατίνους (χρειάζεται να τους θυμόμαστε καμιά φορά): “Quis proficit in litteris, I sed deficit in

moribus, hic magis deficit quam proficit”, δηλ. όποιος προοδεύει στα γράμματα, αλλά υστερεί στο ήθος, αυτός μάλλον υστερεί παρά προοδεύει.

Αν αυτά πολλοί σήμερα θεωρούν ξεπερασμένα, ανεφάρμοστα και ανόπτα, τότε το Υπ. Παιδείας ας τροποποιήσει το σχετικό Διάταγμα στον τρόπο επιλογής σημαιοφόρου, συμπληρώνοντας και για τις περιπτώσεις των αλλοδαπών μαθητών.

Ερωτάται τώρα: Αν ο αλλοδαπός υπερέχει του Έλληνα συμμαθητή του κατά 3/12 ή και μισή μονάδα (ανάλογα με τον αριθμό των μαθημάτων), επειδή έτυχε π.χ. ο Γυμναστής ή ο Μουσικός να του βάλει μια ή δυό μονάδες παραπάνω απ’ ό,τι έβαλε στον Έλληνα, έπεται ότι, με αυτή την τυχαία και ανάξια λόγου υπεροχή, δικαιούται να οριστεί σημαιοφόρος; Κατά τη γνώμη μου, όχι, γιατί ξέρω εκ πείρας με πόση ευκολία δίνονται σήμερα οι βαθμοί.

Μπορεί ο αλλοδαπός να πάρει στην εορτή της Σημαίας, που γίνεται πριν από την 28 Οκτωβρίου (συνήθως στις 26 ή 27 Οκτ.) το σχετικό “έπαινο” του Υπ. Παιδ. κι αν θέλει ας τον κορνιζώσει, αλλά σημαία ελληνική δεν δικαιούται να κρατήσει στις γιορτές και παρελάσεις, ακριβώς γιατί είναι αλλοδαπός. Αφήνω ότι κάτι τέτοιο θα πλήγωνε τα Ελληνόπουλα.

Θέτω, όμως, το ερώτημα: Θα ταί-

ριαζε να κρατάει, ως σημαιοφόρος, την ελλην. σημαία Ιταλός μαθητής στην παρέλαση της 28 Οκτ. ή Τούρκος στις 25 Μαρτίου; Ασφαλώς όχι.

Η ελλην. σημαία, λοιπόν, δεν δίδεται “εική και ως έτυχε” στα χέρια αλλοδαπών μαθητών. Ανήκει στην Ελλάδα, στον ελλην. λαό. Είναι συνυφασμένη με τους αγώνες, τις θυσίες, τα ολοκαυτώματα των Ελλήνων μαχητών του 1821, 1912-13, 1940 κ.λ., οι οποίοι, με τη σημαία μπροστά, θυσίασαν τη ζωή τους για να απελευθερώσουν την Ελλάδα.

Κανένας δεν έχει το δικαίωμα να διαπραγματευτεί τα εθνικά μας σύμβολα, που είναι εθνοπαγή και εθνοπρεπή και, ως εκ τούτου, δεν χαρίζονται, δεν παραχωρούνται, ελαφρά τη καρδία, σε άλλους, όπως δεν παραχωρείται ούτε σπιθαμή ελληνικής γης. Η ελλην. σημαία συμβολίζει την ελευθερία της πατρίδος μας, την οποία δεν μας τη χάρισε κανένας άλλος λαός, αλλά μόνοι μας την κερδίσαμε με πολύ αίμα.

Η ελλην. σημαία εκπροσωπεί την ελλην. πατρίδα μας σε όλη τη φωτοβόλο αίγλη της. Είναι το έμβλημα της εθνικής μας ενότητας, η σεπτή της πατρίδας απεικόνιση, το ιερό του Λαβάρου σκίνωμα στις πτυχές του οποίου επαναπαύονται τα πολύτιμα του έθνους μας ιδανικά: πατρίδα, θρησκεία, γλώσσα.

* * *

Δεν κρίνω άσκοπο να παραθέσω εδώ, πολύ περιληπτικά, και όπως το θυ-

μάμαι, ένα διήγημα του Γ. Δροσίνη, σχετικό με την ελλην. σημαία, που το φιλοξενούσαν προπολεμικά τα Αναγνωστικά Δημοτ. Σχολείων και Γυμνασίων:

Απόσπασμα από 6-7 στρατιώτες, με επικεφαλής έναν υποδεκανέα, απελευθέρωσε τον Ιούνιο του 1913 ένα χωριό της ανατολικής Μακεδονίας. Πρώτη φροντίδα του υποδεκανέα ήταν να κάνει μια πρόχειρη σημαία με μπλέ και άσπρο πανί. Την έδεσε σε ένα ξύλο και την έστησε στη στέγη του σπιτιού, στο οποίο είχαν εγκατασταθεί.

Σε λίγο δέχτηκαν σφοδρή επίθεση των Βουλγάρων και αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν το χωριό. Φεύγοντας τελευταίος ο υποδεκανέας, γύρισε το κεφάλι στη στροφή του δρόμου κι αντίκρουσε τη σημαία στη στέγη. Ο κυματισμός της του φάνηκε πως τον προσκαλούσε να την πάρει. Αμέσως φωνάζει: “παιδιά, τη σημαία μας, που θα αφήσουμε τη σημαία μας;”. Χωρίς άλλη σκέψη γύρισε πίσω, ανέβηκε στη στέγη, την άρπαξε, την έσφιξε στην αγκαλιά του, αλλά εκεί μια σφαίρα τον βρήκε στο στήθος και σωριάστηκε αιμόφυρτος. Και καταλήγει κάπως έτσι, απ’ ό,τι θυμάμαι, ο Δροσίνης, σε άπαιστη καθαρεύουσα: “Και ο ψυχορραγών και σφαδάζων από τους πόνους γενναίος υποδεκανεύς, χρησιμοποιών, με όσην δύναμιν είχε, και τους τελευταίους σπασμούς των οδόντων του, κατέσχισε δι’ αυτών την αυτοσχεδίαστον ελληνικήν σημαίαν και την κατέστησε ράκος άμορφον

και πορφυρούν εκ του αίματός του, δια να μη την αφήσει εις χείρας του εχθρού”.

Τέτοια ευγενή αισθήματα φιλοπατρίας δονούσαν παλαιότερα τα στήθη των Ελλήνων μαχητών και ηλέκτριζαν τις ψυχές τους γι’ αυτό το ιερό σύμβολο. Ας είμαστε λοιπόν πιο προσεκτικοί σε καθετί, που έχει σχέση μ’ αυτό και το έθνος μας γενικότερα.

Γιατί, αν χαλαρώσουν οι δεσμοί, που μας συνδέουν με τα εθνικά μας σύμβολα, αν αρχίσαμε να απεμπολούμε όσα δικαιωματικά μας ανήκουν, σήμερα τη σημαία μας, μελλοντικά το ελληνικό αλφάβητο, τη γλώσσα μας, τις παραδόσεις μας, τα έθιμά μας, τις ρίζες μας, την ορθόδοξη πίστη και θρησκεία μας, αν χάσουμε μέσα στη δίνη της παγκοσμιοποίησης την εθνική μας ταυτότητα, τότε σιγά σιγά, και

χωρίς να το καταλάβομε, θα περιέλθουμε στη δεινή θέση του αδύναμου λιονταριού, το οποίο, όταν βρεθεί στον έσχατο κίνδυνο, κάνει την τελευταία του προσπάθεια να σωθεί και να επιζήσει. Κυρτώνει τότε τη ράχη του, υψώνει τη καίτη του, κάμπει τα οπίσθια πόδια, έτοιμο για το μεγάλο και κρίσιμο άλμα. Θα τα καταφέρει όμως; Αμφιβάλλω, γιατί είναι κουρασμένο κι εξαντλημένο!...

Επανέρχομαι στη σημαία και στην επιλογή του σημαιοφόρου. Είπα τη γνώμη μου, χωρίς να αποκλείω απόψεις άλλων. Και για να θυμηθώ τον αρχ. λυρικό ποιητή Βακχυλίδη: “Ει δε λέγει τις άλλως, πλατεία κέλευθος” (απόσπ. 37), δηλ. αν κάποιος άλλος έχει διαφορετική γνώμη, ο δρόμος είναι πλατύς.

ΠΕΤΡΟΣ ΑΠ. ΠΑΠΑΝΩΤΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ. ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ

Ομήρου 6, 2ος όροφος
ΑΘΗΝΑΙ Τ.Κ. 10564

Τηλ: 3242626
Τηλ: - Fax.: 3244988
Κιν. 094-676109

*Μην ξεχνάτε
τη συνδρομή σας.
Είναι το στήριγμα
του περιοδικού μας*

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΤΣΑΝΟΥ - ΖΕΥΓΟΛΑ

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

ΑΒΕΡΩΦ - ΚΟΝΙΤΣΑ
Τηλ.: (0655) 22529

Τηλ. Οικίας: (06510) 93622
Κιν.: 0945182799

ΑΠΡΟΣΜΕΝΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΓΙΑΝΝΗ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Δάσκαλος ηπειρώτης τριάντα πέντε χρόνια, και ήρθε η ώρα της σύνταξης. Κατέβηκε στην Αθήνα. Τα παιδιά είχαν μεγαλώσει, σπούδασαν και είχαν εγκατασταθεί εκεί. Σπίτι στο Παγκράτι (οδός Δαμάρεως).

Οργώνοντας τόσα χρόνια τα χωριά της Μεκεδονίας και της Ηπείρου, με τα παιδιά στα Πανεπιστήμια, αδύνατο να μαζευτούν χρήματα. Η μόνη ελπίδα τώρα ήταν το εφάπαξ. Και το περίμενε σαν μάνα εξ ουρανού.

Χαρτιά και πάλι χαρτιά. Οι σόλες του φαγώθηκαν στις σκάλες του Γενικού Λογιστηρίου. Τελικά τέλειωσε και με το εφάπαξ. Το πήρε και κατευθείαν στην Τράπεζα.

Χωριανός του και συμμαθητής του ο Θωμάς, δούλευε χρόνια στην Ιονική και του περιέγραφε τα πράγματα με τέτοιο τρόπο, που έχοντας την επιταγή στα χέρια τίποτ' άλλο δεν τούρχονταν στο μυαλό παρά τόνομα της Ιονικής.

Κατάθεσε τα χρήματα, πήρε και το βιβλιάριο και ειρήνεψε μέσα του.

Αυτή είναι η ζωή. Κάθε μήνα έπεφτε η σύνταξη, την παράδιδε στην κυρά Τασία, τη γυναίκα του, κράταγε κι αυτός κάτι λίγα και Δόξα νάχει ο Θεός.

Του είχαν πει ότι στην αρχή της οδού Αχαρνών ήταν το καφενείο του Κουρέλα, και ότι εκεί μαζεύονται οι πατριώτες. Πήγε μια δυο φορές. Τζίφος. Έρχονταν εκεί κάτι περίεργοι τύποι που η παρουσία του έδειχνε να

τους ενοχλεί, είχαν φαίνεται, περίεργες συναλλαγές, μεταξύ τους. Και πήρε των ομματιών του.

Κι όσο κράταγαν οι καλές μέρες πήγαινε στο Ζάππειο και έκανε σουλάτσα. Οι βροχές όμως μπέρδεψαν το πράμα. Τρέχοντας εδώ και κει στα πεζοδρόμια, προσπαθώντας να βρει απάγγειο να μη βρέχεται, σκέφτηκε την Τράπεζα πούχε τα χρήματά του. Στο κάτω-κάτω της γραφής έχει κι αυτός κάτι να κάνει από κει.

Λαμπρά! Καλύτερα δε θάταν δυνατό να βρει. Πολυθρόνες, τραπεζάκια, παρεούλα. Και προ παντός χάζεμα. Ένα σωρό κόσμος πάει κι έρχεται, γιομάτος φροντίδες. Συζητήσεις. Γέλια. Φωνές. Παράξενες γλώσσες. Γεροντάκια που δεν ξέρουν τι θέλουν στα Ταμεία. Συνταξιούχοι. Οικογένειες ολόκληρες. Μαύροι από την Αφρική-Αραπάδες με γκελεμπίες. Σκυλάκια δεμένα στην πόρτα. Κλητήρες βιαστικοί, γιομάτοι έγνοιες, απλησίαστοι και σοβαροφανεείς... Σωστός μπαχτσές.

Κάθε πρωί έφευγε από το σπίτι του, και πότε με τα πόδια, πότε με το λεωφορείο, είχε κάρτα πολλαπλών διαδρομών και δεν τον ένοιαζε, έφτανε στην Τράπεζα και άραζε.

Τις πρώτες μέρες ερευνούσε πέρα δώθε να δει μη τον έχουσε σταμπάρει, και με τρόπο να του υποδείξουν να μην ξαναρθεί. Άλλαζε ταυτόχρονα και πολυθρόνες, πρώτα για να θολώσει τα νερά και δεύτε-

ρο για την εξασφάλιση καλύτερης θέας.

Ώσπου τελικά μονιμοποιήθηκε. Από κει και το Ταμείο πούχε καταθέσει αυτός τα χρήματά του ήταν φάτσα. Και ο ίδιος ο Ταμίας βρίσκονταν κάτω από τον πλήρη έλεγχό του. Τρία βήματα, και θα μπορούσε να τον πιάσει απ' το γιακά. Δεν ήξερε βέβαια γιατί τούχε έρθει αυτή η σκέψη, αλλά καλού κακού. Ωστόσο, απ' όλη την άλλη Τράπεζα, κείνον πούνιωθε για πιο δικό του, ήταν αυτός. Ο ταμίας που φύλαγε το εφάπαξ του. Ένιωθε γιαυτό την ανάγκη να του συμπαραστέκεται. Γιαυτό και κάθε φορά που κείνος πλήρωνε, ακουμπώντας τα λεφτά πάνω στο μπάγκο, η έντασή του φούντωνε και ασυναίσθητα μέτραγε κι αυτός ανοιγοκλείνοντας τα χείλη του. Ένα, δύο, τρία. Όταν μάλιστα τύχαινε τα μπράτσα του πελάτη να κρύβουν τη θέα, ανασπκωνότανε και πλησίαζε το Ταμείο.

Στην αρχή το πράγμα πήγαινε ομαλά και κανένας δεν του'δινε σημασία. Μια δυο φορές όμως, ο Ταμίας έκανε λάθος, κι έδινε παραπάνω μετρητά στον πελάτη, οπότε ο φίλος μας μπήκε στη μέση κι έσωσε την κατάσταση. Αυτό σημειώθηκε από τον Ταμία. Προξένησε όμως κάποια δυσαρέσκεια στον πελάτη, που γύρισε και τον κοίταξε αγριεμένα. Σίγουρα τον πέρασε για κάποιον ειδικό της Τράπεζας. Εστι δίκης οφθαλμός, ος τα πάντα ορά... και το βούλωσε.

Η συνέχεια ήταν μοιραία. Όταν κάποτε ο Ταμίας είχε πολλά δέματα μετρητών να καταβάλει στον πελάτη, κι ήταν φανερό πως βρίσκονταν σε υπερένταση, ο φίλος μας έτρεξε απρόσκλητος και στά-

θηκε δίπλα στο Ταμείο, κανονικός φύλαξ άγγελος και μπόντυγκάρωτ του Ταμία. Ο Ταμίας τότε σήκωσε το βλέμμα του και χαμογέλασε στο φίλο μας, αλλά πέρασε κι από το μυαλό του μια πονηρή σκέψη "Μήπως...".

Τη σκέψη αυτή του την ενίσχυσαν οι διπλανοί συνάδελφοί του, που μόλις είδαν το φίλο μας, να κατευθύνεται στο Ταμείο με το απλωμένο στο τεζάκι "πολύ χρήμα", αλάφιασαν. Τελικά όμως κατάλαβαν πως πρόκεπα για ψώνιο.

Κι από τότε, το πράμα πήρε άλλη τροπή. Και στήνονταν παιγνίδια. Σηκώνονταν από τα γραφεία τους υπάλληλοι και τράβαγαν για το συγκεκριμένο Ταμείο. Έκαναν πως εισπράττον χρήματα. Και γίνονταν λάθη επίτηδες. Κι επενέβαινε ο φίλος μας, πολλές φορές με τρόπο βίαιο. Έγινε σούσουρο. Τόμαθε η διεύθυνση του καταστήματος, τον έθεσαν υπό παρακολούθηση και τελικά, σαν είδανε ότι το πράμα δεν είχε γιατριά, του απηγόρευσε την είσοδο κάποιος κλητήρας.

Πέρναγε απόξω ο καημένος, κοίταζε με παράπονο μέσα. Δυο τρεις φορές έγιναν και επεισόδια στην πόρτα. Τον λυπότανε ο θυρωρός, αλλά η διαταγή ήταν διαταγή. Τελικά, άρχισαν οι μεταμορφώσεις. Στην αρχή μεταμορφώθηκε σε γέρο και πέρασε απ' το θυρωρό της Τράπεζας. Είχε όμως την έμπνευση να ξανακαθήσει στην παλιά του θέση. και κει ο Ταμίας τον υποψιάστηκε. Όπως όμως ήταν συμμαζεμένος κι ακίνδυνος έκανε πως δεν τον γνώριζε. Μια μέρα, δύο μέρες... Πέρναγε ο καιρός και ξανά

τον έβαλαν οι άλλοι στο σημάδι, σπίνοντάς του κάποιο απ' τα παλιά κόλπα. Ο φίλος μας δεν βάσταξε και ξανάκανε τα ίδια. Έπεσαν οι φύλακες, τον άρπαξαν και τον έφεραν μέχρι το σπίτι του συστημένο. Έλειπαν οι δικοί του κι έτσι πέρασε το πράμα. Όταν όμως αργότερα μπήκε στην Τράπεζα παπάς έπεσε πάνω στον παλιό φύλακα, που όπως είπε είχε τρία παιδιά να θρέψει και δεν έμπλεκε στα παιγνίδια του δάσκαλου.

Τον άρπαξε από τα ράσα. Τον έβαλε μέσα στο θυρωρείο. Του ξύλωσε τα γέννια, κι όπως δεν ήθελε να τον εκθέσει ειδοποίησε τα παιδιά του, που και κείνα σε συνεννόηση με νευρολογική κλινική τον συμμάζεψαν, και τον έκλεισαν για ένα μήνα.

Όταν βγήκε, δεν έπεισε κανέναν ότι είχε μπει στον ίδιο δρόμο, γι' αυτό κι αποδέχτηκαν να κάνει μέσ' το σπίτι του ένα Ταμείο απέναντι απ' τον καναπέ του κωλ. Πότε κάθονταν μέσα στο Ταμείο και πότε πάνω στον καναπέ. Δεν ενοχλούσε όμως κανέναν.

Πεισματικά όμως αρνιότανε ν' αναλάβει από την Τράπεζα το κεφάλαιο και τους τόκους του, ακόμα και να δώσει πληρεξούσιο σε κάποιον, με σχετική εντολή. Κι όλοι περίμεναν υπομονετικά κάποιο φωτεινό διάλειμμα μήπως έσωνε και τον παράσερναν μέχρι την Τράπεζα για ταχτοποίηση, πριν το τέλος του.

Ήταν όμως δύσκολος, ακόμα κι όταν δέχτηκε να πάει ίσαμε την Τράπεζα. Στριβοντας ταυτοκίνητο για την οδό Πεσματζόγλου, έγινε άλλος άνθρωπος. Πετάχτηκε κι έβαλε τις φωνές. Χτύπαγε το

κεφάλι του στη λαμαρίνα του αυτοκινήτου κι ο κόσμος που τον έβλεπε απ' έξω νόμιζε πως γίνεται απαγωγή παρά τη θέλησή του. Έγινε ο γιός του νούμερο καταμεσής στο δρόμο, και προτίμησε ν' αναβάλει την απόπειρα.

Έτσι πέρασε ο καιρός κι άφησαν το πράμα να κυλήσει χωρίς να του ξαναπούνε τίποτα. Ίσαμε που κάποια μέρα τον χάσανε απ' το σπίτι, κι έψαχναν να τον βρουνε στα καφενεΐα της γειτονιάς. Ξαναγύρισε όμως μόνος κι έμνησκε αμίλητος και σφιγμένος ξάπλα στο κρεβάτι του.

Ο μεγάλος του γιός που ήταν γιατρός ανησύχησε και ζήτησε να τον πάνε στο Νοσοκομείο.

Πεισματωμένος δεν έλεγε ούτε ναι ούτε όχι. Όσπου κάποιο πρωί βρέθηκε στο κρεβάτι νεκρός. Κάτω απ' το μαξιλάρι του ήταν ο φάκελος της Τράπεζας με όλο το ποσό του εφάπαξ.

Είναι τρομερό να σκέφτεται κανένας τα πόσα "παράλογα" γίνονται στη ζωή. Να σκέφτεται ότι μόνο τα παράλογα ακούγονται, και πως τις περισσότερες φορές τα ίδια τα στρωτά, οι λογικές όψεις της ζωής παραμορφώνονται και γίνονται παράλογες για να επιβιώσουν. Να διασωθούν μέσα στον κόσμο των παράξενων και των τρελλών, να γίνουν βίπσιο, να περάσουν σα λαθρόβια, γιατί όλοι μας ξέρουμε πως η λογική μόνο σα λαθρόβιο ζει μέσα στην ομάδα, ανυπεράσπιστη, ασπόνδυλη και περιπλανώμενη. Από δω ξεκινάει και ο κύκλος του χάους. Που μπορεί... και να μην είναι κύκλος ασπόνδυλος.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕ ΚΥΡΟΣ

ΚΙΤΣΙΟΥ ΕΙΡΗΝΗ

Ο Αβραάμ Ελμάλογλου είναι εμπορικός αντιπρόσωπος, ταξιδεύει σ' όλη την Ελλάδα και είναι αλήθεια ότι προωθεί τα προϊόντα της εταιρείας που εργάζεται με ιδιαίτερη ικανότητα. Αλλά στην πραγματικότητα δεν είναι αυτός που φαίνεται. Στο στοχαστικό και απαλό βλέμμα του, στο σχεδόν αποκομμένο από την πραγματικότητα κατά τις ώρες της περισυλλογής πλανιέται κάτι άλλο.

Θα μπορούσε ο ίδιος να μας διευκρινίσει την κατάστασή του με σίχους ενός ξεχασμένου ποιητή¹: “Αυτό το σχήμα... το αποκαλώ δικό μου, όχι όμως ευατό μου”.

Αυτός όμως προσδιορίζεται, όταν τύχει και τον ρωτήσουν για το ονειροπόλο και μυστηριώδες βλέμμα του, με σίχους από το “κοράκι” του Εντγκαρ Άλαν Πόε:²

*“Μια φορά, μεσάνυχτα ήταν σκοτεινά,
ενώ αποκαμωμένος έσκυβα
πάνω από σπάνια αλλόκοτα γραφτά μιας
ξεχασμένης γνώσης.*

*Κι ενώ στον ύπνο είχα σχεδόν παραδοθεί
ξάφνου ακουστήκαν κρότοι απαλοί.*

*Σαν κάποιος να χτυπούσε, να χτυπούσε
με επιμονή του δωματίου μου την πόρτα.
Κανένας επισκέπτης θα'ναι, είπα σιγανά,
του δωματίου μου την πόρτα που χτυπά.*

Και τίποτ' άλλο. Αυτό θά'ναι μοναχά”.

Αυτή η εξήγηση του ίδιου θα ήταν επαρκής μόνο για έναν που έμαθε να ερμηνεύει τις ζωές των ξεχωριστών ανθρώπων.

Προσωπικά μου είναι πολύ κατανοητά όλα αυτά, γιατί κάποτε ο Αβραάμ μου εκμυστηρεύτηκε σχετικά.

“Το Κοράκι” του Πόε, τον εκφράζει απολύτως, γιατί και η πλοκή της δικής του ζωής ενεργοποιείται, όπως ακριβώς και σ' αυτό το ποίημα, από την ξαφνική εμφάνιση ενός “ετέρου” ενός “άλλου” που απειλεί να διαπεράσει τα όρια και να διαταράξει την τάξη των σταθερών κοινωνικά καθορισμένων θέσεων του.

Αυτό το “έτερον εντός”³ είναι που κατακλύζει τη ζωή του.

Ο Αβραάμ Ελμάλογλου ζει έτσι, προσπαθώντας για την ισορροπία ανάμεσα στην καθεστηκυία τάξη των πραγμάτων και την δική του αλήθεια.

Η γνωριμία μου με τον Ελμάλογλου είναι κάτι παραπάνω από συναδελφική. Τυχαίνει εκτός από ένας απλός λογιστής να είμαι και κληρονόμος μιας κληρονομιάς. Βέβαια που δεν με εξυπηρετεί σε τίποτε, που δεν μπορώ να την εκμεταλλευτώ προς όφελός μου, γιατί είναι απλώς μια τεράστια βιβλιοθήκη πολλών τόμων, πραγματι-

1. Αρμπαθνότ, ποιητής του 18ου αιώνα.

2. Εντγκαρ Άλαν Πόε: (1809-1849) Αμερικανός ποιητής, πεζογράφος δοκιμιογράφος. Τον έκανε γνωστό ο Μπωντλαίρ, μεταφράζοντας αρκετά από τα έργα του.

3. “Έτερον εντός: Έχει εδώ την έννοια αυτού που μας συναρπάζει και μας κατακυριεύει αλλά παρ' ότι μοιάζει σαν κάτι άλλο ξένο από μας, πηγάζει εν τούτοις από τον ίδιο μας τον εαυτό.

κού θησαυρού, σύμφωνα με τον ειδήμονα Αβραάμ, και ως εκ τούτου είμαι ο καλύτερός του φίλος. Γνωρίζω λοιπόν μόνο εγώ το “έτερόν” του.

Μ’ ευχαριστεί η γνωριμία του; Και ναι και όχι, φοβάμαι μην εισβάλλει και σ’ εμένα κανένα ιδιότροπο “έτερον”, γιατί δεν θα τα βγάλω πέρα με τους αριθμούς και τους στοχασμούς συγχρόνως.

Είμαι ένας απλός άνθρωπος. Η κοινωνικώς παραδεκτή ζωή, αυτή που μας προτείνει η πολυπισμένη κοινωνία μας, αυτή που μας επιτρέπεται με λίγα λόγια, (αν σκεφτούμε τις συνέπειες μιας τυχόν ανυπακοής) μου φτάνει και μου περισσεύει. Με κρατά ήρεμο και με καταξιώνει ως μέλος της κοινωνίας. Γι’ αυτό φυλάγομαι και λίγο, τον κρατάω και σε κάποια απόσταση ασφαλείας τον αξιαγάπητο Αβραάμ γιατί “ο διάβολος έχει πολλά ποδάρια”.

Ο Αβράμης θέλει να γίνει συγγραφέας, είναι ο καημός του και εργάζεται πολύ γι αυτό. Μελετάει με πάθος σχεδόν τα πάντα, ο ίδιος λέει ότι αποφεύγει τη “σκαρταδούρα”.

Το πως ξεδιαλέγει όλον αυτόν τον “αχταρμά” στο μυαλό του είναι μυστήριο! Και είναι και στη δουλειά του καλός. Το αφεντικό μας τον έχει για τον καλύτερο.

Φαίνεται ότι αυτό το γλαρό του ονειροπόλο βλέμμα θα παίζει κάποιο ρόλο!

Με επισκέπεται συχνά, όποτε είναι εδώ στην εταιρεία, ποτέ όμως για να με χαιρετήσει απλά. Πάντα έρχεται για να ξαφρίσει από το θησαυρό μου (μου τα επιστρέφει είναι αλήθεια πά-

ντα) και να με ψάλλει με τα γνωστά του τροπάρια, ότι τάχα ο Adorno είναι ένας από τους σπουδαιότερους φιλοσοφο-μουσικολόγους της εποχής μας και ότι αν δεν υπήρχε ο Μπωντλαίρ⁴ κανείς δεν θα γνώριζε τον Πόε, και “θάχανε η Βενετία βελόνι” του είπα κι εγώ μια μέρα “νευριασμένα”.

Δεν μου κρατά κακία, θεωρεί τον εαυτό του τυχερό που με γνώρισε, γιατί η βιβλιοθήκη μου του είναι πολύ χρήσιμη. Μια μέρα εκεί που έψαχνε για βιβλία ανάμεσα από τα επιφωνήματα και τις κραυγές που έβγαζε εξαπίας των ευχαριστων εκπλήξεων που ένιωθε σε κάθε ράφι, μου είπε.

Αυτός που σου κληροδότησε την βιβλιοθήκη πρέπει να ήταν εξαιρετικός τύπος, ένας πολύ πνευματικός άνθρωπος.

Έγραφε και στίχους, του είπα, χειρότερους από κείνους που έχει το ψωροπούλι σου. Κάποτε που διάβασα μερικούς, ανατρίχιασα.

Το ονειροπόλο του βλέμμα με εξέτασε εκ του μακρόθεν αποστασιοποιημένα, σαν να’μουνα καμιά μύγα. Πήρε τους θησαυρούς μου κι έφυγε.

Τελευταία, μετά από ένα ταξίδι πολυήμερο στην Πελοπόννησο, με επισκέφτηκε.

Με βρήκε να τακτοποιώ τα καρτιά μου, γιατί το αφεντικό με φορτώνει με δουλειά και στο σπίτι, για λίγα ψωροευρώ.

Αυτή τη φορά μου είπε ότι θέλει να μου εκθέσει κάποιο πρόβλημά του.

Βέβαια σκέφθηκα, αγανάκτησε ο

4. Μπωντλαίρ: (1821-1867) Σπουδαίος Γάλλος ποιητής, (ένας από τους “Καταραμένους”) διηγηματογράφος. Εξαιρετικός στα αισθηματικά του δοκίμια.

άνθρωπος, όλο διάβασμα διάβασμα, θα ήρθε επιτέλους στα λογικά του και θα ασχοληθεί με το εξωτερικό του περίβλημα, την πραγματική ζωή, αυτή που ρέει, που είναι και η αληθινή.

Γελάστηκα, μου άρχισε ένα τροπάρι, το χειρότερο απ' όλα γιατί με πίεζε να λάβω κι εγώ θέση.

Δεν τούκανα το χατήρι, τον άφηνα να κελαηδάει και συνέχιζα να τακτοποιώ τα χαρτιά μου. Παρ' ότι μ' έβλεπε αδιάφορο, ξετύλιγε τις σκέψεις του μία-μία και μάλιστα πεντακάθαρα.

Έχει μυαλό ο άνθρωπος, σκέφθηκα. Χωρίς να το θέλω άρχισα να τον προσέχω, άρχισα να ενδιαφέρομαι.

Το ξέρεις ότι επιθυμώ να γράψω κάτι συνταρακτικό, μια ιστορία με κύρος, να πουν για μένα κάτι, να τη διαβάσουν να την απολαύσουν, να ευχαριστήσω το αναγνωστικό κοινό.

Κάνε το, του λέω κι εγώ, είσαι ικανός. Άλλωστε έχει ξαναγράψει, θυμάσαι που σου είπε εκείνη η γνωστή σκηνογράφος, “γράφε-γράφε, σου εύχομαι να γίνεις ο διάδοχος του Τσέχωφ”.

Λοιπόν τι κάθεσαι;

Έχω πρόβλημα με τα ονόματα των ηρώων μου.

Εσύ έχεις ολόκληρα κατάστιχα με ονόματα απ' όλη την Ελλάδα. Να! ρε ζώνον (τον μούτζωσα), χαρά στο πρόβλημα.

Έτσι νομίζεις, μου απαντά, γιατί δεν

ξέρεις, είσαι άσχετος τι να κάνω αυτά τα ονόματα, δεν έχουν ενδιαφέρον, δεν έχουν το κύρος που επιθυμώ.

Από κει κι ύστερα αρχίζει ο Γολγοθάς μου, το μαρτύριό μου. Διότι δεν ξέρετε τι είναι να σας εκθέτει ο Αβραάμ τις απόψεις του επί του θέματος το οποίο τον ενδιαφέρει άμεσα! Και αρχίζει:

Τρελαίνομαι για τα Ρώσικα ονόματα. Σκέφτομαι τους αδελφούς Καραμάζωφ κι όλη η Ρωσία εμφανίζεται μπροστά μου με το σαμοβάρι, το έλκηθρο και τα πάθη της.

Α! ο Ντοστογιέφσκι, οι ήρωές του άφησαν εποχή, ο Σταυρόγκιν ο Ρασκόλνικωφ, ο Πρίγκηπας Μίσκιν. Σπουδαίε Ντοστογιέφσκι, προσκυνώ το μεγαλείο σου.

Νομίζεις ότι θα αγαπούσαμε τον Τσέχωφ αν ο Εφίμιτς στο “θάλαμος Νο Εξ” λεγόταν Γιάννης Παπαδόπουλος; Τι βάρβαρο όνομα, για ένα τέτοιο συνταρακτικό θέμα! Και μου αγρίεψε λέγοντάς μου, ότι ο “Θείος Βάνια” αυτό το θεατρικό αριστούργημα του Τσέχωφ, χρωστάει τη μισή του επιτυχία στο όνομά του!

Θεός φυλάξει, ψιθύρισα, έμμονες ιδέες έχει. Αυτός απτόητος το βιολί του. Και συνεχίζει:

Αλλά ας εξετάσουμε το θέμα γενικότερα.

Στην ιστορία της Λογοτεχνίας έμειναν αθάνατες τρεις γυναίκες⁵ “παρακ-

5. Οι κυρίες αυτές (“Μαντάμ Μποβαρύ - Φλωμπέρ”, “η Κυρία με τις Καμέλιες” Δουμά υιού, “Άννα Καρένινα-Τολστόϊ”) της Λογοτεχνίας, διαφημίζονται ακόμα και σήμερα από διάφορους εκδοτικούς οίκους, ως άξιες γυναίκες που θυσίασαν τα πάντα για τον έρωτα και την αγάπη. Ας μην παρασυρόμαστε, δεν είναι δυνατόν αυτού του είδους οι γυναίκες να παρουσιάζονται ως σύμβολα αυταπάρησης ες αεί. Οι εποχές και οι συγκυρίες διαφέρουν. Οι σημερινές κοινωνικές συνθήκες δημιουργούν άλλο τύπο γυναίκας.

μίες”, “decadents”, όπως θα λέγαμε στη γλώσσα του Νίτσε. Τρεις γυναίκες νευρασθενικές, η “Μαντάμ Μποβαρύ” η “κυρία με τις καμέλιες” και η “Άννα Καρένινα”, που σίγουρα θα ήταν καλύτερα σήμερα, μετά από μία ψυχαναλυτική θεραπεία. Αλλά αντ’ αυτού, οι εν λόγω κυρίες μαζί με τα ονόματά τους ντύθηκαν και την αιωνιότητα.

Για να πω την αλήθεια, λίγο με απασχολεί για το που θα κατατάξει την ιστορία μου η κοινωνιολογία της λογοτεχνίας, αν δηλαδή η ιστορία μου θα εκφράζει τη μαζική κουλτούρα ή θα είναι μια ιστορία του περιθωρίου, των λίγων αυτών, που μέσα από το κενό της παρούσας κατάστασης θα δημιουργήσουν ένα νέο “συμβάν”⁶.

Ωστόσο ένα αξιόλογο συγγραφέα περισσότερο απ’ όλα τον δελεάζει το περιθώριο κι αξίζει στ’ αλήθεια να γράψει γι’ αυτούς, που είναι απόκληροι, είτε επειδή δεν δέχονται την κοινωνία οι ίδιοι, είτε επειδή αυτή τους αποξένωσε.

Το περιθώριο ούτως ή άλλως έχει την έννοια του κατατρεγμού, ωστόσο έχει και κάτι συναρπαστικό, τους Δον Κιχώτες του, αυτές τις συνεπείς ψυχές, αυτούς που παραμένουν στέρεα ριζωμένοι στον εαυτό τους και στα επιχειρήματά τους, με λίγα λόγια συμφωνεί το “μέσα” τους με το “έξω” τους.

Πάντως η κοινωνιολογία της Λογοτεχνίας με την έννοια μιας ανάλυσης ενός έργου τέχνης παραμένει ύποπτη. Η ανά-

λυση αυτή, σε κάθε περίπτωση είναι μια δοκιμή, ποτέ δεν έχει την έννοια της τελικής απόφασης, γιατί απλά ακόμη κι όσοι ασχολούνται μ’ αυτού του είδους την κοινωνιολογία τις περισσότερες φορές αδυνατούν να διακρίνουν με σαφήνεια τα όρια της κοινωνικής συνείδησης και του κοινωνικού είναι.

Εξ αιτίας όλων αυτών και επειδή η επιθυμία μου είναι να εντυπωσιάσω, θέλω μόνο τρανταχτά ονόματα για την ιστορία μου, που θα με βοηθήσουν να αποδώσω το ανώτερο δυνατόν της κρυφής μου εκφραστικής ικανότητας.

Και ενώ αναμασούσα στο μυαλό μου τις σκέψεις του, μήπως και κατανοήσω τα ακατανόητα, και ενώ προσπαθούσα απεγνωσμένα να ξεθάψω από τα βάθη των φοιτητικών μου αναζητήσεων, αρωγό τη δύσκολη αυτή στιγμή, τον Ερικ Φρόμ με την κοινωνιολογία του, φαίνεται ότι εκείνος διέγινωσε στο βλέμμα μου μία κάποια υπόνοια συμμετοχής και αμέσως μετά από μικρή σιωπή, νιώθοντας την ανάγκη να αυτοαναλυθεί τον άκουσα να λέει:

Αμέσως σου εξηγώ αναλυτικά τις σκέψεις μου.

Ο Σουάν δεν ήταν και πολύ σπουδαίο πρόσωπο. Ήταν ένας εκτιμητής έργων τέχνης και άνθρωπος με γούστο και γνώσεις πάνω στις καλές τέχνες. Ντρευφουσικός την εποχή εκείνη και παρ’ ότι γνωστός στην αριστοκρατία, τον απέκελσαν από τον καλό κόσμο εξ αιτίας της γυναίκας του που

6. “Το συμβάν που επιφέρει “άλλο πράγμα” απ’ ό,τι η κατάσταση απ’ ό,τι οι γνώμες, απ’ ό,τι οι καταστημένες γνώσεις. Που είναι ένα πλεόνασμα παράτολμο εξανερμίζόμενο μόλις εμφανιστεί”. Badiou.

ήταν πρώην πόρνη, η εξαίσια Ονιέτ. Ο Proust δίνοντας σ' αυτό το πρόσωπο ένα όνομα που μοιάζει με ποτάμι έκανε διάνα. Ο πρώτος τόμος του "Αναζητώντας το χαμένο χρόνο" έχει τον περίφημο τίτλο "Από τη μεριά του Σουάν". Ευφυέστατος ο Προύστ, σκέψου ότι ανοίγοντας τον να τον διαβάσω ήλπιστα σε μια περιγραφή η οποία θα αναφερόταν στην τοποθεσία που βρισκόταν αυτό το περίφημο ποτάμι!

Χά! Χα! κάχχασε, Bravo Monsieur Proust!

Στη στιγμή όμως σοβάρεψε και ντροπαλά μου είπε:

Φαίνεται λίγο αστείο βέβαια να κάνω μεγαλεπήβολες σκέψεις και όνειρα, που οι προοπτικές τους να αγγίζουν καλλιτεχνικές δημιουργίες "ιερών τεράτων" αλλά χωρίς αστέρια φωτεινά έστω και μακρινά η ζωή μας θάταν πολύ σκοτεινή.

Άρχισα να νιώθω αισιόδοξα, ο Αβράμης ήταν εξαιρετικός, άρχισα σχεδόν να τον αγαπώ. Σίγουρα θα έγραφε αριστουργήματα. Έκανα καλή δουλειά, τον μόρφωσα τον φίλο μου, δηλαδή όχι ακριβώς εγώ, αλλά τέλος πάντων είμαι καθώς φαίνεται ένας Μαικίνας, έστω και υποτυπώδης. Το όραμα της δόξας να στεφανώνει τον Ελμάλογλου κι εμένα έστω να με αγγίζει η πυχή του Φουστανιού

της, με έκανε να είμαι εξαιρετικά ανεκτικός μαζί του. Αυτός πήρε θάρρος και μου έδειξε τα καρτιά του τα τελευταία και φαρμακερά. Συνεχίζει λοιπόν ως εξής:

Υπάρχει βέβαια και η μυθολογία η οποία μπορεί να διαθέσει σπουδαίο υλικό για να δημιουργηθούν αξιόλογα λογοτεχνικά έργα όπως έχει συμβεί με εξαιρετική επιτυχία, γιατί ο μύθος εκτός των άλλων είναι και ένα σύμβολο αιώνιο και πανανθρώπινο.

Όσο κι αν φαίνεται απίστευτο ακόμη κι ο μεγάλος Άγγλος Ρομαντικός ποιητής Keats για τη "Λάμια" του, μελέτησε άγνωστο πως τον "Παρακμιακό" Φιλόστρατο⁸ όπου στο Βιβλίο του "τα είς τον Τυανέα Απολλώνιον" αναφέρεται ο μύθος για τη Λάμια και τον Εραστή της Μένιππο Λύκειο, στους γάμους των οποίων ο "μάγος" Απολλώνιος ο Τυανεύς έκανε το θαύμα του, φανερώνοντας την πραγματική ιδιότητα της Λάμιας, που δεν ήταν παρά ένα φίδι μεταμορφωμένο σε μια πεντάμορφη γυναίκα. Και ενώ η Λάμια στον βίο του Απολλωνίου έχει κάτι το σατανικό, ο Keats μας την παρουσιάζει όπως μεταχειρίζονται γενικώς οι Ρομαντικοί τις γυναίκες, με πάθη αλλά χωρίς δόλο, ό,τι εξάλλου έκανε πριν απ' αυτόν κι ο Ρακίνας⁹ για τη "Φαίδρα" του.

Ωστόσο εκεί που το πνεύμα μας για λί-

7. Keats (1795-1821) Σπουδαίος Άγγλος Ρομαντικός ποιητής. "Η Λάμια είναι ποίημα αρκούτως μακρόν Διαιρείται εις δύο μέρη και αριθμεί άνω των 700 στίχων. Διακρίνεται επί αγνή ποιηματική εκφράσει και φα είναιί εικόσι. Μοι φαίνεται δε ως ίσης σχεδόν αξίας ως προς τον "Ενδυμίωνα" όστις θεωρείται το αριστούργημα του Κήτς" Από το δοκίμιο του Καβάφνηγιά τη "Λάμια".

8. Φιλόστρατος - Απολλώνιος: Ανατρέξατε στο τεύχος "Κόνιτσα" 101 στο άρθρο του κ. Ρεμπέλη "Το τέλος του αρχαίου κόσμου και η χαραυγή του χριστιανισμού" σελ. 241.

9. Jean Racine (1639-1699) Από τους μεγαλύτερους Γάλλους δραματουργούς: Επέλεξε για τις τραγωδίες του τα πιο φημισμένα ιστορικά και μυθολογικά θέματα. Η έξαρση του πάθους μέσα στο έργο

γες στιγμές είναι απόλυτος κύριος της ματιάς του, έρχονται οι αμφιβολίες και αμφισβητούμε ό,τι πριν τεκμηριώσαμε.

Έτσι κι ο Αβράμης άρχισε σιγά σιγά να διστάζει και να χάνει τον πρότερο ενθουσιασμό και τη θέρμη του. Μου είπε κάπως σβησμένα και άτονα.

Αλλά απεχθάνομαι τους σύγχρονους ήρωες που μοιάζουν με ήρωες επιστημονικής φαντασίας κι ακόμη αυτούς τους μοναχικούς συμβολισμούς που έρχονται από τα σκοτάδια του παρελθόντος κι από ένα τραγικά μοναχικό μέλλον.

Αισθάνομαι καλύτερα να ψάχνω τα ονόματα που θα ταιριάζουν στους ήρωές μου στα πάτρια εδάφη. Άλλωστε κάπως έτσι μας είπαν τις εκπληκτικές τους ιστορίες, οι μεγάλοι Έλληνες συγγραφείς. Ίσως δεν πρέπει να ανησυχώ, με μια σοβαρή μελέτη αυτών που μεταχειρίστηκαν με οξυδέρκεια στα διηγήματά τους τα ελληνικά ονόματα και τα σύμβολά τους, κατορθώνω να κάνω κι εγώ κάτι, έστω κι αν η ιστορία μου δείχνει κάπως αταβιστική¹⁰ και primitif¹¹. Το κρίμα στο λαιμό του Πατούχα¹² και της Φραγκογιαννούς¹³.

Έγινε σιωπή, ενώ ο καθένας μας έμενε με τις σκέψεις του κοπώντας το κενό.

Πρόσεξα, αφού επανήλθα στα εγκόσμια, τη φλόγα στο ονειροπόλο του βλέμμα να σβήνει και μιά κούραση ν' απλώνεται στα χαρακτηριστικά του.

Αλλά κι από πριν είχα αντιληφθεί ήδη, ότι οι τελευταίες του φράσεις έδειχναν μιά υποχώρηση και μια παράδοξη συγκατάβαση, με την οποία πίστευε ότι θα με ξεγελάσει και δεν θα καταλάβω πως είναι ένας φαντασμένος και μεγαλομανής και πως καθόλου δεν έχει σκοπό να πράξει σύμφωνα με τις δυνάμεις του. Νόμιζε, ότι μ' αυτό το μυξιάρικο υπάκουο ύφος του θα με έπειθε και δεν θα σκεφτόμουνα πως έχει "καβαλήσει το καλάμι".

Άρχισα να υποψιάζομαι ότι αυτό σήμαινε και το τέλος, το τέλος μιας αναζήτησης χωρίς σκοπό, στείρας και χωρίς όφελος. Δηλαδή με απλά λόγια, "ζήσε Μάν μου...".

Τον ανάγκασα να μου εξομολογηθεί. Το θεώρησε πολύ φυσικό να μου δώσει την απάντηση που εμένα με έθιξε σχεδόν, γιατί είχα πάρει στα σοβαρά όλη αυτή τη διαδικασία της αναζήτησης που θα μας οδηγούσε σε αίσιο τέλος. Μου είπε λοιπόν πολύ απλά, και θα έλεγα με μια δόση ρομαντισμού:

του αντιπροσωπεύει και το καλό και το κακό, τη σκλαβιά μαζί και την ελευθερία. Αντιφάσεις που καθώς ισοσυγιάζονται μέσα στη συνείδηση του ήρωα γεννούν το τραγικό. Πιστός στην αριστοτελική αρχή της "ηθικής μετριότητας" καθώς και στις έννοιες του "ελέου" και "φόβου".

10. Αταβισμός: η εμφάνιση ιδιοτήτων γενεάς του παρελθόντος σε απόγονο μετά από τρεις, τέσσερες γενεές.

11. Primitif: (για αυτοδίδακτο καλλιτέχνη) αυτός που έχει απλοϊκή τεχνική η οποία θυμίζει την τέχνη των πρωτογόνων, την αρχέγονη.

12. Πατούχας: Ηθογραφικό έργο του Κονδυλάκη

13. Φραγκογιαννού: η φόνισα του Παπαδιαμάντη

Η αλήθεια, η πραγματική αλήθεια, είναι ότι μου αρέσει απλώς να γυροφέρνω ανάμεσα σ' όλους αυτούς, που αφαίρεσαν από τον κόσμο το πέπλο της οικειότητας και που ενέδωσαν στη γοητεία του Πλατωνικού κοσμοειδώλου, με τις φωτεινές ουσίες να λάμπουν πίσω από τις φευγαλέες σκιές του κόσμου του γίνεσθαι¹⁴.

Αυτό είναι όλο, είναι σαν να έγραψα αυτή την καταπληκτική ιστορία που λαχταρούσα.

Το ονειροπόλο του βλέμμα άστραψε για λίγο κι ύστερα έσβησε εντελώς. Απογοητεύτηκα, το όραμα της δόξας, που επρόκειτο να με αγγίξει, έστω για λίγο, έκανε φτερά.

Με πρόδωσε! θέλησα να τον εκδικηθώ εκείνη τη στιγμή. Καθώς ετοιμαζόταν να φύγει σηκώθηκα απότομα έξαλλος και τον έπιασα απ' τα πέτα.

Βρέ Ιούδα Ισκαριώτη, ούρλιαξα, πες μου, τι βρίσκεις σ' αυτό το μαύρο σκατοπούλι και κάθε μέρα μας πετάς κατ'μουτρα τους θανατερούς του σίχους;

Μου ξέφυγε, άνοιξε την πόρτα κι

άρχισε να κατεβαίνει τα σκαλιά απαγγέλοντας με στωϊκότητα κι ανέκφραστη φωνή:

Μαύρο πουλί, του πειρασμού που προμηνάς την πλάνη,

του φώναξα, θα σ' έστειλε της κόλασης τ' αγέρι

της θύελλας το ατρόμητο πνεύμα θα σ' έχει φέρει

Εδώ που η φρίκη κατοικεί πες μου θα βρω βοτάνι

για την πληγή που μου άνοιξε του πόνου το σαράκι

Και τώρα πάλι ΠΟΤΕ ΠΙΑ¹⁵ μου κράζει το κοράκι”.

Κι ενώ τα βήματά του σιγά-σιγά έσβηναν έσκυψα απ' την κουπαστή της σκάλας, έφτυσα μήπως και τον πετύχω στο ισόγειο που ακουγόταν ακνά ο βηματισμός του, και του φώναξα με θριαμβευτικό και χαιρέκακο ύφος:

Τώρα πια βεβαιώθηκα Ιούδα, το πνεύμα κατοικεί πάντα σε ρεμάλια¹⁶ σαν και σένα.

Έκλεισα με ορμή την πόρτα μου κι έπεσα σ' ένα ύπνο βαθύ, τέτοιον που

14. Αναφέρεται στο μύθο του Σπηλαίου του Πλάτωνα.

15. ΠΟΤΕ ΠΙΑ: Ο Πόε στο δοκίμιό του “η φιλοσοφία της Συνθέσεως” όπου περιγράφει πως συνέθεσε “το κοράκι”, αναφέρει το ΠΟΤΕ ΠΙΑ, που επαναλαμβάνεται σχεδόν σε κάθε στροφή, ως το effect του ποιήματος, κι ότι το πρώτο για το οποίο οφείλει να φροντίζει πάντα ο ποιητής, είναι πως να εξοπλίσει το ποίημά του μ' ένα δυνατό effect.

16. Ο Φαραώ, όταν ο Μωϋσής του ζήτησε ν' αφήσει τον Εβραϊκό λαό να πάει να ζήσει στην έρημο, όπου θα λατρεύει το θεό απάντησε: “Είστε οκνηροί και μόνο Οκνηροί!”. Πολλοί ασπάζονται αυτή την άποψη του Φαραώ. Πιστεύουν δηλαδή ότι εφόσον μια δραστηριότητα δεν παράγει αντικείμενα προς εκμετάλλευσιν είναι οκνηρία. Αυτή είναι και η άποψη του αφηγητή, που αμφισβητεί και κατακρίνει στην ουσία το είδος της παραγωγικής σκέψης του Ελμάλογλου, όπως ακριβώς με την ίδια σκέψη, πολλοί γονείς στρέφουν τα παιδιά τους σε αποδοτικές ενασχολήσεις και εργασίες (μήνας μπαίνει, μήνας βγαίνει...) και τους αλλάζουν εντελώς πορεία αδιαφορώντας στην ουσία για τη θέλησή τους. (Αυτό αφορά κυρίως, σ' αυτούς που έχουν καλλιτεχνικά ενδιαφέροντα).

κάνουν οι απογοητευμένες ψυχές και που τα όνειρά του είναι βάραθρα σκοτεινά και χαράδρες.

Αυτές τις μέρες ο Αβράμης λείπει στην Κομοτηνή. Έχει γούστο γυρίζοντας να μου τριβελίσει το μυαλό, με κάτι άλλο πιο δύσκολο και συνταρακτικό κάτι που να σπάζει κόκκαλα, κάτι ας πούμε σαν αυτό:

“Η αερολογία γλυστράει απαρχής μες στην αρχέγονη συναλληλία. Καθένας προσέχει πρώτα πρώτα τον άλλο, για να δει πως θα συμπεριφερθεί τι θα πει στην τάδε περίπτωση. Η συναλληλία των πολλών δεν είναι διόλου τετελεσμένη, αδιάφορη γειννίαση, παρά είναι τεταμένη, αμφισήμαντη αλληλοπροσοχή, μυστικό αλληλοκρυψάκυσμα. Κάτω από τη μάσκα της αλληλεγγύης ο καθένας είναι στραμμένος ενάντια στον άλλο”¹⁷.

Τα παραπάνω είναι μία φράση από το “Είναι και Χρόνος”, αυτό το συναρπαστικό βιβλίο του Φιλοσόφου Χάιντεγγερ¹⁸.

Είμαι σίγουρος ότι θα με βασανίσει επιστρέφοντας όπως σας βλέπω και με βλέπετε, για τους εξής δύο λόγους.

Πρώτον, η πάντοτε αποφαντική και αιωνία δεσποινίς, ένα είδος Αφροδίτης του πνεύματος, η γνωστή Μελπωμένη της εταιρείας μας, η πιο απαίσια “σνόμπ” που έχω γνωρίσει έκανε την απερισκεψία και απεφάνθη απευθυνόμενη

στον Αβραάμ: “Εάν δεν έχεις μελετήσει το “Είναι και Χρόνος” του Χάιντεγγερ, δεν κάνεις τίποτε”. Και δεύτερον, παρατήρησα ότι λείπουν απ’ τη βιβλιοθήκη μου η “Εισαγωγή στη Μεταφυσική” και το “Είναι και Χρόνος”, τα σπουδαιότερα βιβλία αυτού του Γερμανού φιλοσόφου που στοχάζοταν στο Μέλανα Δρυμό σε μια καλυβα.

Ήμαρτον Κύριε, ελέησόν με τις μέρες της επιστροφής του Αβράμη, γιατί σίγουρα τώρα θα τα μελετάει ο ακρείος!

Βιβλιογραφία

1. “Τα όρια της Γραφής” Δοκίμια για τον Μπέκετ, Τζούς, Κάφκα Τζίνα Πολίτη ΑΓΡΑ 1999 ΑΘΗΝΑ
2. Η “ΗΘΙΚΗ” Δοκίμιο για τη συνείδηση του κακού Alain Badiou Scripta 1998 ΑΘΗΝΑ.
3. “Πολυεμία” Βιβλίο ΣΤ’ (περί δικαίου) Πλάτων Κάκτος 1992 ΑΘΗΝΑ.
4. “Είναι και χρόνος” Μάρτιν Χάιντεγγερ (Μετ. Παν. Τζαβάρα) Δωδώνη 1978 ΑΘΗΝΑ
5. “Άπαντα τα πεζά του Καβάφη” Τόμος Α΄ Μέρμηγκας, ιστορικές εκδόσεις “Για μια κριτική θεωρία της Λογοτεχνίας” Leo Lowenthal. Μετ. Ζήρας Ρόπρον 1990 ΑΘΗΝΑ
7. “Πλάτων” Abel Jeanniere Παπαδήμας 1995 ΑΘΗΝΑ.

17. Αερολογία: (με την καλή έννοια εδώ). Είναι η δυνατότητα να καταλαβαίνεις το κάθε τι χωρίς προηγουμένως να το έχεις ιδιοποιηθεί (Χάιντεγγερ).

18. Χάιντεγγερ: Σύγχρονος Γερμανός φιλόσοφος 1889-1976.

Επιτυχίες συμπατριωτών μας

Ευχάριστα νέα μας έρχονται από
ΕΙΟ Μόντρεαλ του Καναδά.

Στις 3/7 ο πρέσβης της Ελλάδας στον Καναδά ο κ. Λεων. Χρυσανθόπουλος απένειμε το παράσημο του χρυσού Σταυρού του Τάγματος της Τιμής στον συμπατριώτη μας Απόστολο Κεφάλα εκ μέρους του Προέδρου της Δημοκρατίας αναγνωρίζοντας τις πολύπλευρες προσφορές του για την αναγνώριση και διατήρηση της ελληνικής μας κληρονομιάς και κυρίως των γραμμάτων και των τεχνών.

Στην τελετή επίδοσης του παρασήμου που έγινε στο Montreal Royal Club παραβρέθηκαν πολλοί Έλληνες

και ξένοι υπουργοί, βουλευτές δημ. σύμβουλοι, ιερείς, καθηγητές πανεπιστημίων και πολλοί άλλοι.

Στην εκδήλωση ο κ. Κεφάλας ανήγειρε τη δημιουργία έδρας Βυζαντινών Σπουδών στο πανεπιστήμιο Concordia και καλύπεται έτσι και η δεύτερη σημαντική περίοδος της ιστορίας του Ελλ. Πολιτισμού (Αρχαία - Βυζαντινή - Νεοελληνική).

Το περιοδικό μας συγχαίρει θερμά τον κ. Κεφάλα για την προσφορά στην πατρίδα μας και για τις επιτυχίες του. Πιο κάτω αναδημοσιεύουμε βιογραφικό του συμπατριώτη μας από το ελληνοκαναδικό "ΒΗΜΑ" της 12/7/2002.

Ο Απόστολος Κεφάλας (Δεξιά) στην απονομή παρασήμου από τον Πρέσβη κ. Λεωνίδα Χρυσανθόπουλο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Τ. ΚΕΦΑΛΑΣ

Πρόεδρος και CEO της ABB Καναδά

Ο Απόστολος Κεφάλας γεννήθηκε στο χωριό Μοναστήρι της Κόνιτσας (στην Ήπειρο) το 1945 και εγκαταστάθηκε μόνιμως στον Καναδά το 1969, όπου από το Πανεπιστήμιο Concordia πήρε Masters Degree στον τομέα Electronic Power System. Το 1996 τιμήθηκε με το Δοκτοράτο της Νομικής.

Για λίγο καιρό και ως το 1975 εργάστηκε σαν Μηχανικός στην Bell Canada, ενώ από το 1975 έως το 1981 συνεργάστηκε με τον Οργανισμό ως Μηχανικός Project.

Το 1987 επανήλθε για λίγο διάστημα στην General Electric και ανέλαβε Γενικός Διευθυντής στην Asia Brown Boveri Inc.

Κατόπιν ανέλαβε Αντιπρόεδρος και Γενικός Διευθυντής στο Τμήμα Power Systems. Το 1992 έγινε εκτελεστικός Αντιπρόεδρος της ABB στον Καναδά και Πρόεδρος της Power Generation Segment. Από την 1η Αυγούστου

1994 έχει αναλάβει Πρόεδρος και C.E.O. της ABB Καναδά. Από αυτή τη θέση σκοπεύει να συνεχίσει τις προσπάθειες της ABB να κατανοήσει και να αντιμετωπίσει τις ανάγκες των πελατών της, προκειμένου να τους εξασφαλίσει ποιοτικές υπηρεσίες σε όλους τους τομείς της Οργάνωσης.

Λόγω των προσωπικών ενδιαφερόντων του, ο κ. Απόστολος Κεφάλας, έχει αναμικθεί στον Οργανισμό Children's Wish Foundation του Καναδά (στον Οργανισμό επιθυμία των παιδιών), ενώ είναι μέλος της Com-menderie de Bordeaux.

Στα ενδιαφέροντά του συγκαταλέγεται και η αγάπη του προς την μουσική, και μάλιστα είναι άριστος βιολιτζής. Ο κ. Κεφαλός είναι και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Πανεπιστημίου Concordia και μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής της Societe des alcools du Quebec (SAQ). Ο κ. Κεφάλας είναι παντρεμένος με την Gail Rose και πατέρας δύο αγοριών του Θεόδωρου και του Αντρέα.

ΓΕΩΦΑΡΜΑ

Μελέτες - Κατασκευές ΚΗΠΩΝ - ΕΡΓΩΝ ΠΡΑΣΙΝΟΥ
ΑΠΕΝΤΟΜΩΣΕΙΣ - ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΕΙΣ

- ✓ ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΕΦΟΔΙΑ
- ✓ ΦΑΡΜΑΚΑ
- ✓ ΖΩΟΤΡΟΦΕΣ - PET SHOP
- ✓ ΣΠΟΡΟΙ
- ✓ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ
- ✓ ΕΙΔΗ ΚΗΠΟΥ
- ✓ ΑΡΔΕΥΤΙΚΑ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΑΡΕΚΖΗΣ
ΓΕΩΠΟΝΟΣ Γ.Π.Α.

Γ.ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ 28α ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Τηλ.- Fax 0651,31770

email: geofar@ln.gr

Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ ΚΙ ΕΜΕΙΣ

Πολλές φορές παρακολουθούμε τις πολιτιστικές και πνευματικές εκδηλώσεις που γίνονται στην αίθουσα του μεγάρου της Ε.Η.Μ. αλλά δεν έχουμε επισκεφθεί όλους τους άλλους ορόφους του Ιδρύματος.

Ο Σύλλογος Παλαιών Γιαννιωτών μας έδωσε την ευκαιρία να αποκτήσουμε ολοκληρωμένη γνωριμία με το κτίριο του πνευματικού σωματείου.

Ο αείμνηστος Κων. Φρόντζος άφησε στα Γιάννινα έναν πολύτιμο θησαυρό, ένα αξιοζήλευτο κι ανεκτίμητο κτίριο, τόσο για την αρχιτεκτονική του όψη, όσο και για την χρησιμότητά του, στην πνευματική και πολιτισμική ζωή της πόλης μας.

Πολιόροφο κτίριο, 2.500 τετραγωνικά μέτρα, στο κέντρο της πόλης, αξιοποιήθηκε κατά τον καλύτερο τρόπο, χάρις σε μια ολιγομελή επιτροπή υπό την προεδρία του ανήσυχου και ενεργητικού τότε Κ. Φρόντζου, που αποσκοπούσε η Ε.Η.Μ. να αποτελέσει κρίκο σύνδεσης του ιστορικού παρελθόντος της πόλης των Ιωαννίνων με το απότερο μέλλον και να αναδείξει έτσι περισσότερο την πόλη των γραμμάτων.

Σ' αυτό συνέβαλαν και Γιαννιώτες ευεργέτες, οι οποίοι αγάπησαν την πόλη μας! Άφησαν περιουσίες κινητά και ακίνητα, για να μείνουν αξέχαστοι στη μνήμη των Γιαννιωτών.

Παραδοσιακά παλιά έπιπλα και

σκεύη πλαισιώνουν τις ωραίες αίθουσες με τρόπο γουστόζικο κι εντυπωσιακό. Ο πρόεδρος του ιδρύματος σήμερα κ. Θ. Γεωργιάδης με πολύ προθυμία και καλωσύνη μας ξενάγησε σε όλους τους χώρους του μεγάρου και μας εξήγησε τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί το πνευματικό ίδρυμα.

Φωτογραφίες όλων των ευεργετών που πρόσφεραν στο ίδρυμα ακίνητα που είχαν στα Γιάννινα, στην Αθήνα κι αλλαχού για την εκάστοτε λειτουργία και πρόνοια συντήρηση του κτιρίου, και την απρόσκοπτη ανοδική πορεία, στην πνευματική ζωή της πόλης.

Μεγάλη αίθουσα βιβλιοθήκης, μελετητήριο για όσους έχουν την έφεση για λογοτεχνική, ιστορική, καλλιτεχνική έρευνα και μελέτη. Είναι μια από τις καλύτερες βιβλιοθήκες στον ηπειρωτικό χώρο.

Εντύπωση προκαλούν η βιβλιογραφία των τόμων του αείμνηστου Σαλαμάγκα, του σύγχρονου Ιωάννη Νικολαΐδη, του Κώστα Νικολαΐδη και άλλων λόγιων παλαιότερων και νεωτέρων συγγραφέων.

Η επιμελημένη συλλογή των ημερήσιων και περιοδικών Εφημερίδων της Ηπείρου. Όλες σε μηνιαίους, ετήσιους και τριμηνιαίους τόμους δεμένες τομοποιημένες με την φροντίδα αυτών που ακόμα εργάζονται εκεί.

Η έκθεση ζωγραφικής αφιερωμένη από τον Γιαννιώτη φωτογράφο και ζωγράφο Απόστολο Πανταζίδη σε με-

γάλο εκθεσιακό χώρο, είναι το κάτι άλλο.

Όραμα της επιτροπής του ιδρύματος, όπως μας περιέγραψε ο κ. Γεωργιάδης είναι να επεκτείνουν την αίθουσα διαλέξεων και πολιτιστικών εκδηλώσεων. Να συμμετέχει περισσότερος κόσμος, να την απολαμβάνει και

να χαιρείται σε κάθε εκδήλωση που ήθελε πραγματοποιηθεί.

Οι Γιαννιώτες πρέπει να ευγνωμονούν τον ιδρυτή της Εταιρείας Ηπειρωτικών μελετών! Όπως και όλους όσους εργάζονται με ζήλο σ' αυτό. Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια!

Παναγούλα Μπακόλα συν/χος Δασκάλα

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΕΝ. ΛΥΚΕΙΟΥ ΚΟΝΙΤΣΑΣ 2002

- Γκούντας Στέφανος, Βιολογικών Εφαρμογών & Τεχνολογιών Ιωαννίνων.
Δεμερτζίδης Ανέστης, Ιστορίας και Αρχαιολογίας Ιωαννίνων
Ζήσου Γεωργία, Αρχειονομίας & Βιβλιοθηκονομίας Ιονίου (Κέρκυρα)
Καπακλή Ιωάννα, Οικονομικών επιστημών Ιωάννινα
Καραγιάννη Στεργιανή Οικονομικής και Περιφερειακής Ανάπτυξης Παντείου.
Κολόκα Γαρουφαλιά, Μηχ/κων Παραγωγής & Διοίκησης Πολυτεχνείο Κρήτης (Χανιά)
Κολόκα Ουρανία, Γεωπονίας Θεσ/νίκης
Λάκκα Μερόπη, Παιδαγωγικό Δημοτικής Εκπ/σης Ιωαννίνων
Μάλιακα Βαλεντίνη, Διαχ/σης Περιβ/ντος & Φυσ. Πόρων Ιωαννίνων
Μουρεχίδη Αικατερίνη, Εφαρμ. Ξεν. Γλωσ. στη Διοικ. και το Εμπορ. Τ.Ε.Ι. Ηπείρου (Ηγουμενίτσα)
Νίτσα Γουδέλη, Φιλ/φιας Παιδ/γικης & Ψυχολογίας Ιωαννίνων
Νούτσος Βασίλειος, Ιστορίας και Αρχαιολογίας Ιωαννίνων
Παπαγεωργίου Αστέριος, Ηλεκτρονικής Τ.Ε.Ι. Λαμίας
Σπηλιόπουλος Χρήστος, Μηχ/κων Η/Υ Τηλ/νιων & Δικτύων Θεσσαλίας (Βόλος)
Στεργίου Γεωργία, Επιστημών της Τέχνης Ιωαννίνων
Τζάλλα Βασιλεία, Γεωγραφίας Αιγαίου (Μυτιλήνη)
Τσάμη Ιωάννα, Οικονομικών Επιστημών Θεσ/νίκης
Τσιούτσιου Ελένη, Παιδαγωγικό Δημοτικής εκπ/σης Ιωαννίνων
Χατζεφραιμίδης Γρηγόριος, Διοικητικής Επιστήμης & Τεχνολογίας Οικονομικών Παν. Αθήνας
Χατζηρούμπη Ελισάβετ, Δασοπονίας Τ.Ε.Ι. Καβάλας (Δράμα)
Χουρσάν Θεοδώρα, Οικονομικών Επιστημών Ιωαννίνων
Βαρυτίμου Σοφία, Φυτικής Παραγωγής Τ.Ε.Ι. Ηπείρου (Άρτα)
Μάλιακα Μαρία, Ιχθυοκονομίας - Αλιείας Τ.Ε.Ι. Ηπείρου (Ηγουμενίτσα)
Μπακόλας Δημήτριος, Ζωικής παραγωγής Τ.Ε.Ι. Θεσ/νίκης
Νάκος Παναγιώτης, Λογιστικής Τ.Ε.Ι. Δυτ. Μακεδονίας (Κοζάνη)
Πασχάλης Γεώργιος, Τεχνολογίας Γεωργικών Προϊόντων Τ.Ε.Ι. Καλαμάτας.
Ράπη Δέσποινα, Γεωτεχνολογίας και Περιβάλλοντος Τ.Ε.Ι. Δυτ. Μακεδονίας (Κοζάνη)
Στεφάνου Ουρανία, Φυτικής παραγωγής Τ.Ε.Ι. Δυτ. Μακεδονίας (Φλώρινα)

ΜΙΑ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Πέντε περίπου χρόνια πριν, μία ωραία πρωτοβουλία άρχισε στον Δήμο της Κόνιτσας με την καθιέρωση του "ΕΡΙΦΙΛΕΙΟΥ ΕΠΑΘΛΟΥ". Πρόκειται για ένα ετήσιο τιμητικό έπαθλο, που συνοδεύεται από μια εφ' άπαξ τραπεζική επιταγή της τάξεως των 800.000 δραχμών δηλαδή 2.500 ΕΥΡΩ μετά την καθιέρωση του ενιαίου ευρωπαϊκού νομίσματος και που απονέμεται στον φοιτητή η φοιτήτρια που πέτυχε την μεγαλύτερη βαθμολογία στις εισαγωγικές εξετάσεις στις Ανώτατες Σχολές (ΑΕΙ) της Ελληνικής Επικράτειας του έτους της απονομής, με τη βασική προϋπόθεση ότι: *ένας τουλάχιστον από τους γονείς του παραμένει εγγεγραμμένος στα Μητρώα του Δήμου Κόνιτσας*".

Το εν λόγω έπαθλο καθιερώθηκε με συμβολαιογραφική πράξη από τον Δρα Πολιτικό Μηχανικό Δημήτριο Κων. Κούσιο, στη μνήμη της μητέρας του Εριφίλης Οικονομίδου - Κουσίου, που γεννήθηκε και έζησε όλα τα μαθητικά της χρόνια στην Κόνιτσα και παρέμεινε - παρά τις αναγκαστικές μακρόχρονες απουσίες της στην Ρουμανία, στην Αγγλία, στο Βέλγιο- μέχρι τον θάνατο της, τον Ιανουάριο του 1997, λάτρης της γενέτειράς της. Η ίδια προτιμούσε την αναγραφή του ονόματός της σαν Εριφίλη και όχι Εριφύλη, την θυγατέρα του βασιλιά του Άργους Ταλαού και μετέπειτα σύζυγο

του αρχαίου ιατρού Αμφιάραου, ενός εκ των "Επτά επί Θήβας".

Η απονομή γίνεται, ως γνωστόν, μετά από ομόφωνη απόφαση της θεσμοθετημένης Τριμελούς Επιτροπής, που αποτελείται από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δριύνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσας, τον εκλεγμένο Δήμαρχο της Κόνιτσας και τον Αθλοθέτη. Ευτυχώς η μελετηρή νεολαία της περιοχής μας έδωσε αρκετούς υποψηφίους για το έπαθλο στην κάθε χρονιά. Έτσι με την πολύτιμη συμβολή του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη της Κόνιτσας κ. Ανδρέα, την πολλαπλή συμπαράσταση του ακούραστου Δημάρχου της Κόνιτσας κ. Πρόδρομου Χατζνεφραιμίδη και του κ. Δημητρίου Κ. Κουσίου τιμήθηκαν μέχρι σήμερα:

- ο κ. Θωμάς ΓΑΖΩΝΑΣ, του Ευαγγέλου και της Όλγας, για το έτος 1998-1999 που πέτυχε τον μεγαλύτερο βαθμό εισαγωγής στο τμήμα Οικονομικής Επιστήμης του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

- ο κ. Δημήτριος ΝΑΚΟΣ, του Παπα-Αποστόλη και της Άννας, για το έτος 1999-2000 που πέτυχε τον μεγαλύτερο βαθμό εισαγωγής στο Οικονομικό τμήμα της Στρατιωτικής Σχολής Αξιωματικών Σωμάτων (ΣΣΑΣ) της Θεσσαλονίκης.

- η Δ/ις Χρυσσαυγή ΓΑΖΩΝΑ, του Κωνσταντίνου και της Βαΐας, για το έτος 2000-2001 που πέτυχε τον μεγα-

λύτερο βαθμό εισαγωγής στο τμήμα Αγγλικής Γλώσσας και Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

- ο κ. Αθανάσιος ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, του Νικολάου και της Πανωραίας (Λάμπρου), για το έτος 2001-2002, που πέτυχε τον μεγαλύτερο βαθμό εισαγωγής στην Ανωτάτη Σχολή Εφαρμοσμένης Πληροφορικής Μακεδονίας στη Θεσσαλονίκη.

Σε λίγες μέρες οι νέες βάσεις για την κάθε Σχολή και οι αναρτημένες βαθμολογίες σ' όλα τα Λύκεια της χώ-

ρας, αναμένεται να δώσουν μια νέα ομάδα υποψηφίων απ' όπου θα επιλεγεί ένα νέο όνομα, για το έτος 2002-2003, για να προστεθεί στον παραπάνω κατάλογο των επίλεκτων νέων, που αποτελούν, μαζί μ' όλους τους επιτυχόντες, καμάρι για τον Δήμο της Κόνιτσας, της Ηπείρου -και γιατί όχι- της Ελλάδος ολόκληρης. Ελπίζοντας ότι θα τιμήσουν την πρωτιά τους, τους ευχόμαστε ΚΑΘΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ στην μελλοντική τους πορεία στη ζωή.

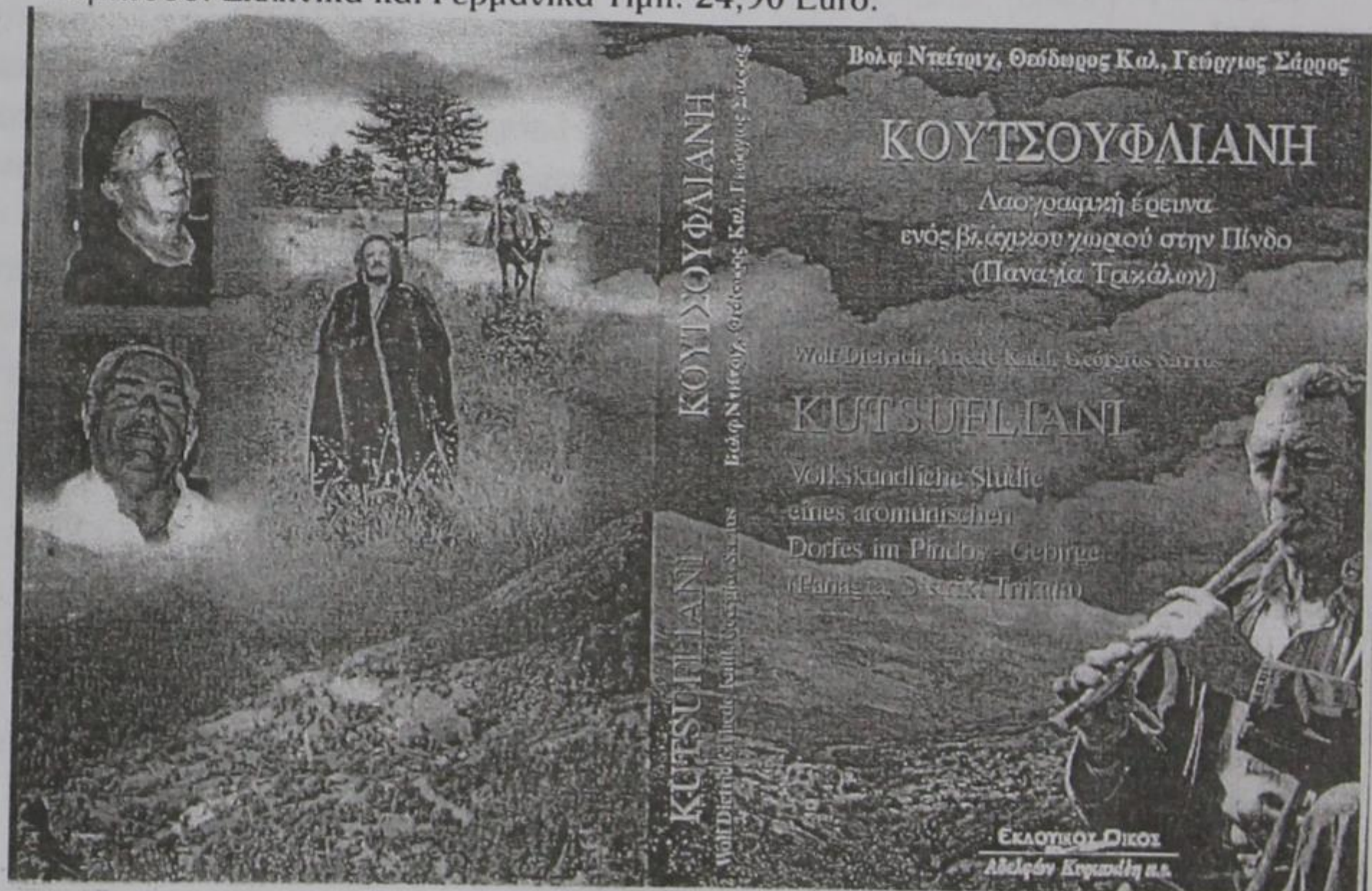
ΟΙ ΧΟΡΟΙ ΤΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΦΛΙΑΝΗΣ

Η Κουτσούφλιανη είναι ένα χωριό στα σύνορα Ηπείρου Θεσσαλίας.

Πέρα από το γεωγραφικό σταυροδρόμι (Ήπειρος-Θεσσαλία-Δυτ. Μακεδονία), είναι και ένας πολιτισμικός κόμβος όπου συναντούμε πολλά μουσικά ακούσματα και χορευτικούς ρυθμούς που υπάρχουν και στην ευρύτερη περιοχή: Καθιστικά της τάβλας, της ξε-νιπιάς, του γάμου, ιστορικά, κηρατζίδικα, μοιρολόγια.

Αυτά τα τραγούδια κατέγραψαν σ' ένα βιβλίο ΚΟΥΤΣΟΥΦΛΙΑΝΗ (Λαογραφική έρευνα ενός βλάχικου χωριού στην Πίνδο) με ένθετο CD, οι Ντέτριχ Βολφ, Θεόδωρος Καλ. και Γεωργ. Σάρρος. Εκδόσεις Α/φοι Κυριακίδη Μελενίκου 5 GR-54635

Δίγλωσσο: Ελληνικά και Γερμανικά Τιμή: 24,90 Euro.

Το ιστορικό της λειτουργίας και δράσεως του συνδέσμου κοινότητας Βούρμπιανης (Απο το 1883 έως το 1983)

(συνέχεια από το προηγούμενο)

Την 19 Απριλίου 1898 συνήλθε η Γεν. Συνέλευση και έγινε η ανάγνωση της λογοδοσίας των πεπραγμένων. Εις αυτή επροτάθη όπως το νέο Συμβούλιο αντικαταστήσει το διδακτικό προσωπικό των Σχολείων με νέο, που να μην αλλάζει τακτικά και να μένει περισσότερο χρόνο εις την υπηρεσία των Σχολών δια να είναι αποδοτικότερο. Επίσης επεσημάνθη η αυξομείωση του αριθμού των μελών της Αδελφότητας, που απεδόθη εις διάφορα αίτια. Εις την συνέχεια ακολούθησε η εκλογή των μελών της Εξελ. Επιτροπής.

Εις την Γεν. Συνέλευση της 24 Μαΐου έγινε η ανάγνωση της Εκθέσεως της Εξελ. Επιτροπής και έγκριση του έργου του απερχομένου Δ.Σ. Επίσης έγινε ενημέρωση επί του έργου της Εκκλησ. Επιτροπής δια την ανέγερση της Κεντρικής Εκκλησίας. Ακολούθησε ψηφοφορία δια την ανάδειξη του Δ.Σ. του έτους 1898-1899. Την 20 Ιουνίου 1898 έγινε η ανακήρυξη των μελών του Συμβουλίου. Εξελέγησαν Πρόεδρος ο κ. Γ. Στράτος, Αντιπρόεδρος ο κ. Ν. Οικονόμου, Γραμματεύς ο κ. Γ. Ιωάννου και Ταμίας ο κ. Α. Τζουμάρας.

Το έτος αυτό οι ανώμαλες και κρίσιμες περιστάσεις που διέτρεχε όλη η Ελλάδα επέδρασαν και εις την οικονομική κατάσταση της Αδελφότητας. Ευτυχώς όμως η περιουσία της Αδελφότητας δεν εμειώθη και τα εισοδήματά της με την νοικοκυρεμένη διαχείριση του Δ.Σ. ημπόρεσαν να ικανοποιήσουν τις δαπάνες δια την συντήρηση των Σχολών, που ελειπούργησαν ομαλά. Το έτος αυτό άρχισαν και πάλιν οι εργασίες δια την ανέγερση της Κεντρικής Εκκλησίας.

Την 7 Απριλίου 1899 έγινε η Γεν. Συνέλευση. Ανεγνώσθη η λογοδοσία του Δ.Σ. και έγινε εκλογή της Εξελ. Επιτροπής. Την 16 Μαΐου 1899 έγινε η Β Γεν. Συνέλευση. Εις αυτή ανεγνώσθη η Έκθεση της Εξελ. Επιτροπής. Εις την Έκθεση αναφέρεται ότι επί δύο έτη το τμήμα Μαντουδίου μένει άπρακτο. Η Γεν. Συνέλευση ενέκρινε τα πεπραγμένα του απερχομένου Δ.Σ. και επροχώρησε εις την ψηφοφορία δια την εκλογή νέου Δ.Σ. Εις τις εκλογές των Αθηνών προσήλθαν 146 μέλη. Η ανακήρυξη των μελών του νέου Συμβουλίου έγινε την 13 Ιουνίου 1899. Εξελέγησαν Πρόεδρος ο κ. Γ. Στράτος, Αντιπρόεδρος ο κ. Θ. Πάνος, Γραμματεύς ο κ. Μαρτ. Κέντρος και Ταμίας ο κ. Χ. Παπαδημητρίου.

Το έτος 1899-1900 η Αδελφότης διήνυσε στάδιο σασιμότητος. Την μεγαλύτερη δραστηριότητα ανέπτυξε το Τμήμα Λαυρίου, επανέλαβε δε την δράση του και το Τμήμα Μαντουδίου. Η λειτουργία των Σχολείων υπήρξε κανονική. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βελλας και Κονίτσης επέβαλε μικρό φόρο εις το καταναλισκόμενο κερι, ώστε ο φόρος αυτός μαζί με μικρή ενίσχυση της Αδελφότητος να μπορέσει να βοηθήσει εις το να γίνει πρόσληψη και τρίτου διδασκάλου. Κατά το έτος αυτό έγινε και τροποποίηση του Κανονισμού της Αδελφότητος που ενεκρίθη από έκτακτη Γεν. Συνέλευση που συνεκλήθη την 27 Φεβρουαρίου 1900.

Την 30 Απριλίου 1900 συνήλθε η τακτική Γεν. Συνέλευση, έγινε η λογοδοσία του Δ.Σ. και εξελέγη η Εξελ. Επιτροπή. Την 21 Μαΐου κατά την Β' τακτική Γεν. Συνέλευση ανεγνώσθη η Έκθεση της Εξελ. Επιτροπής. Η Εξελ. Επιτροπή διεπίστωσε ότι η διαχείριση των πόρων ήταν φειδωλή και προσεκτική, λόγω της μικρής ευχέρειας της οικονομίας της Αδελφότητος, επρότεινε δε όπως εις τον Κανονισμό περιληφθεί διάταξη εις την οποία θα αναφέρονται λεπτομερώς τα καθήκοντα του Ταμείου προς διευκόλυνση της διεξαγωγής του έργου του. Επίσης διεπίστωσε την ανάγκη ανασυντάξεως του μητρώου των μελών της Αδελφότητος. Η Γεν. Συνέλευση ενέκρινε το έργο του απερχομένου Δ.Σ. και επροχώρησε εις ψηφοφορία δια την εκλογή νέ-

ου Συμβουλίου. Οι εκλογές του Τμήματος Ιωαννίνων ακυρώθηκαν μετά από ένσταση και επανελήφθησαν την 23 Ιουλίου. Εις το μεταξύ έγινε και η ετήσια εορτή της Αδελφότητος. Η ανακήρυξη των μελών του νέου Δ.Σ. έγινε την 12 Αυγούστου 1900, διότι εβράδυναν να φθάσουν τα αποτελέσματα των Ιωαννίνων. Το νέο Δ.Σ. του έτους 1900-1901 ανέλαβε την διοίκηση την 30 Αυγούστου. Εξελέγησαν Πρόεδρος ο κ. Γ. Σιράτος, Αντιπρόεδρος ο κ. Ζ. Κιτσαντώνης, Γραμματεύς ο κ. Παν. Φλώρος και Ταμίας ο κ. Κ. Ρίζος.

Κατά το έτος αυτό προσελήφθη και τρίτος διδάσκαλος, ο οποίος θα επληρώνετο από τα έσοδα της πώλησεως του κεριού από τους επιτρόπους (είχε απαγορευθεί η πώληση από καταστήματα) και από ιερουργίες που εγίνοντο εις την Επαρχία μετά από προσφορά του Μητροπολίτου Βελλας και Κονίτσης κ. Κωνσταντίνου. Η απόδοση της Αστικής Σχολής και του Παρθεναγωγείου υπήρξε πολύ ικανοποιητική και ευχαρίστησε όλους. Επίσης, η Αδελφότης αγόρασε την εις Λαύριο οικία του κ. Ι. Σιράτου δια να τακτοποιήσει παλαιά μετ' αυτού οικονομική εκκρεμότητα, απεφάσισε δε τα ενοίκια να κατατίθενται εις Τράπεζα δια να αποτελέσουν κεφάλαιο που θα βοηθούσε τις ανάγκες της Αδελφότητος. Τέλος μετά από παρέμβαση του Μητροπολίτου Ιωαννίνων κ. Γρηγορίου (που έγινε κατά παράκληση του Δ.Σ.) εδόθη συμβιβαστική λύση εις υ-

πάρχουσα εκκρεμότητα μεταξύ των μελών του Τμήματος Ιωαννίνων και έτσι το τμήμα επανεύρε τον κανονικό ρυθμό του.

Την 15 Απριλίου 1901 έγινε η Γεν. Συνέλευση. Κατά την ανάγνωση της λογοδοσίας το Δ.Σ. παρακάλεσε τους συμπατριώτες να δείχνουν ενδιαφέρον δια την Αδελφότητα όλο το χρόνο και όχι μόνο κατά την διάρκεια των εκλογών και να βοηθούν το έργο της που “κατά την διάρκεια των 18 ετών του βίου της εβοήθησε 3000 και πλέον ανθρώπους να μάθουν γράμματα”.

Η Δευτέρα Γεν. Συνέλευση έγινε εις τα τέλη Απριλίου 1901 εις αυτήν ανεγνώσθη η Έκθεση της Εξελ. Επιτροπής και ενεκρίθη το έργο του Δ.Σ. Ακολούθησε ψηφοφορία δια την εκλογή νέου Συμβουλίου. Η ανακήρυξη των μελών του Δ.Σ. του έτους 1901-1902 έγινε την 6 Ιουνίου 1901. Εξελέγησαν Πρόεδρος ο κ. Ι. Κουτσαλέξης, Αντιπρόεδρος ο κ. Αν. Κέντρος, Γραμματεύς ο κ. Ι. Μάνος και Ταμίας ο κ. Αν. Δούρβαρης.

Το Δ.Σ. του έτους 1901-1902 εθεώρησε σκόπιμο να μη ασχοληθεί αποκλειστικά με την συλλογή πόρων

αλλά με την διάθεση μεγαλύτερων ποσών δια την βελτίωση της παρεχομένης εις τις Σχολές παιδείας. Διόρισε νέους διδασκάλους και διδασκάλισσα που απέδωσαν πάρα πολύ καλά αποτελέσματα. Επίσης συνέταξαν “Οργανισμό λειτουργίας και διοικήσεως των Σχολών” που, αφού ενεκρίθη από την Αδελφότητα και επεκυρώθη από τον Μητροπολίτη Βελλάς και Κονίτσης, έστάλη εις Βούρμπιανη προς εφαρμογή του. Η επιτυχία του σκοπού των Σχολείων ήταν τέτοια που ο Μητροπολίτης Βελλάς και Κονίτσης εις επιστολή του προς την Αδελφότητα μεταξύ άλλων γράφει ότι: “*η Αδελφότης αυτή αποτελεί σέμνωμα της Επαρχίας Βελλάς και Κονίτσης*” και συνεχίζει λέγων “*αι Σχολαί Βουρμπιάνης αμιλλώντα προς τας αρίστας των Σχολών της ημετέρας Επαρχίας, υπερέχουσι κατά πολύ άλλων ευπορωτέρων και υπερτερούσι πασών των εν τοις πέριξ*”.

Εδώ πρέπει να αναφερθεί ότι ο Ταμίας Α. Δούρβαρης και ο Γραμματεύς Ι. Μάνος εργάσθησαν με επαινεθέντα ζήλον.

(συνεχίζεται)

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ - ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ

Πτυχ. Πανεπ. Αθηνών

Τηλ. 010-2759721 - 010-2691119

& 0974-491605 ΑΘΗΝΑ

Π Ω Λ Ε Ι Τ Α Ι

Οικόπεδο 599.20 Τ.Μ.

στην Κ. Κόνιτσα (κάτω από
πρατήριο Αντωνίου)

Τηλ. 0655-022623

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος, στις 30 Ιουνίου 2002 των Αγίων Αποστόλων εορτή των Συνδέσμων μας, έγινε στην Αθήνα στον ιερό ναό της Χρυσοσπηλαιώτισσα, και στη Βούρμπιανη στον ιερό ναό των Αγίων Αποστόλων, η καθιερωμένη αρτοκλασία υπέρ υγείας των μελών των Συνδέσμων της Βούρμπιανης.

Των Αγίων Αποστόλων καθιερώθηκε από τους προγόνους μας, ως εορτή των Συνδέσμων της Βούρμπιανης και η τελετή της αρτοκλασίας ορίσθηκε να τελείται στον ιερό ναό της Χρυσοσπηλαιώτισσας στην Αθήνα, επειδή ο ναός κτίσθηκε από τους Βουρμπιανίτες, τον πολύ καλό λαϊκό Αρχιτέκτονα και ήρωα της επανάστασης του 21 Χρήστο Ζούμη και τον Δημήτριο Πάνου.

Επίσης ο Χ. Ζούμης και ο μεγάλος μας ευεργέτης Χαρ. Ζήκος υπήρξαν δωρητές και για αυτό τιμής ένεκεν δεν εισπράττονται λειτουργικά έξοδα του ναού για την τέλεση της αρτοκλασίας.

Την τελετή της αρτοκλασίας στην Αθήνα παρακολούθησαν αρκετοί Συγχωριανοί μας, οι οποίοι στη συνέχεια απόλαυσαν τον καφέ που πρόσφερε ο Σύνδεσμός μας, κάτω από τη δροσερή σκιά του πλάτανου στην πλατεία των Αγίων Θεοδώρων.

Τη δαπάνη των άρτων για την αρτοκλασία στην Αθήνα αναλαμβάνει κάθε χρόνο ο Συγχωριανός μας και πρώην Πρόεδρος του Συνδέσμου Κος Σπυρίδων Μπάρκης και στη Βούρμπιανη η Κα Αικατερίνη Λύτη - Μπάρκη.

Σύνδεσμος Βούρμπιανης Αθηνών

Η ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΣΤΗ ΡΙΖΑ ΑΝΤΙΡΙΟΥ

Όπως κάθε χρόνο έτσι και εφέτος ο Δήμος Κόνιτσας είχε διάφορες εκδηλώσεις στην επαρχία, που μερικές από αυτές είχαν σημειώσει αρκετή επιτυχία. Να υπενθυμίσουμε την οργάνωση του ευάθλου, ορισμένα σεμινάρια, εγκαίνια κολυμβητηρίου, αλλά και το διεθνές συμπόσιο με την παρουσία εκλεκτών καθηγητών. Σε όλες αυτές τις εκδηλώσεις απαραίτητη παρουσία είχε και η παραδοσιακή χορωδία που αντιπροσωπεύει το Πνευματικό Κέντρο και το βγάζει ασπρόσωπο με τα όμορφα τραγούδια της Επαρχίας μας.

Στις 30 Ιουνίου εξήτησαν από το Πνευματικό Κέντρο τη χορωδία να παραστεί σε μια ιδιόμορφη εκδήλωση στη Ρίζα Αντιρίου.

Εμπνευστής και οργανωτής αυτής της γιορτής ήταν ένας αξιέπαινος δάσκαλος που κατάγεται από την όμορφη Κλειδωνιά Κονίτσης. Αλέκος Καραφλιάς.

Το σχολείο που εργαζόταν 15 περίπου χρόνια έκλεινε και επειδή ήταν σωστός και εργατικός δάσκαλος θέλησε το χωριό να του κάνουν μια γιορτή.

Όλα αυτά τα χρόνια που δίδασκε εκτός από τα γράμματα στα παιδιά μετέδιδε και το Ηπειρώτικο στοιχείο. Κονιτσιώτικα τραγούδια, χορούς και

ήθη και έθιμα του τόπου που γεννήθηκε.

Γιαυτό κάλεσε και την χορωδία μας να βρεθεί σ' αυτή την γιορτή. Σάββατο αργά το βράδυ συγκεντρωθήκαμε όλοι σ' ένα όμορφο και γραφικό σχολείο από αυτά που δεν πρόκειται να ξανακτιστούν. Δέσποζε η πέτρα τα μεγάλα παράθυρα και ο αυλόγυρος γεμάτος πλατάνια και κυπαρίσια.

Καλεσμένοι αρκετοί μαθητές μεγάλης ηλικίας και οι τελευταίοι μικροί που πέρασαν από αυτό το σχολείο.

Επίσημοι ήταν ο Πρόεδρος, ο Δήμαρχος και ορισμένοι γραφικοί καλόγεροι από το διπλανό μοναστήρι.

Μετά από τις καθιερωμένες ομιλίες αντίχησε στην Ρίζα Αντιρίου το Κονιτσιώτικο κλαρίνο, ο νταΐρες και το λαούτο. Οι μικροί πρώτα μαθητές και ύστερα οι μεγάλοι άρχισαν να χορεύουν το Καπέσοβο, δόντια πυκνά, Γιάννη μου το μαντήλι σου, και άλλα. Ύστερα ήρθε η σειρά της χορωδίας. Άρχισε με το φίλοι μου καλοσωρίσατε, Λαφίνα, Φεύγεις Λεβέντη μου, και άλλα παραδοσιακά τραγούδια. Όταν όμως άκουσαν και το Τουρκόπουλο ράγισαν οι καρδιές τους από τα πρωτότυπα και διδακτικά του λόγια και αρκετοί κλάψανε. Τα συγχαρητήρια ήταν αρκετά και το γλέντι και το τραγούδι το συνεχίσαμε μέχρι αργά το

βράδυ με όλους τους καλεσμένους.

Την άλλη μέρα πήγαμε με τον πατριώτη μας κ. Καραφλιά στο Μοναστήρι της Μεταμόρφωσης όπου μόναζαν οι καλόγεροι που μας τίμησαν με την παρουσία τους στην εκδήλωση.

Αφού εκκλησιαστήκαμε μας ξενάγησαν στο χώρο της Μονής (Βιβλιοθήκες, εργαστήριο αγιογραφίας κ.α.) μας ζήτησε ο Ηγούμενος να του πούμε ένα τραγούδι, παρουσία των ανθρώπων που είχαν έρθει να εκκλησιαστούν.

Του τραγουδήσαμε το "Φίλοι μου καλώς ορίσατε" με πάθος και ψυχή και η καρδιά του Ηγούμενου τσάκισε από συγκίνηση. Τα τραγούδια σας, μας είπε, περιέχουν παλμό δημοτικό αλλά και θρησκευτικότητα.

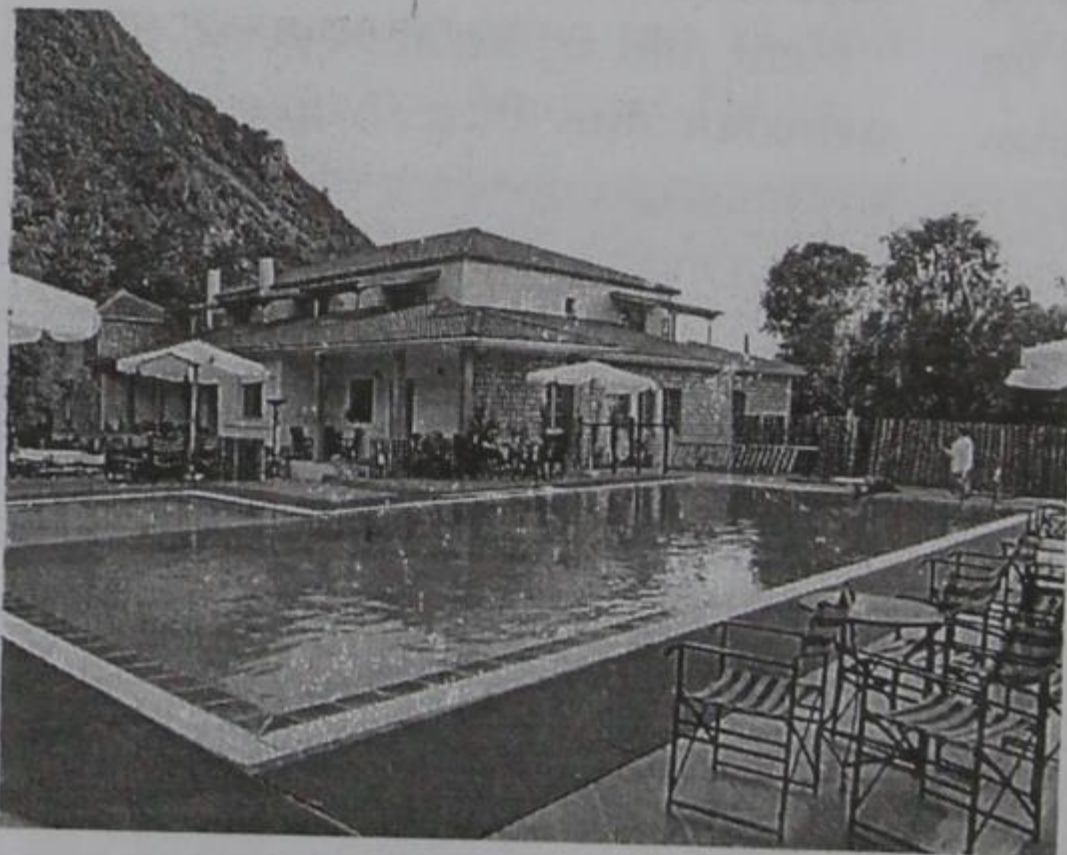
Με την πρώτη ευκαιρία θα σας καλέσω στη Μονή να δώσετε μια ωραία

συναυλία και να έχουν την ευκαιρία να σας ακούσουν άτομα που δεν έχουν ακούσει τόσο όμορφα και γνήσια τραγούδια. Η χαρά μας δεν περιγραφόταν, όχι για το κάλεσμα αλλά για την συγκίνηση και τη χαρά που προσφέραμε σε ανθρώπους της Ρίζας και του μοναστηριού.

Γυρίσαμε χαρούμενοι και υπερήφανοι και αξίζει το Πνευματικό Κέντρο να βοηθά να προβάλλει τη χορωδία, σ' όλες τις εκδηλώσεις της Επαρχίας Κόνιτσας.

Και μεις σαν χορωδία είμαστε ευχαριστημένοι από την παρουσία και την συνδρομή του Πνευματικού Κέντρου γιαυτό σε κάθε εκδήλωση προσπαθούμε να είμαστε καλοί, σωστοί και ακούραστοι.

ΟΛΓΑ ΧΟΥΨΙΑ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ "Το Γεφύρι" Με 40 κλίνες, εστιατόριο, μπάρ, θέρμανση, πάρκινγκ κλπ. Στην ειδυλλιακή τοποθεσία της γέφυρας Αώου στην Κόνιτσα. Τηλ. 0655-23780

Σολόχιστα
Βοζαριτική & Λαϊκή Τέχνη
Γιάννης Σινάνης
Επταχώρι
Τηλ. 0467-84137 & 84127

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΣΩΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΚΛΑΔΟΣ ΑΝΙΧΝΕΥΤΩΝ

Και το όνειρο 65 χρόνων ζωής του Κλάδου Ανιχνευτών του Σώματος Ελλήνων Προσκόπων, έγινε πραγματικότητα. Η “Ελπίδα 2002” πέρασε στην ιστορία, αλλά και στις καρδιές μας ως μια γλυκειά ανάμνηση.

Με μεράκι υπομονή... πολλών ετών και επιμονή οργανώθηκε η 1η Πανελλήνια ανιχνευτική δράση. Περισσότεροι από 300 ανιχνευτές και βαθμοφόροι απ’ όλα τα μέρη της Ελλάδος συγκεντρώθηκαν για να συμμετάσχουν στην “Ελπίδα 2002” μια “ανιχνευτική φαντασίωση” ετών. Παιδιά ηλικίας 16-18 ετών άφησαν τα σπίτια τους και τις καλοκαιρινές διακοπές τους και για δυο εβδομάδες πήραν -κυριολεκτικά τα όρη και τα βουνά, από τα Ζαγοροχώρια, καταλήγοντας στην πανέμορφη Κόνιτσα, για να ζήσουν ατελείωτες ώρες ανιχνευτικής ζωής. Αυτές τις 14 ημέρες βάλαμε τις βάσεις για να δημιουργηθούν φιλίες και συναισθηματικοί δεσμοί που ένωσαν κι έφεραν πιο κοντά τους ανιχνευτές της χώρας.

Βιώσαμε τη μοναδικότητα και τη μαγεία της ηπειρωτικής φύσης και τη γραφικότητα των χωριών της περιοχής, περιπλανώμενοι στο Βίκο, την Αρίστη, τον Αώο, τον Βοϊδομάτη, το Πάπιγκο, το Μονοδέντρι, τους Κήπους. Αντιληφθήκαμε πως το δώρο

που έκανε ο Θεός στους κατοίκους του Ζαγορίου είναι τέτοιο ώστε λίγοι μπορούν να συναισθανθούν το μέγεθός τους κι ακόμη λιγότεροι έχουν την ευκαιρία να βιώσουν αυτή τη μοναδική εμπειρία.

Ίσως όλα αυτά να φαίνονται λίγο ρομαντικά. Αντιθέτως τα λόγια αυτά είναι πηγαία κι αυθεντικά έτσι όπως πραγματικά αντιληφθήκαμε τις καταστάσεις που διήλθαμε εμείς οι Ανιχνευτές της “Ελπίδας”.

Μετά απο την τριήμερη πεζοπορία στον Βίκο, η κατασκήνωσή μας συνεχίστηκε στην Κλειδωνιά. Οι εκπλήξεις που μας επιφύλαξαν οι διοργανωτές ήταν ευχάριστες. Κυρίως οι τρεις ημέρες ... ξεκούραση! Ένα τριήμερο ανιχνευτικής δράσης με συναρπαστικά παιχνίδια, με σκοπό την ψυχαγωγία αλλά και την όξυνση του πνεύματός μας, που αποσκοπούσαν στη συνεργασία.

Με την αρωγή του υπέροχου περιβάλλοντος και των φιλόξενων όσο και πρόσχαρων κατοίκων της περιοχής, η διαμονή μας εξελίχθηκε σε ένα ανεπανάληπτο βίωμα.

Στην Κόνιτσα, όπου μείναμε για έξι ημέρες, είχαμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε από κοντά τους κατοίκους και να βοηθήσουμε, στο μέτρο του δυνατού, στην βελτίωση της ποιότητας ζωής.

Συνεισφέραμε στην ανάπλαση και

διαμόρφωση της πλατείας μπροστά από το Γυμνάσιο-Λύκειο και τοποθετήσαμε ένα ρολόι με το έμβλημα του ΣΕΠ, το οποίο κατασκευάσαμε μόνοι μας. Συντηρήσαμε την προσκοπική εστία της πόλης, τις παιδικές χαρές στα Πλατανάκια και τον Άγιο Αθανάσιο δημιουργήσαμε ένα φωτογραφικό άλμπουμ της πόλης, ανακατασκευάσαμε το παρατηρητήριο στον Προφήτη Ηλία. Σε συνεργασία με την αρχαιολογική υπηρεσία προχωρήσαμε στη συντήρηση της οικίας Χάμκως, και του αρχοντικού του Χουσεϊν Σίσκου, ενώ κατασκευάσαμε ένα τρισδιάστατο ομοίωμα της πόλης της Κόνιτσας. Τέλος αναδείξαμε το παραδοσιακό μονοπάτι του Γαναδιού, ενώ συμμετείχα-

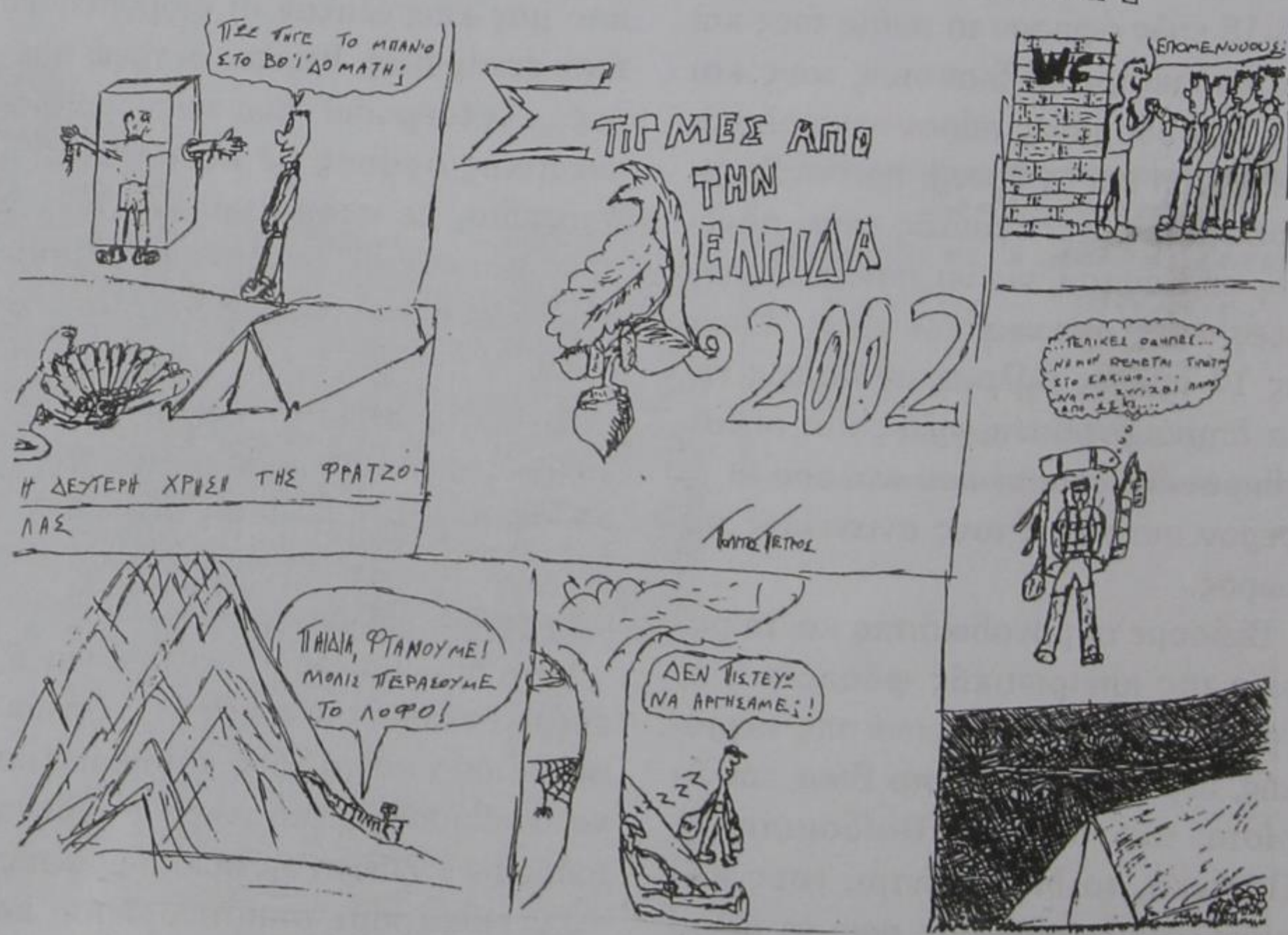
με σε πολλές κοινωνικές δραστηριότητες των τριγύρω χωριών.

Το τελευταίο τριήμερο ήταν αφιερωμένο στην.... κατάρτισή μας! Μέσα από 25 εξειδικευμένα εργαστήρια γνωρίσαμε επαγγέλματα όπως η δημοσιογραφία, η μετεωρολογία, η δασοπροστασία, ο ραδιοερασιπτεχνισμός, η κατασκευή μουσικών οργάνων, μάθαμε παραδοσιακούς χορούς, ακόμα και τα μυστικά της αγιογραφίας.

Όλα τα ωραία πράγματα όμως, έχουν ένα τέλος Σας ευχαριστούμε για τις μοναδικές στιγμές που μας χαρίσατε!

Οι ανιχνευτές και
οι βαθμοφόροι
της "Ελπίδας 2002"

Η 3^η ΕΥΣΚΗΝΙΑ ΞΑΝΑΧΤΥΠΑ...!!!

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΦΙΛΟΘΕΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΣΧΗΣ ΚΑΤΑΔΡΟΜΕΩΝ ΙΕΡΟΛΟΧΙΤΩΝ ΣΤΟ ΜΟΛΥΒΔΟΣΚΕΠΑΣΤΟ

Υπό του Υποστρατήγου εα Ι. ΔΑΦΝΗ

Αντιπροσωπείες Δημοτών του Δήμου Φιλοθέης Αττικής και συνάδελφοι εα αξ/κοί της Λέσχης Καταδρομέων - Ιερολοχιτών πραγματοποίησαν από κοινού τετραήμερο ταξίδι 29-6/2-7-02 στην ακριτική Μολυβδοσκεπάστη Κονίτσης καθώς και σε άλλους τόπους τουριστικού και ιστορικού ενδιαφέροντος.

Ο Δήμος Φιλοθέης έχει αδελφοποιηθεί με το Μολυβδοσκεπάστο ενώ η Λέσχη Καταδρομέων - Ιερολοχιτών διατηρεί παλιούς δεσμούς με το χωριό.

Το ταξίδι αυτό προγραμματίζεται κάθε χρόνο στα πλαίσια λαϊκοθρησκευτικού πανηγυριού που τελείται στο χωριό με την ευκαιρία της εορτής των Αγ. Αποστόλων κατά την οποία γιορτάζει ο φερώνυμος καθεδρικός Ναός 13ου αιώνας, άλλοτε έδρα επισκόπου, που δεσπόζει στα σύνορα.

Ιδιαίτερος κατά την φετινή χρονιά οι αναφερόμενες εκδηλώσεις συνδυάστηκαν με τριήμερο διεθνές συμπόσιο με θέμα "Η επιρροή του Ελληνισμού στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες, η συμβολή της Ιστορικής Πωγωνιανής (Διπαλίτσα - Μολυβδοσκεπάστη)" που συνδιοργανώθηκε από τον Δήμο Κονίτσης και τους τοπικούς φορείς του χωριού και το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και στο οποίο συμπόσιο 20 καθηγητές Πανεπιστημίου

και ερευνητές από Ελλάδα, Ρουμανία, Γαλλία και Ρωσία παρουσίασαν άγνωστα ιστορικά στοιχεία για την δραστηριοποίηση επιφανών Πωγωνιατών (Μολυβδοσκεπαστινών) που διέπρεψαν στις παραδουνάβιες χώρες όπου ήταν εγκατεστημένοι, την επιρροή τους στις εκεί τοπικές κοινωνίες και την συμπαράστασή τους προς την γενέτειρά τους.

Το πρόγραμμα των εκδρομέων κατά την παραμονή τους στην περιοχή περιλάμβανε παρακολούθηση της αρχιερατικής θείας λειτουργίας προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανής και Κονίτσης κ.κ. Ανδρέα, κατάθεση στεφάνων στο ηρώον του χωριού από την Δημοτική σύμβουλο Μάρω Τρέζου εκ μέρους της Δημάρχου Φιλοθέης Ελένης Παναγιωτοπούλου και τον Συνταγματάρχη εα Ε. Γατσούλη εκ μέρους της Λέσχης Καταδρομέων Ιερολοχιτών και στην συνέχεια επισκέψεις εν πομπή με συνοδεία λαϊκών οργάνων στα σπίτια των εορταζόντων χωριανών.

Συγκίνηση αλλά και υπερηφάνεια ένοιωσαν οι συμμετέχοντες κατά την επίσκεψή τους στο Φυλάκιο όπου αντίκρισαν τα στρατευμένα παιδιά της Ελλάδος που "φυλάττουν Θερμοπύλες".

Η εμφάνιση του Φυλακίου και των

Επίσκεψη αντιπροσωπειών Δήμου Φιλοθέης & Λέσχης Καταδρομέων - Ιερολοχιτών στο ΕΦ. Μολυβδοσκεπάστου 30-6-02.

ανδρών και η σύντομη ενημέρωση από τον Αξ/κό του Τάγματος Προκαλύψεως Ταγ/ρχη Α. Λάκκα άφησαν στους επισκέπτες τις καλύτερες εντυπώσεις.

Με κατάνυξη και ευλάβεια οι εκδρομείς πραγματοποίησαν προσκύνημα στην ιστορική Ι. Μονή της Παναγίας Μολυβδοσκεπάστου (6ος μ.Χ. αιώνας) όπου επίσης παρακολούθησαν σχετική ενημέρωση από τον καθηγούμενο της Μονής αρχιμανδρίτη Θεόδωρο. Στο κεντρικό πανηγύρι που έλαβε χώραν στο χωριό τις βραδινές ώρες της 30-6-02 οι επισκέπτες είχαν την ευκαιρία μέσα από τα παραδοσιακά τραγούδια και χορούς να γνωρίσουν τα τοπικά ήθη και έθιμα του χωριού και της ευρύτερης περιοχής.

Από το τετραήμερο οδοιπορικό στην

Βορειοδυτική Ελλάδα που εμπλουτίστηκε με επισκέψεις στα Ζαγοροχώρια, στο Μουσείο Νεώτερης Ελληνικής Ιστορίας Π. Βρέλη, στο Πολεμικό Περιβαλλοντικό πάρκο Μπουραζανίου, στο Μέτσοβο και στα Μετέωρα όπου τα γήινα προσεγγίζουν τα ουράνια, οι επισκέπτες αποκόμισαν πλούσιες, σπάνιες και ποικίλες εμπειρίες.

Οι επισκέπτες εντυπωσιάστηκαν από τον πλούτο και την ομορφιά του τοπίου, τις εναλλαγές του φυσικού περιβάλλοντος, τις παραδόσεις, αλλά και τα μεγαλουργήματα της γενιάς της 10ετίας του 1940, αφού κάθε πέτρα και κάθε θάμνος στην περιοχή έχουν αποτυπώσει ανεξίτηλα στιγμιότυπα από την Ιστορία της ένδοξης δεκαετίας της αναφερόμενης περιόδου.

Ι. ΔΑΦΝΗΣ

Ο ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΣΤΗΝ Ι. ΜΟΝΗ ΜΟΛΥΒΔΟΣΚΕΠΑΣΤΟΥ

Υπό του Υποστρατήγου εα Ι. ΔΑΦΝΗ

Οι χώροι της Ι. Μονής Μολυβδοσκεπάστου, το εσωτερικό του Ι. Ναού, το προαύλιο και τα γύρω χωράφια κατακλύστηκαν κι εφέτος από χιλιάδες προσκυνητές που ήλθαν να εκπληρώσουν ένα τάμα και να αναπέμπσουν δέηση στην Υπεραγία Θεοτόκο, στον ιστορικό αυτό τόπο ιδιαίτερης λατρείας της Παναγίας.

Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός, παρότι το Μοναστήρι συνδέεται με οδικό δίκτυο σε καλή κατάσταση, πολλοί προσκυνητές, ιδίως από τα χωριά του Πωγωνίου, προτίμησαν να σχηματίσουν “καραβάνια” πεζών όπως τον παλιό καλό καιρό και, διασχίζοντας βουνά και χαράδρες προσήλθαν στην Μεγαλόχαρη πεζοπορώντας και αναβιώνοντας έτσι την παράδοση.

Η μεγαλοπρέπεια και επιβλητικότητα του ίδιου του Μοναστηριού, δημιούργημα του Βυζαντινού Αυτοκράτορα Κων/νου Πωγωνάτου (7ος μ.Χ. αιώνας) σε συνδυασμό με το ιδιαίτερο κάλλος και φυσικό περιβάλλον της περιοχής, συνθέτουν ένα θέαμα συναρπαστικό.

Οι προσκυνητές με ευλάβεια και κατάνυξη παρακολούθησαν τους ύμνους προς την Θεοτόκο κατά την ολονυκτία, προεξάρχοντας του σεβασμιότατου Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως

Πωγωνιανής και Κονίτισης κ.κ. Ανδρέα. Ο σεβασμιότατος στο μεσιό σε περιεχόμενο κήρυγμά του, αναφέρθηκε στα σύννεφα που σκιάζουν τον ορίζοντα της πατρίδας μας, όπως η υπογεννητικότητα, τα ναρκωτικά κλπ., δεδομένα που απειλούν την υπόσταση του Έθνους, εζήτησε δε από τους πιστούς να συμπροσευχηθούν προς την Παναγία για την άρση αυτών των αδιεξόδων.

Στην ολονυκτία της παραμονής παρέστησαν ο πρώην Υπουργός και νυν βουλευτής Κ. Παπούλιας, ο Δήμαρχος Κονίτισης Π. Χατζνεφραιμίδης, ο υποψήφιος Δήμαρχος Σ. Κισιάτης, ο Εισαγγελέας του Ναυτοδικείου Κ. Δάφνης, μέλη του Δημ. Συμβουλίου εκπρόσωποι κοινωνικών φορέων, παραγωγικών τάξεων και πλήθος προσκυνητών όπως αναφέρθηκε.

Ο εορτασμός της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Μοναστήρι μέχρι το 1987 εκτός από τον θρησκευτικό, είχε και λαϊκό χαρακτήρα, δηλαδή είχε την μορφή πανηγυριού, έκτοτε έχει μόνο θρησκευτικό, με τους προσερχόμενους πιστούς από χρόνο σε χρόνο να πολλαπλασιάζονται.

Οι κάτοικοι του παρακείμενου χωριού “Μολυβδοσκεπάστη” θεωρούν την ιστορία τους συνυφασμένη με αυτή του Μοναστηριού, αφού η τωρινή ο-

νομασία του χωριού αλλά και η προ-
προηγούμενη “Πωγωνιανή” επιβεβαι-
ώνουν την άποψη αυτή και επί πλέον
ήταν αυτοί οι κάτοικοι που μερίμνη-
σαν (ανεξαρτήτως υπάρξεως ή όχι μο-
ναχών) για την συντήρηση, φύλαξη,
λειτουργία, επέκταση κλπ. της Ι. Μο-
νής επί σειρά αιώνων.

Ποιο ήταν το μέγεθος της συνδρομής και
της συνεισφοράς των κατοίκων του χωριού
προς το Μοναστήρι, καταγράφεται σύμφω-
να με σχετικό εγχειρίδιο της Ι. Μονής, στην
επιγραφή του καθολικού “... και πάλιν ήλθε

εις έσχατον αφανισμόν και ανακαίνισαν
και εζωγράφησαν αυτόν οι τιμιώτατοι
Μπωγωνιανίται εν έτει Ζλ” δηλαδή 1522
μ.Χ. Μπωγωνιανίται ήταν οι κάτοικοι του
σημερινού χωριού Μολυβδοσκεπάσι.

Το Μοναστήρι από 15ετίας διοικείται
από ηγουμενοσυμβούλιο υπό τον άξιο
καθηγούμενο αρχιμανδρίτη κ. Θεόδωρο
ο οποίος παρουσιάζει σημαντικότερο έρ-
γο στον τομέα συντηρήσεως, ανακαίνι-
σης και ευπρεπισμού του κυρίως ναού
και των πέριξ χώρων.

Ι. ΔΑΦΝΗΣ

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΠΥΡΓΟΥ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Παραδοσιακή Βρύση - αφιέρωμα
στα έργα των μαστόρων του
Πύργου, με ανάγλυφες παραστάσεις
από το ξεκίνημα του μικρού Στρατσια-
νίτη, μαστορόπουλου, κατασκεύασε η
Αδελφότητα Πύργου Κόνιτσας, στην
κεντρική πλατεία του χωριού, κάτω α-
πό τα δροσερά αιωνόβια πλατάνια τον
περασμένο Ιούλιο τ.ε.

Το σχέδιο της βρύσης με την διπλή

όψη, τους 6 κρουνοί, την ανάγλυφη
ιστόρηση και τα καθίσματα, είναι έργο
του καταξιωμένου γλύπτη από την Κε-
φαλωνιά, κ. Διον. Γερολυμάτου, ο ο-
ποίος επιστατεί και στην όλη καλλιτε-
χνική διαμόρφωση της κεντρικής πλα-
τείας με προδιαγραφή υψηλής αισθη-
τικής για τα δεδομένα της επαρχίας
Κόνιτσας.

Το πατροπαράδοτο πανηγύρι του 15
Αύγουστου που διοργα-
νώνει κάθε χρόνο η Αδελ-
φότητα, προσφέροντας σε
χωριανούς και φίλους 16
ψητά, σαλάτες, τυριά, είχε
μεγάλη επιτυχία. Όλοι α-
γαπημένοι, διασκέδασαν
ως το ξημέρωμα, χορεύο-
ντας με την παραδοσιακή
ζυγιά του Σπύρου Βασι-
λείου.

ΕΛΕΝΗ ΓΑΛΑΝΗ

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

3^ο ΚΟΝΙΤΣΑΣ - ΑΜΙΓΕΣ ΕΛΛΗΝ. ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ

Προς

Τη Διοίκηση της Τράπεζας Κύπρου

Αθήνα

ΘΕΜΑ Πρόγραμμα "ΟΙΚΑΔΕ"

Με την ολοκλήρωση του προγράμματος "ΟΙΚΑΔΕ" για το σχολικό έτος 2001-2002, οι Διευθυντές των δύο Σχολείων και οι δάσκαλοι που συνεργάστηκαν για την υλοποίηση του προγράμματος, αισθάνονται την υποχρέωση να συγχαρούν και να ευχαριστήσουν:

1. Τη Διοίκηση της Τράπεζας Κύπρου, για την εκπόνηση του εκπαιδευτικού προγράμματος "ΟΙΚΑΔΕ", την επιλογή και ανάθεση εφαρμογής στα παραπάνω Σχολεία καθώς και για την οικονομοτεχνική στήριξη του προγράμματος.

2. Τα στελέχη της Τράπεζας, για την αποτελεσματική τους συνεργασία με τα δύο Σχολεία από την έναρξη μέχρι και τη λήξη του προγράμματος.

3. Τους κ.κ. Γονείς και Κηδεμόνες των μαθητών που πήραν μέρος στο πρόγραμμα, τόσο για τη βοήθειά τους κατά τη διάρκεια της εφαρμογής του προγράμματος, όσο και για την εμπιστοσύνη που μας έδειξαν με το να συνοδεύσουμε τα παιδιά τους στο κοινό κατασκηνωτικό δεκαήμερο πρόγραμμα στον Κάλαμο Αττικής.

Σήμερα, 25 Ιουλίου 2002, είμαστε σε θέση να σας διαβεβαιώσουμε ότι:

• Το πρόγραμμα "ΟΙΚΑΔΕ", με την αδελφοποίηση τάξεων σχολείων της Ελλά-

δας και της Κύπρου με ελληνικά Σχολεία του εξωτερικού και την τηλεσυνδιδασκαλία μέσω VIDEO CONFERENCE παιδιών ίδιας ηλικίας και εθνικότητας, που ζούσαν σε διαφορετικές χώρες, συνέβαλε στο να συνειδητοποιήσουν τις διαφορές και τις ομοιότητες στις συνήθειες, στα ήθη και τα έθιμα, βοήθησε τα μέγιστα τα παιδιά του απόδημου ελληνισμού να έρθουν πιο κοντά στην Πατρίδα, ενώ τα παιδιά που ζουν στην Ελλάδα άρπαξαν την ευκαιρία και άνοιξαν τους ορίζοντες της σκέψης τους.

• Ακόμα, μέσα από τη συμβίωση, την ομαδική ζωή και επικοινωνία δημιουργήθηκαν δυνατές διαπροσωπικές σχέσεις και ισχυρές φιλίες από τις πρώτες μέρες της παραμονής στην κατασκήνωση, οι οποίες φάνηκαν πιο έντονα την ημέρα της λήξης της κατασκηνωτικής περιόδου.

• Οι προγραμματισμένες από την Τράπεζα Κύπρου επισκέψεις στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, σε αρχαιολογικούς και μουσειακούς χώρους (Δελφοί, Μονή Οσίου Λουκά, Δίστομο, Ναός του Ποσειδώνα στο Σούνιο, Τύμβος Μαραθώνα, Παναθηναϊκό Στάδιο, θωρηκτό "ΑΒΕΡΩΦ", Μεταλλεία Λαυρίου, Φράγμα Μαραθώνα, Μονή Μεταμόρφωσης Σωτήρος στον Κάλαμο Αττικής) εκτός από την ψυχαγωγία, άθληση και περιήγηση, ενίσχυσαν τους εθνικούς, θρησκευτικούς και πνευματικούς δεσμούς και πλούτισαν τις παιδικές τους εμπειρίες και παραστάσεις. Επιγραμματικά ΣΥΜΒΙΩΣΑΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

Ύστερα από αυτά τα βιώματα προτείνουμε στη Διοίκηση της Τράπεζας.

1. Την συνέχιση του προγράμματος για το σχολικό έτος 2002-2003, με τους μαθητές της ΣΤ΄ τάξης των δύο Σχολείων.

2. Την υπογραφή πρακτικού αδελφοποίησης των δύο Σχολείων σε πανηγυρική εκδήλωση που θα οργανώσει η Τράπε-

ζα και στην οποία θα κληθούν να υπογράψουν τα δύο Σχολεία.

Κάλαμος Απικής, 25/07/2002

Οι Διευθυντές των Σχολείων
Χρήστος Σπανός - Παν. Νιεντόπουλος

Ο Δάσκαλος
Μιχ. Γεωργίου

**Πολιτιστικές Εκδηλώσεις
από το Δήμο Μαστοροχωρίων
(Καλοκαίρι 2002)**

28/7 Κεφαλοχώρι (Λυκόρραχη)

4η Διεθνής Συνάντηση Πολυφωνικού Τραγουδιού

Πολυφωνικά Συγκροτήματα: Χειμάρρας- Βλάχοι Audon Poci (Αλβανίας)

Μετανάστες Πόγραδες (Αλβανίας) - Γυναίκες Λούψικου (Λυκόρραχης)

9/8 Δροσοπηγή (Κάντισικο)

“NOVA” Ορχήστρα Κιθαραριστών και Γυναικείο Πολυφωνικό Συγκρότημα
Λούψικου (Λυκόρραχης)

10/8 Καστανέα (Καστάνιανη)

Έντεχνα, Λαϊκά και Ρεμπέτικα
από τον Χάρη Γιούλη και την Ορχήστρα του

11/8 Πυρσόγιαννη

Έντεχνα, Λαϊκά και Ρεμπέτικα από τον Χάρη Γιούλη και την Ορχήστρα του

12/8 Ασημοχώρι

2η Συνάντηση Νεολαίας Μαστοροχωρίων
Παρουσίαση βιβλίου εισηγήσεων 1ης Συνάντησης

17/8 Πλαγιά (Ζέρμα)

Θεατρική παράσταση “ΤΟ ΦΙΝΤΑΝΑΚΙ” του Π. Χόρν
από το ΔΗ.Π.Ε.ΘΕ. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

24/8 Κεφαλοχώρι (Λυκόρραχη)

Συναυλία Μανώλη Μπισιά

ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΑ

Βρυσοχώρι-Κόνιτσα

Κυριακή 14 Ιούλη χαράματα, μία ομάδα ορειβατών από 14 άτομα συγκεντρωθήκαμε στο Δημαρχείο και με το λεωφορείο του Δήμου ξεκινήσαμε για το όμορφο Βρυσοχώρι. Φθάσαμε εκεί πριν ο ήλιος ανατείλει και χωρίς καμία καθυστέρηση ξεκινήσαμε την πορεία Βρυσοχώρι-Κόνιτσα.

Η διαδρομή ήταν υπέροχη. Άλλοτε βατή μέσα από πυκνόφυτα δάση και άλλοτε απότομη-ανηφορική και δύσβατη που μας έκανε να ιδρώνουμε και να ανασαίνουμε βαριά. Όμως ο αέρας ήταν πεντακάθαρος και οξυγόνο γέμιζε τα στήθη μας.

Φθάσαμε σε μια πηγή, τη “Νεραϊδόβρυση” ήπιαμε το καθαρό νερό της, δροσιστήκαμε και φάγαμε το κολατσιό μας. Ανεβαίνοντας φθάσαμε μετά από αρκετή ώρα στις πλαγιές της Γκαμήλας όπου σταματάει η βλάστηση των πεύκων και χάσκουν ως τα ουράνια οι γυμνές κορφές της.

Ξαφνικά ακούμε κάποιον από την παρέα να φωνάζει: Αγριοκάτσικο - αγριοκάτσικο.

Πραγματικά ήταν ένα αγριόγιδο από τα λιγοστά που γλίτωσαν απ’ την ασυδοσία των παράνομων κυνηγών.

Το πανέμορφο ζώο μας αντιλήφθηκε, φοβήθηκε και άρχισε να τρέχει

γρήγορα για να κρυφτεί. Για μας που δεν είχαμε ξαναδεί τέτοιο αγρίμι, ήταν κάτι το φανταστικό.

Τι κρίμα που τα σκοτώνουν! Αν ήταν περισσότερα θα τα συναντούσαν οι ορειβάτες στις εξορμήσεις τους και θα χαίρονταν...

Μετά την κουραστική ανηφόρα αρχίσαμε να καταβαίνουμε προς τα "Σιάδια της Μύγιας", κάτω ακριβώς από την απότομη κορφή της Γκαμήλας. Κουδούνια, βελάσματα προβάτων και γαβγίσματα σκύλων μας ξάφνιασαν καθώς πλησιάζαμε προς τη "Λούτσα". Ήταν το κοπάδι του Δήμα. Κάτω από έναν μεγάλο βράχο είχε το κονάκι του μ' όλα τα απαραίτητα για τη ζωή στο βουνό.

Η πορεία συνεχίζεται ανάμεσα σε πεύκα, οξυές και έλατα με καταπράσινες φυλλωσιές όπου τιπιρίζουν πουλιά και οι πλιαχτίδες περνούν κατά δια-

στήματα παίζοντας μαζί μας το κρυφτούλι. Φτάνοντας στη "Δέση" κάναμε μια στάση. Επι τέλους βρήκαμε την πηγή με το κρύο νεράκι. Ό,τι έπρεπε γιατί μετά από τόσες ώρες πορεία τα παγούρια μας είχαν αδειάσει. Ώρα να ξεδιψάσουμε.

Μετά από λίγη ώρα φθάσαμε στο Μοναστήρι του Στομίου όπου ο πατήρ Κοσμάς μας κέρασε λουκούμι και καφέ. Καθίσαμε αρκετή ώρα, ξεκουραστήκαμε και αφού ευχαριστήσαμε τον παπά Κοσμά για την φιλοξενία πήραμε το δρόμο για την Κόνιτσα. Αργά το απόγευμα γυρίσαμε στα σπίτια μας, κουρασμένοι μεν, αλλά ευχαριστημένοι για όλα όσα είδαμε και περάσαμε και έτοιμοι για μια νέα πορεία.

Βασ. Ζωγράφος
(Μαθητής Λυκείου Κόνιτσας)

ΕΠΑΥΛΗ "ΑΝΤΩΝΗΣ,, STUDIOS

Προς Πλατεία
Προς Γέφυρα
ΚΟΝΙΤΣΑ
ΕΠΑΥΛΗ "ΑΝΤΩΝΗΣ"
Προς Γέφυρα

Ε. Ο. ΚΟΖΑΝΗΣ - ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

☎ 0944-225347
0651-71402
0655-23618

ΚΑΤΩ ΚΟΝΙΤΣΑ ΤΗΛ. & FAX: 06510/71402

ΙΟΥΛΙΟΣ - Ο ΘΕΡΙΣΤΗΣ

Ο μήνας Ιούλιος λέγεται και θε-
ριστής.

- Λέγεται θεριστής, γιατί αυτόν το μήνα όλα τα σιτάρια έπρεπε να έχουν θεριστεί. Τα κριθάρια τα θέριζαν μερικές μέρες πιο πριν και αρχές Αυγούστου άρχιζαν τα αλωνίσματα και τελείωναν περίπου μέχρι και παραμονές εορτής της Παναγίας.

- Το Γανναδιό είχε πολλά σιτάρια σπαρμένα αλλά η απόδοσή του ήτο πενιχρή. Τετρακόσιες οκάδες σιτάρι έκανε ο πιο καλύτερος δηλαδή δέκα "ταγάρια". Ούτε σπιθαμή γης δεν ήταν ακαλλιέργητη. Όλα τα χωράφια του χωριού είχαν σπαρθεί με σιτάρι, κριθάρι φακές, ρόβι και βρώμη. Την άνοιξη που πρασίνιζαν, καιρόσουν να τα βλέπεις.

- Θυμάμαι το κοπάδι του χωριού-περίπου 400 γίδια και πρόβατα - όταν τα έβγαζε ο τσοπάνος το πρωί να τα βοσκήσει και να τα επιστρέψει το βράδυ, τρόμαζε να τα περάσει ανάμεσα από τα σπαρμένα "παλιούρια" θα έμπαιναν κάποια σε σπαρμένο χωράφι. Η διαδρομή ήταν Γυφτάκι, Σταυρός, Τούση, ανεμοχόρτι.

- Τα σπαρμένα χωράφια ήταν: Γυφτάκι, Βλύστρες, Μούσκες, Μούτας, Προικιό, Ασπρολίθι, Σταυρός, Τούσης, Σελιό, Βίγλα, Φράξη, Λειβεδερά, Βουλγάρικο, Σιούμος, Ανδρόνη, Πύργος, Λίμνη και πολλές άλλες περιοχές που δεν θυμάμαι τα ονόματά τους.

- Το Φθινόπωρο ήταν η εποχή που

σπέρναν τα σπάρια, τα κριθάρια και τις βρώμες. Για να καλαμπόκια ήταν η άνοιξη που έπρεπε να σπαρθούν. - Είχαμε ποπισικά καλαμπόκια και ξερικά. Τα ποπισικά ήταν στα Παλιχύματα, Αντζερούχη και Αγία Βαρβάρα, τα δε ξερικά, αυτά ήταν σε περιοχές γύρω από το χωριό.

- Τα βόδια εκείνη την εποχή είχαν τον πρώτο λόγο. στο σπαρμό καθώς και στο αλώνισμα γιατί τα μουλάρια τα είχαν επιτάξει το 1940 στον πόλεμο. Γι' αυτό και τα περισσότερα σπίτια είχαν από ένα βόδι. Αργοκίνητα, καθώς ήταν στο όργωμα έπρεπε συνέχεια να τους φωνάζεις και να τα κεντρίζεις με την κέντρα. Ήταν αργοκίνητα, αλλά σταθερά. Εκεί που πατούσαν τα πόδια τους φύτρωνε το βλοημένο σιτάρι.

- Αργότερα μας έδωσαν μουλάρια και κυπραίικα γαϊδούρια. Αυτά δόθηκαν με τη βοήθεια της UNRA. Ο πρώτος που έκανε χωράφι (δηλαδή όργωμα) με μουλάρια ήμουν εγώ. Αργότερα τα βάλαμε δύο μαζί με το μουλάρια της Λευκοθέας Βασιλείου καθώς και πιο πριν με το μουλάρια της Αγαθής Νάτσιου.

- Στην αρχή ήταν ατίθασα. Πολλές φορές δεν θέλανε να οργώσουν και φεύγαν από το χωράφι, αλλά με το καλό μπαίναν πάλι στο όργωμα.

- Αφού τελείωνε ο σπαρμός το φθινόπωρο, περίμεναν την άνοιξη για να τα βοτανίσουν (δηλαδή να βγάλουν από ανάμεσά τους τα αγριόχορτα) και να τους ρίξουν και το ανάλογο λίπασμα.

Πρασίνιζε ο τόπος, και χαιρόσουν να τα βλέπεις. Θυμάμαι κάποια χρονιά είχαμε πάρα πολλές ακρίδες, γιατί με την άνοιξη έρχονταν και αυτές - ήταν σύννεφα ολόκληρα, και όπου κάθονταν δεν άφηναν τίποτα όρθιο. Γι' αυτό μας δώσανε πίτουρο δηλητηριασμένο και το ρίξαμε στις άκρες στα χωράφια και σε καμιά εβδομάδα δηλητηριάστηκαν οι περισσότερες.

- Μόλις έμπαινε ο Ιούλιος τα σπάρια άρχιζαν να κιτρινίζουν και σε λίγο καιρό άρχιζε και ο θέρος. Με το δρεπάνι στο χέρι πρωί-πρωί όλες οι γυναίκες του χωριού βρίσκονταν στα χωράφια και θέριζαν, σπάρια, κριθάρια και βρώμες. Όταν τελείωνε ο θέρος από κάθε χωράφι τα κουβαλούσαν στο σπίτι και τα άπλωναν στον ήλιο να είναι ξηρά για το αλώνισμα.

- Η διαδικασία του θέρου ήτο διαφορετική από χωριό σε χωριό. Στο δικό μας αφού έκοβε μία χεριά το δένανε με το ίδιο το σπάρη και χεριές όπως ήταν τα φτιάχνανε δεμάτια και τα μετέφεραν με τα μουλάρια στο σπίτι.

- Αφού τελείωνε ο θέρος από όλα τα χωράφια, ετοίμαζαν τα αλώνια για το αλώνισμα. Λέω ετοίμαζαν γιατί έφτιαχναν τις χαραμάδες όπου υπήρχαν πλάκες με βούλτα βοδιών, για να μην χάνεται το σπάρη στις χαραμάδες.

- Στο χωριό υπήρχαν επά υπαίθρια αλώνια και άλλα τόσα και παραπάνω στις αυλές των σπιτιών. Πρωί-πρωί άπλωναν τα δεμάτια που έπρεπε να βάλουν σε κάθε αλώνι και μετά δένανε τα βόδια στο στυλό "Στρίζηνο" του αλωνιού, όπου γύ-

ριζε και πατούσε το σπάρη. - Αργότερα όταν ήρθαν τα μουλάρια, το αλώνισμα ήτο πιο εύκολο και γρήγορο.

- Κατά τις 11 το πρωί το αλώνισμα τελείωνε και αφού χώριζαν το άχυρο από τον καρπό, τον βάζανε στα τσουβάλια και τον μετέφεραν σε μέρος που φυσούσε για να το "λίχνισουν". Η διαδικασία ήταν αρκετά κουραστική, γιατί πολλές φορές δεν φυσούσε και αργούσε το "λίχνισμα".

- Το μεσημέρι όλοι μαζί τρώγαν σε κάποιον ίσκιο.

Τον πρώτο λόγο είχαν οι πίτες καθώς και διάφορα άλλα φαγητά και αρκετό κρασί.

- Η διαδικασία του αλωνίσματος ήταν ένας βραχνάς για κάθε νοικοκυρά και όταν τελείωναν έφευγε ένα βάρος από πάνω τους.

- Γι' αυτό ο μήνας Αύγουστος λέγεται και αλωνάρης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ Ε. ΞΕΙΝΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ...

Σας ευχαριστώ, μαστρ' Αργύρη Πετρονώτη, για την Προσοχή σας, σε ό,τι αφορά στο δημοσίευσμά μου για τον Byron ("ΚΟΝΙΤΣΑ" τεύχος 102).

Παραθέτω, κατά πως πρέπει, σύμφωνα με την ακαδημαϊκή δεοντολογία, τη Βιβλιογραφία στο τέλος της επιστολής.

Όσο για το Φιλελληνισμό του Βύρωνα, είναι αλήθεια ότι ακόμη κι ορισμένοι μελετητές του, είτε αμφιβάλλουν γι αυτόν, είτε βρίσκονται σε μεγάλη απορία και η πείρα της ζωής μας διδάσκει, ότι ακόμη και τις πιο βαθιά ριζωμένες ιδέες μας, κάποια στιγμή αρχίζει να τις κατατρώνει η αμφιβολία. Αυτό ισχύει και για τους ιδεολόγους και για τους κριτές τους.

Ο Βύρων σ' αυτό το εκ των πραγμάτων ατελές δοκίμιο, είναι μόνο ο ποιητής, που μίλησε σ' όλες τις ρομαντικές καρδιές και που η πολιτική κατάσταση στην Ευρώπη και οι συγκυρίες της εποχής, τον κατέστησαν πρότυπο ακαταμάχητου ήρωα.

Έστω κι αν αυτό το τελευταίο τη σημερινή εποχή, φαίνεται να ανήκει στη σφαίρα της φαινομενολογίας, ωστόσο θα ήταν παράτολμο να αγνοηθεί ένας τέτοιου είδους άνθρωπος, που επέλεξε το "vivere periculozamente" ενώ μπορούσε να κάνει οτιδήποτε διαφορετικό, ήρεμο και υποτονικό, όντας ένας πλούσιος ηγεμόνας την εποχή εκείνη, που όλοι έτρεμαν το ξέσπασμα

των κάθε είδους σκλάβων.

Είναι αδιαμφισβήτητο ότι στο πρόσωπο του Byron συντάχθηκαν αβίαστα ο Φιλελευθερισμός και το Ρομαντικό ιδεώδες.

Το γεγονός ότι για πολλούς Έλληνες και αρκετούς Ευρωπαίους αυτός ο συνδυασμός ιδεών γέννησε τον Φιλέλληνα Βύρωνα είναι παρηγορητικό, αλλά το ότι για άλλους τόσους, ο Βύρων είναι μόνο ένας ποιητής, είναι το ιδανικότερο όλων.

"Όμως σ' εμάς αρμόζει κάτω από τους κεραυνούς των θεών.

Ω! ποιητές με γυμνό κεφάλι να σταθούμε...".

Νομίζω οι στίχοι αυτοί του ποιητή των ποιητών Hobderlin, τιμούν δεόντως τον ποιητή Βύρωνα.

Βιβλιογραφία: Byron ένας Ρομαντικός, "Κόνιτσα" τεύχος 102.

1. "Ιστορία της Δυτικής Φιλοσοφίας" (Β' τόμος) Μπέρτραντ Ράσσελ Αναγνωστίδης ΑΘΗΝΑ 1965.
2. "Μουσική και Λόγος" Wilhelm Furtwagler PRINTA ΑΘΗΝΑ 1998
3. "Mirror and the Lamp" (ο καθρέφτης και το Φως) Abrams Κριτική ΑΘΗΝΑ 2001
4. "Οι Ρίζες του Ρομαντισμού" Isaih Berlin SCRIPTA ΑΘΗΝΑ 2000
5. "Τα ημερολόγια ενός συγγραφέα" Ντοστογιέφσκι Δαρεμά Αθήνα (Παλαιά έκδοση χωρίς ημερομηνία).

6. "Μπάϋρον" Αντρέ Μωρουά Ωκεανίδα ΑΘΗΝΑ 1997.
7. "Η Διαιτητική του Βύρωνα" Γκαμπριέλ Μαζνέφ, Καστανιώτης ΑΘΗΝΑ 1999
8. "Λόρδου Μπάϋρον επιστολές από την Ελλάδα" 1809-1811 και 1823-1824 Επιμ. Leslie Marchand Μετ. Κούρτοβικ. Ιδεόγραμμα ΑΘΗΝΑ 1996
9. "Byron" Περιοδικά εκδόσεις οδός Πανός 1993 ΑΘΗΝΑ
- 10 "Η Ποίηση του Μπάϋρον" Μάριος Βύρων Ραϊζης Gutenberg 1994 ΑΘΗΝΑ.
11. "Ίδε ο άνθρωπος" (ecce homo) Νίτσε εκδόσεις Πέλλα (Παλαιά έκδοση άνευ λοιπών στοιχείων). Τα σχόλιά σας μαστρ' Αργύρη Πετρονώτη πάντα ευπρόσδεκτα. Ελπίζω να με συγχωρήσετε που χρησιμοποίησα, μ' ευχαρίστηση εξάλλου, τη γραφική εκδοχή του ονόματός σας.

ΑΘΗΝΑ 5-7-2002 Κίτσιου Ειρήνη

Από την Ουγγαρία

Στις 5 Αυγούστου το απόγευμα είχα πάει με τα εγγόνια μου στην παιδική χαρά. Εγώ κάθισα σ' ένα παγκάκι και τα παιδιά έπαιζαν γύρω μου. Απέναντί μου κάθονταν ένα ζευγάρι ηλικιωμένων. Με την πρώτη ματιά που έριξα μου φάνηκαν άνθρωποι διανοούμενοι και δεν έπεσα έξω ήταν και οι δυο καθηγητές.

Σε κάποια στιγμή ο εγγονός μου ο Νίκος με φώναξε γιατί στα ελληνικά και τότε ο κύριος ήρθε κοντά μου και μου λέει: ουγγρώμη, κυρία μου, μιλάτε ελληνικά;

Ναι του απάντησα, είμαι γνήσια ελληνίδα, γεννήθηκα στην Ελλάδα και έζησα εκεί ως τα δέκα πέντε μου χρόνια.

Του φάνηκε παράξενο.

- Τι κρίμα, είπε, εσείς έχετε τη ομορφότερη πατρίδα σ' όλη την Ευρώπη.

Το ξέρω, απάντησα, αλλά δυστυχώς ο πόλεμος με έριξε εδώ.

Όταν στη συνέχεια του είπα ότι είμαι από την περιοχή Ιωαννίνων, ενθουσιάστηκε γιατί πρόσφατα ήταν εκεί όπου επισκέφτηκε το Καλπάκι. Εκεί είχε σκοτωθεί στην Κατοχή ένας ουγγρής του Γερμανός.

Γύρισαν όλη την Πίνδο και όπως μου είπε, έμειναν κατενθουσιασμένοι από τις ομορφιές του τόπου μας.

Τους άρεσε η Κόνιτσα, οι Δρακόλιμνες, ο Βοϊδομάτης, το Σπήλαιο Ιωαννίνων και γενικά όλη η Ήπειρος.

Λίγο πολύ, του έδωσα να καταλάβει σε ποιον τόπο γεννήθηκα και του εξήγησα πως αυτοί που έφκιαζαν τα πέτρινα σπήλια και τα όμορφα γεφύρια στον τόπο μας ήταν μαστόροι ασπούδαχοι, όπως και ο πατέρας μου.

Μου τόνισε ότι γύρισε όλη την Ευρώπη, αλλά τέτοια όμορφη χώρα και τέτοιο φιλότιμο λαό δεν συνάντησε πουθενά. Με παρακάλεσε, αν μπορώ, αυτά να τα δημοσιεύσω κάπου και σκέφτηκα να τα στείλω στο περιοδικό μας...

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία
Μάρθα Παπαστεργίου (από Οξυά)
Ουγγαρία

Η Νέα Παραδοσιακή Αρχιτεκτονική

Στην Εφημερίδα ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ της 28/7/2002 δημοσιεύτηκε ένα πάρα πολύ ενδιαφέρον άρθρο.

Σ' αυτό δύο νέοι αρχιτέκτονες, ο Ριχάρδος Οικονομάκης και ο Μάϊκλ Λυκούδης μιλάνε για τη στροφή που παρατηρείται σε παγκόσμια κλίμακα, από το 1980 και δώθε, στις τάσεις της σύγχρονης αρχιτεκτονικής, η οποία με μιά ήρεμη επανάσταση επανέρχεται στην παραδοσιακή αρχιτεκτονική.

Πρόκειται για μια νέα πρόταση πάνω στην νέα αισθητική και λειτουργική οργάνωση των πόλεων, που προσεγγίζει την αρχιτεκτονική γλώσσα που ακούγονταν πριν από την εμφάνιση των "κουτιών" που διέδωσαν το Μπαουχάους και ο Λέ Κορμπιζιέ.

Αναμφισβήτητα η τάση αυτή είναι αποτέλεσμα κοινωνικής ανάγκης που εκφράζει τη φαινομενική χρεωκόπηση του μοντερνισμού.

Τα κτίρια της νέας παραδοσιακής αρχιτεκτονικής αποστρέφονται τις γυάλινες επιφάνειες και έχουν επικλινή στέγη. Ήρεμη και μεγαλοπρεπή μορφολογία, με φιλικά προς το περιβάλλον υλικά.

Έλληνες αρχιτέκτονες του εξωτερικού πυκνώνουν τις τάξεις των νεοπα-

ραδοσιακών και μάλιστα με σημαντικές διακρίσεις.

Ο Συμπατριώτης μας αρχιτέκτων Δημήτριος Θ. Πορφύρης, που έχει στο Λονδίνο μεγάλο αρχιτεκτονικό γραφείο είναι ένας από τους κύριους εκπροσώπους διεθνώς της τάσης αυτής.

Σε πολλά μέρη του κόσμου φυτρώνουν καθημερινά νέα κτίρια αυτής της αρχιτεκτονικής σχολής. Στη Βρετανία, στις Η.Π.Α. αλλά και στην Ελλάδα. Παράδειγμα ο οικισμός Πιπιούσα στις Σπέτσες που σχεδιάστηκε από τον Δημήτριο Θ. Πορφύρη.

Κατά τον Ριχάρδο Οικονομάκη: "Οι νεοπαραδοσιακοί έχουν ξεπεράσει το στίγμα που επέφερε ο μοντερνισμός στην παραδοσιακή αρχιτεκτονική με την αβάσιμη κατηγορία ότι η παράδοση παραλύει το δημιουργικό πνεύμα του αρχιτέκτονα. Αναγνωρίζουν, αντίθετα, ότι η δημιουργικότητα αποκτά αληθινή αξία, όταν στηρίζεται στις αναγνωρισμένες εξελισσόμενες τοπικές παραδοσιακές "γλωσσολογίες" και όταν δεν αποσκοπεί πρό πάντων στην ανάδειξη της "ευφυίας" του σχεδιαστή, αλλά στη σύνθεση ενός αρμονικού, πολυτισμένου περιβάλλοντος".

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Οικόπεδο 369 τ.μ. στην Άνω Κόνιτσα
Πληροφορίες: Τηλ. 01.06611423

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ
 ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΙΔΡΥΜΑ ΚΛΕΑΡΧΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ
 Κόνιτσα-44100

ΤΑΜΕΙΑΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ
 ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΚΛΕΑΡΧΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ 2001

ΚΕΦ. ΑΡΘΡΟ	ΤΙΤΛΟΣ	ΠΟΣΟ ΔΡΑΧΜΕΣ	ΣΥΝΟΛΟ
Α.ΕΣΟΔΑ			
1.	1. Υπόλοιπο προηγούμενης χρήσης 2000		20.052.494
	2. Μισθώματα από ακίνητα		
	α. Βεραντζέρου 30, Αθήνα	7.869.316	
	β. Χορμοβίτου 24, Αθήνα	540.000	8.409.316
	3. Τόκοι από καταθέσεις στην Ε.Τ.Ε-Τοκομερίδια		808.205
	4. Κρατήσεις χαρτοσήμου - Τέλη Υδρεύσεως-Αποχετεύσεως		605.152
	5. Μισθώματα προηγούμενης χρήσης 2000		721.440
	ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ		<u>10.544.113</u>
			30.596.607
Β.ΕΞΟΔΑ			
	1. Αμοιβές Τρίτων	200.000	
	2. Δωρεές-Επιχορηγήσεις(Δήμος Κόνιτσας-Σχολεία)	22.981.976	
	3. Διάφορες Δαπάνες	106.474	
	4. Υποχρεώσεις από φόρους-τέλη	1.349.212	
	5. Εκτακτα Έξοδα	40.000	
	6. Δαπάνες κοινωφελών έργων	219.480	24.897.142
	ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ		<u>24.897.142</u>
	Οφειλή προηγούμενου έτους που εξοφλήθηκε (Επιτ. Ε.Τ.Ε 1001618-2/28-12-2000)		869.492
			<u>25.766.634</u>

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗ
 ΕΣΟΔΑ : 30.596.607
 ΕΞΟΔΑ : 25.766.634
 ΥΠΟΛΟΙΠΟ: 4.829.973

Κόνιτσα 6-6-2002

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.
 α/α
 Ο Δήμαρχος

Παύλοσ Χατζηφραιμίδης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΙΔΡΥΜΑ ΚΛΕΑΡΧΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ
 Κόνιτσα-44100

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2001

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ		ΠΑΘΗΤΙΚΟ	
1. ΠΑΓΙΑ	243.840.731	1. ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ	248.029.030
Ακίνητα			1.421.550
2. ΧΡΕΩΣΤΕΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ	779.876	2. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΦΟΡΟΥΣ ΤΕΛΗ	
Ελληνικό Δημόσιο -Προκ.-και Παρακράτηση Φόρου		Φόρος οικ.2002	811.185
Προκαταβολή Φόρου Εισοδήματος Οικ.Ετος 2002	587.876	Συμπληρ.Φόρος 3%	<u>257.680</u>
Λοιποί Χρεώστες(Απαίτηση Ενοικίων Χρήσεως 2001)	<u>192.000</u>		1.068.865
3. ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ	4.829.973	Προκατ. Φόρου οικ.2001	<u>544.407</u>
Καταθέσεις όψεως Λισμός Ε.Τ.Ε.			524.458
		Τέλη χαρτοσήμου -ΟΓΑ	309.216
		Προκ.Φόρ.Εισ.Οικ 2002	<u>587.876</u>
			1.421.550
	<u>249.450.580</u>		<u>249.450.580</u>

ΚΟΝΙΤΣΑ 6-6-2002
 Η Αρμόδια Υπάλληλος

 Πηνελόπη Γιαννούση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ
ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΙΔΡΥΜΑ ΚΛΕΑΡΧΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ
ΚΟΝΙΤΣΑ-44100

ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΤΟΥΣ 2002

ΚΕΦ. ΑΡΘΡΟ

ΤΙΤΛΟΣ

ΠΟΣΟ
ΕΥΡΩ

ΣΥΝΟΛΟ

Α.ΕΣΟΔΑ

1.	Υπόλοιπο προηγούμενης χρήσεως 2001			14.174,54
2.	Μισθώματα από ακίνητα έτους 2002			
	α. Βεραντζέρου 30, Αθήνα	25.847,73		
	β. Χορμοβίτου 24, Αθήνα	<u>2.112,99</u>		
			27.960,72	
3.	Τόκοι καταθέσεων ταμιευτηρίου Ε.Τ.Ε -Τοκομερίδια		352,16	
4.	Κρατήσεις χαρτοσήμου-Τέλη Υδρεύσεως -Αποχετεύσεως		1.836,96	
5.	Είσπραξη οφειλόμενων μισθωμάτων & χαρτοσήμου έτους 2001		563,46	30.713,31
	ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ			<u>44.887,84</u>

Β.ΕΞΟΔΑ

1.	Αμοιβές τρίτων		293,47	
	Υπεύθυνη υπάλληλο για τη γραμματειακή υποστήριξη			
2.	Δωρεές-Επιχορηγήσεις		3.521,64	
3.	Διάφορες Δαπάνες		298,98	
4.	Κρατήσεις χαρτοσήμου-Τέλη Υδρεύσεως -Αποχετεύσεως		1.836,96	
5.	Πρόβλεψη για φόρο εισοδ. -Συμ. Φόρου 3%-Χαρ.& ΟΓΑ Έτους 2002		4.676,90	
6.	Πρόβλεψη για φόρο μεγάλης ακινήτου περιουσίας έτους 2001		378,39	
7.	Διαμόρφωση χώρου κάτω του Παλαιού Γυμνασίου (Περιβάλλον χώρος Πλατάνου)		26.914,35	
8.	Επισκευή καλντεριμίων Κόνιτσας		2.201,03	40.121,72
	ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ			<u>40.121,72</u>

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗ

ΕΣΟΔΑ : 44.887,84
ΕΞΟΔΑ : 40.121,72
ΥΠΟΛΟΙΠΟ: 4.766,12

Κόνιτσα 6-6-2002

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.
α/α
Ο Δήμαρχος

Πρόδρομος Χατζηφραιμίδης

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΝΔΡ. ΣΑΜΑΡΑ

ΚΙΡΑΣΟΒΟ

(Αγία Παρασκευή - Κόνιτσας)

ΜΑΤΙΕΣ μέσα στο χρόνο, Ιστορία-Ήθη - Έθιμα έχει το έργο “ΚΙΡΑΣΟΒΟ” (Αγ. Παρασκευή-Κόνιτσας) του εκλεκτού Ηπειρώτη Τάκη Σαμαρά. Αφιερωμένο στη σύζυγό του Φρειδερίκη και τα παιδιά του (Αντρέα και Κατερίνα) αλλά και στους συγχωριανούς του Κιρασοβίτες-Κόνιτσας, που αντιστέκονται όλοι, στο κάλεσμα της Πολιτείας.

Είναι η αποχή τους με την ψήφο και η αντίθεσή τους, να προσαρτηθούν στο Δήμο Μαστοροχωρίων, αλλά ως αυτόνομη Κοινότητα, αφού λένε τη λαϊκή παροιμία: “Λογάριασαν χωρίς τον ξενοδόχο” ζητούν τοπικό Δημοψήφισμα στο παράλογο του νόμου 2539/1997 “Καποδίστριας”.

ΓΝΩΣΤΟΣ ο Πρόεδρος της Αδελφότητας Κιρασοβιτών Απτικής “Η Αγία Παρασκευή” Δημήτρης (Τάκης) Σαμαράς, είναι στην Ηπειρωτική Αποδημία, με τη σωστή θέση και στάση, με την ενασχόλησή του στα κοινά και την έκδοση του περιοδικού της Αδελφότητας. Αλλά και με τα προηγούμενα αυτοτελή έργα του: “Εκκλησία, εξωκκλήσια, εικονίσματα και μύλοι” του χωριού και “Η ιστορία του Δάσους του Κιρασόβου”, που είχαμε την τύχη να μελετήσουμε και ν’ αξιολογήσουμε, γιατί πράγματι αξίζουν, όπως

και το “ΚΙΡΑΣΟΒΟ”.

Το “ΚΙΡΑΣΟΒΟ” είναι έργο που εκδόθηκε το 2002, μεγάλο στο σχήμα κι έχει τετρακόσιες πενήντα σελίδες. Πλούσιο σε ύλη, από ερευνητή με αγάπη και μεράκι, με παλιές και νέες φωτογραφίες στις σελίδες του, έγχρωμες και ασπρόμαυρες, έγγραφα και επιστολές, όταν άγνωστα στοιχεία παραθέτει, που αναφέρει τις πηγές και τα βοηθήματά του. Χωρίζει το έργο σε πέντε (5) μέρη και δέκα έξι (16) Κεφάλαια. Στην αρχή η χωρογραφία και η γνωριμία με το Κιράσοβο, αλλά και την επαρχία Κόνιτσας. Τα εισαγωγικά και η συνοπτική προϊστορία των ομόρων περιοχών του χωριού τους. Ονομασίες, Ίδρυση, Κάτοικοι και Συνοικισμοί, Τοπωνύμια, Ονόματα -Επωνύμια - Παρατσούκλια, η Οργάνωση των κοινοτήτων επί Τουρκοκρατίας, τα Γράμματα στην Τουρκοκρατία (γενικά) αλλά και στο χωριό. Η ιστορική εξέλιξη, ο Ηπειρωτικός Ελληνισμός από το Συνέδριο του Βερολίνου μέχρι την απελευθέρωση της Ηπείρου (1878-1913). Ακόμα συμπληρώνει ο συγγραφέας για τον πνευματικό βίο, τη διατροφή των κατοίκων, τα παραδοσιακά επαγγέλματα, τους μαστόρους, χτιστάδες της πέτρας και τ’ άλλα παραδοσιακά επαγγέλματα.

ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ κότσια για να γράψεις ένα βιβλίο. Να κερδίσεις την προσδεκτικότητα και να επιδράσει ευεργετικά στην ψυχή, να πλησιάσεις τον εσωτερικό κόσμο του αναγνώστη. Ο συγγραφέας Δημήτρης Σαμαράς

κέρδισε την αγάπη μας, τη φιλία, την εμπιστοσύνη μας, με τον προφορικό λόγο του, τις σωστές θέσεις και πράξεις του, ως Πρόεδρος της Αδελφότητας, αλλά και από τα γραφτά του. Είναι ψυχολόγος και ψυχαναλυτής των ψυχών των συγχωριανών του, αλλά και παραπέρα, με την αγάπη και τη φροντίδα του, που εκδηλώνει συχνά - πυκνά με βαθιά συναίσθηση της ευθύνης. Το μαρτυράει η προσωπική επικοινωνία και η προσφορά του σ' αυτούς. Η ερευνητική ματιά του, ορθόνοχη, ξεπερνάει κάθε όριο, φτάνει στο ιδεατό όριο του άθλου, της θυσίας πολλές φορές.

Το "ΚΙΡΑΣΟΒΟ" του Τάκη Σαμαρά είναι το έργο, που έχει συγκεντρωμένη την προσπάθειά του, μετά από ιχνηλασία και αξιολόγηση, την κατάδυσή του σε προσωπικό στοιχείο, την υφολογική διαμόρφωση και την διεισδυτική ικανότητα. Έχει καταπληκτική άνεση γραφής στην επαινετική προβολή των θεμάτων του Κιρασόβου, για το μπόλιασμα της νεότερης γενιάς του χωριού του, να δώσει καινούργια λάμψη και να χαράξει δρόμους ελπίδας για τον τόπο τους. Κυρίαρχη θέση στην καρδιά του έχει το Κιράσοβο. Γι' αυτό πρέπει να εκτιμηθεί, όπως και η προσφορά του.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ Β. ΤΖΟΚΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΝΤΑΝΗΣ

ΠΟΡΤΣ

(Το φυσικό φρούριο των Ρωμαίων)

ΥΣΤΕΡΑ από δύο βιβλία που εξέδωσε, ο Ηπειρώτης συγγραφέας και αγωνιστής Βασίλειος Ντάνης, από τις Πάδες - Κόνιτσας, "Οι κυνηγημένοι" (1999) και "Η μάχη του Καλπακίου" (2000), που τύπωσαν οι εκδόσεις "ΔΩΔΩΝΗ", σήμερα έχουμε στα χέρια μας, το τρίτο βιβλίο του "ΠΟΡΤΣ" από τον ίδιο εκδοτικό οίκο, σε μικρό σχήμα, έχειδιακόσιες τριάντα σελίδες.

ΤΟ ΕΡΓΟ "ΠΟΡΤΣ" είναι από την ιστορία των Πάδων, "διαλαμβάνει γεγονότα, παραδόσεις, θρύλους (έρωτες, φιλονικίες, έχθρες, ήρωες, δωρητές και μοιρολόγια) και ΚΛΑΜΑΤΑ για τ' αγαπημένα πρόσωπα που χάθηκαν άδικα," σημειώνει στον "Πρόλογο" ο συγγραφέας Β. Ντάνης. Έχει έναν ιδιαίτερο τρόπο έκφρασης και προσέγγισης για τις Πάδες και τους συγχωριανούς του. Η αρμονική σύνδεση "Πορτις και Πάδες" που βρίσκονται στη λάκκα Αώου - Κόνιτσας. Μας μιλάει για τη χώρα των Μολοσσών καθώς συγκρούστησαν με την εικοστή πέμπτη ταξιαρχία των Ρωμαίων, που την εκμηδένισαν. Συνεχίζει με παραδόσεις και καταγραφές. Για τη γενιά των Ντάνηδων που ήρθαν και εγκαταστάθηκαν στις Πάδες από το Δυράχιο της Αλβανίας. Αλλά δεν σταμάτησαν εκεί, σκορπίστηκαν σε όλες τις πόλεις της Ηπειρωτικής Ηπείρου. Στην Αγιά, Ηγουμενίτσα, Παραμυθιά,

Πάργα, στο Σούλι... Οι ρίζες της μεγάλης Οικογένειας χάνονται σ' όλη την Ήπειρο. Ίσως θα γνωρίζει τη μεγάλη οικογένεια "ΝΤΑΝΗ" της Παραμυθιάς με τον τ. Δήμαρχο, γιατρό Σταύρο Ντάνη και τ' αδέρφια του, που αφήνουν εποχή με το ήθος και την προσφορά τους. Οφείλει ο Β. Ντάνης των Πάδων να βρει τους συγγενείς...

ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ κείμενα, από τα ήθη και τα έθιμα των Πάδων και της επαρχίας Κόνιτσας.

Φωτογραφίες παλιές, στοιχεία λαογραφικά, κοινωνικά, ανθρωπολογικά, μας δίνουν τη λαϊκή αντίληψη και τα αρχαιολογικά τεκμήρια, με τις βιωμένες αναμνήσεις του Β. Ντάνη. Αξιόλο-

γες παρατηρήσεις σε συνδυασμό με βιογραφίες, γλωσσολογικά, θησαύρισμα παλαιών τραγουδιών, προσωπική πείρα, αγάπη και σεβασμός, συμπληρώνουν ανάγλυφα τις παρατηρήσεις. Ιδιαίτερη προσοχή δίνει στη λεπτομέρεια, τη μεθοδική σειρά των κεφαλαίων, στη διατύπωση των τοπικών βιωματικών όρων και λέξεων. Συγκρότηση από άνθρωπο που έχει μεράκι, προσαρμογή και συνδυάζει ιστορία με λαογραφία, την αρχαιολογία και τη σύγχρονη πραγματικότητα. Επαινετή καταγραφή με εμπειρική οικειότητα, καθώς αναπτύσσει ανακεφαλαιωτική πληρότητα το όλο έργο.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ Β. ΤΖΟΚΑΣ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

το χάνι

ΚΛΕΙΔΩΝΙΑ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΤΗΛ.: (0655) 24567
FAX: (06550) 24568

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΓΚΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Ερμού 73 - Πλατεία Αγ. Σοφίας
Τηλ. 269342 - Θεσ/νίκη.

**ΣΤΗ ΜΟΛΥΒΔΟΣΚΕΠΑΣΤΗ ΜΙΑ ΑΛΛΙΩΤΙΚΗ -
ΑΞΙΟΠΡΟΣΕΧΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΝΗΜΗΣ**

ΝΕΛΛΗΣ ΧΑΝΙΑ

Ο Σωκράτης Ράγγας, στις 23 Ιουνίου, μέρα Κυριακή του 2002, στη Μολυβδοσκεπάστη, στο κατάστημα - καφεενείο της κ. Αθηνάς, πραγματοποίησε μια ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΝΗΜΗΣ για την αγαπημένη του αδερφή Ευδοκία Τζάτζου.

Από την Αθήνα συνοδεύαμε το Σωκράτη τρεις φίλοι του, η Νέλλη Χανιά, ο Δημήτρης Χατζηπαναγιώτου και η κόρη τους Ηλέκτρα Χατζηπαναγιώτου.

Στη ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΝΗΜΗΣ είχε καλεσμένους ΟΛΟΥΣ τους συγχωριανούς της αδερφής του Ευδοκίας. Το πρωί, ώρα 11, πρόσφερε καφέ και ρακή και το μεσημέρι, ώρα 1, παρέθεσε Γεύμα.

Πριν από την έναρξη, κι αφού είχαν καθήσει στην ΤΑΥΛΑ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ όλοι οι συνδαιτημόνες, εμφανίστηκαν στη αίθουσα η Πολυξένη Τζάτζου, ντόπια μολυβδοσκεπαστινή και δίπλα της η νεαρή Ηλέκτρα Χατζηπαναγιώτου με την αγκαλιά της - κάνιστρο - γεμάτη με ανθοκλώναρα από τη Λιπανθειά της Ευδοκίας. Περνώντας από κάθε ένα στο τραπέζι, η Πολυξένη έπαιρνε ανθοκλώναρο από την αγκαλιά - κάνιστρο - της Ηλέκτρας και το εναπόθετε με χάρη δίπλα στο κρασοπότηρο του κάθε ομοτράπεζου. Σ' όλη τούτη τη διαδικασία είχε επικρατήσει μια σιωπή που δεν την είχε παραγγεί-

λει κανένας. Μόνο δάκρυα έβλεπες να κυλούν στα μάτια και μόνο λυγμοί και αναφιλητά, απ' τη συγκίνηση, ακούγονταν στην αίθουσα.

Κι αφού εναποτέθηκαν τα ανθοκλώναρα απ' τη Λιπανθειά της Ευδοκίας, πήρε το λόγο ο Σωκράτης, κι είπε τούτα τα λίγα κι απέρριπα: "Πρώτα, αγαπτοί Συγχωριανοί της Ευδοκίας. Μετά, αγαπτοί φίλοι. Κι ύστερα, αγαπτοί Συγχωριανοί και δικοί μου, αν με θέλετε, γιατί εγώ νοιώθω σχεδόν Συγχωριανός σας. Καλώς ήρθατε σε τούτο το αντάμωμα, σε τούτη της ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΝΗΜΗΣ για την Ευδοκία, την αγαπημένη μου αδερφή. Είμαι βαθύτατα συγκινημένος κι εκφράζω εσώψυχα τις πιο θερμές μου ευχαριστίες για την παρουσία σας.

Οι πεθαμένοι ζουν μια δεύτερη ζωή στη θύμησή μας, στη μνήμη μας, ζουν στη θύμηση, στη μνήμη των ζωντανών. Θέλω, λοιπόν, να υψώσουμε ένα ποτήρι κόκκινο κρασί στη μνήμη της Ευδοκίας, στις Ευδοκίας τη μνήμη και στην υγεία όλων μας, στην υγεία και στην αγάπη όλου του χωριού μας.

Αγαπτοί μου συνδαιτημόνες, καλοί μου ομοτράπεζοι, καλώς ορίσατε σε τούτη την ΤΑΥΛΑ ΤΗΣ ΘΥΜΗΣΗΣ, ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ, ΤΗΣ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΙΑΣ. Η Ευδοκία προσφέρει στον καθένα σας ένα ανθοκλώναρο από τη

Λιπανθειά της. Καλή σας όρεξη”.

Η επιγραμματική προσφώνηση του Σωκράτη μίλησε στις ψυχές τα βάθια των συγχωριανών και καταχειροκροτήθηκε. Αμέσως μετά, μ’ ένα ποτήρι κόκκινο κρασί στο χέρι, ο Σωκράτης, πέρασε και τσούγκρισε με κάθε καλεσμένο. “Στη μνήμη της Ευδοκίας” έλεγαν οι καλεσμένοι. “Και στην υγεία σας” απαντούσε ο Σωκράτης. Κι ύστερα ακολούθησε το ΦΑΓΟΠΟΤΙ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ.

Ήταν έκδηλη η συγκίνηση των συγχωριανών και η αγάπη τους προς το Σωκράτη κι ολοφάνερος ο ενθουσιασμός τους για όλη την εκδήλωση. Κι ο Σωκράτης κατασυγκινημένος απ’ τη συμμετοχή και παρουσία τους, δεν έβρισκε λόγια να τους ευχαριστήσει.

Πραγματικά στάθηκε αλλιώτικη κι αξιοπρόσεκτη τούτη η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΝΗΜΗΣ στη Μολυβδοσκεπάστη. Δεν έγινε σε καμιά απ’ τις τακτές - τυπικές ημερομηνίες. Δεν απασχόλησε καθόλου την Εκκλησία. Δε χρησιμοποιήθηκε και δεν ενόχλησε απολύτως

καμιά θρησκεία. Ζήσαμε αληθινά όσοι μετείχαμε μια ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ πολύ αξιόλογη, χωρίς αλλοτριώσεις και εξαρτήσεις από Τύπους και Συνήθειες.

Ήταν μια ιδέα πρωτότυπη του Σωκράτη Ράγγα (του Σοφοκλή Αηδόνη με το αντιστασιακό του όνομα) αγωνιστή της Εθνικής Αντίστασης ΕΑΜ-ΕΠΟΝ-ΕΛΑΣ-ΕΑ. Μια εμπνευσμένη πρωτοβουλία. Μια ενέργεια ευθύτητας. Μια εκδήλωση γεμάτη αλήθεια. Μια εμπειρία με ποίηση και ομορφιά. Μια παρουσία, που αναδίνει όντως, αληθινό, ανθρώπινο το λευτέρωμα στον πόνο και στο πένθος. Η Ευδοκία με κάνιστρο την αγκαλιά της Ηλέκτρας και με φιλικότατο το χέρι της Πολυξένης, πρόσφερε σε κάθε συγχωριανή και συγχωριανό της ένα ανθοκλώνιο από τη Λιπανθειά της. Κι ο αδερφός της έβαλε στο μνήμε της τούτη την επιγραφή:

**“ΕΥΔΟΚΙΑ ΜΟΥ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ
ΜΟΥ ΕΙΣΑΙ ΠΑΝΤΑ ΖΩΝΤΑΝΗ
Σωκράτης”**

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΡΟΥΜΠΑΣ

Ασφαλιστικός Πράκτορας

ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ - ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ - ΔΑΝΕΙΑ

N. Ζέρβα 2 Κόνιτσα 44100
Τηλ.: (0655) 23616-24957
Κιν. 0944412994

Π Ω Λ Ε Ι Τ Α Ι

Οικόπεδο 1800 Τ.Μ. στην
Α. Κόνιτσα Ηλίας Τζήκας

Τηλ.: 0107702828
0945378016

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Με ζέστες ήρθε ο Ιούλιος αλλά και βροχές. Είναι ο μήνας που αρχίζουν τα πανηγύρια και αρχίζει η κίνηση στην επαρχία μας. Σιγά σιγά γεμίζουν τα χωριά μας από κόσμο που επιστρέφει έστω και για λίγο, στις ρίζες του, αλλά και από ξένους που θέλουν να γνωρίσουν την περιοχή μας.

- Στις 14/7 δεκατέσσερα μέλη του Ορειβ. Συλλόγου Κόνιτσας πραγματοποίησαν πορεία από Βρυσοχώρι-Κόνιτσα.

- Με τον ερχομό του Αυγούστου αυξήθηκε η κίνηση στα χωριά μας, καθώς και οι διάφορες εκδηλώσεις. Σε μερικές περιπτώσεις οι ξαφνικές καλοκαιριάτικες μπόρες έκαναν τη ζημιά τους.

Αποκορύφωμα των πανηγυριών είχαμε το Δεκαπενταύγουστο. Πανηγύρια στα χωριά της Λάκκας Αώου και από τη Μολυβδοσκεπάστη ως το Γράμμο.

Στην ολονύχτια αγρυπνία που έγινε στο μοναστήρι της Μολυβδοσκεπάστης παραβρέθηκε και ο πρώην Υπουργός κ. Παπούλιας.

Στην Κόνιτσα πολύς κόσμος ανηφόρισε στην Παναγία πάνω από τα Πλατανάκια.

- Ευκαιρία βρήκαν και οι υποψήφιοι Νομάρχες, Δήμαρχοι και Σύμβουλοι να γυροφέρνουν από χωριό σε χωριό προς άγραν ψήφων χαιρετώντας εγκάρδια μικρούς και μεγάλους.

- Οι ζυμώσεις για τον καταρτισμό των συνδυασμών εντάθηκαν μέσα στον Αύγουστο, αλλά ως το τέλος του μήνα δεν ανακοινώθηκαν επίσημα τα ονόματα των υποψηφίων.

- Σε γενική συνέλευση των κατοίκων του Κερασόβου αποφασίστηκε η μη συμμετοχή τους στις Δημοτικές εκλογές του Οκτωβρίου. Οι Κερασοβίτες αντιδρούν γιατί δεν έγινε από την Πολιτεία δεκτό το αίτημά τους να παραμείνει το χωριό τους αυτόνομη κοινότητα.

- Εκατοντάδες πρόσκοποι απ' όλη την Ελλάδα επισκέφτηκαν την Κόνιτσα και την περιοχή μας, σε συνάντηση που είχαν προγραμματίσει.

Στα πλαίσια των εκδηλώσεων που παρουσίασαν οι διάφορες ομάδες, κάποια μέλη πήραν συνέντευξη από τον υπεύθυνο του περιοδικού μας και έκαναν από το Δημ. Ραδιόφωνο παρουσίαση του περιοδικού "ΚΟΝΙΤΣΑ" στις 22/8.

- Στα πλαίσια των πολιτιστικών εκδηλώσεων πραγματοποιήθηκε από το Σύλλογο Αγ. Βαρβάρας (Πλάβαλης) στις 18/8 το κοινό μεσημεριανό φαγητό (Καζάνι).

- Στις 19/8 στην Κεντρ. Πλατεία της Κόνιτσας πραγματοποιήθηκε συναυλία από τον γνωστό μουσικοσυνθέτη Χρ. Νικολόπουλο και το συγκρότημά του.

- Ο Σύλλογος Παδιωτών πραγματοποίησε τετραήμερες εκδηλώσεις για τη γιορτή της Παναγίας και τα 25 χρόνια από την ίδρυση του Συλλόγου.

- Η μνήμη του Αγ. Κοσμά γιορτάστηκε με την καθιερωμένη λιτανεία την παραμονή και στις 24 λειτουργία στον ομώνυμο Ναό.

- Τελείωσε η ανακατασκευή της Κεντρ. Πλατείας και θα μπορούν επιτέλους οι Κονιτσιώτες να απολαμβάνουν εκεί την απογευματινή της βόλτα.

- Βροχερός ήταν ο φετινός Αύγουστος και χωρίς πυρκαγιές ευτυχώς!
- Γενικά σ' όλη την καλοκαιρινή περίοδο δεν σημειώθηκαν πυρκαγιές στην περιοχή μας.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΔΙΣΤΡΑΤΟ

- 13-7-2002** Παράσταση χορευτικού συγκροτήματος από την Πολωνία.
- 20-07-2002** Παράσταση του έργου "Το Φιντανάκι" του Παντελή Χορν από το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Ιωαννίνων.
- 09-08-2002** Παράσταση του έργου "Η κωμωδία των παρεξηγήσεων" του Ουίλιαμ Σαίξπηρ από το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Κοζάνης.
- 15-08-2002** Οργάνωση Λαϊκής πανηγυρης και παρουσίαση τοπικών και εθνικών παραδοσιακών χορών από το Χορευτικό τμήμα της Κ.Ε.Τ.Π.Α. Διστριάτου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Στην Αθήνα ο Κώστας και η Ευανθία Τζίνα απόκτησαν κοριτσάκι στις 9/7.
- Στο Ηράκλειο Κρήτης ο Δημήτριος και η Ευαγγελία Ευαγγέλου απόκτησαν στις 17/7 κοριτσάκι.
- Στις 25/7 ο Θανάσης και η Ζωή

Σγούρου απόκτησαν στην Κόνιτσα κοριτσάκι.

- Στις 12/8 απόκτησαν κοριτσάκι ο Φίλιππος Δρακονταειδής και η Αθηνά Καρανάσιου.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο Νικόλαος και η Δήμητρα Κωστούλα βάπτισαν στην Αθήνα το κοριτσάκι τους στις 16/6. Όνομα Πηνελόπη.

- Στις 9/6 στην Κόνιτσα ο Παναγ. Στέφος το κοριτσάκι του. Όνομα: Δέσποινα.

- Στις 25/6 στην Κόνιτσα ο Κώστας και η Αντωνία Φασούλη το αγοράκι τους. Όνομα Χριστόδουλος.

- Στις 29/6 στην Κόνιτσα ο Δημήτρης και η Ευανθία Καλτσούνη το κοριτσάκι τους. Όνομα: Ελευθερία.

- Στην Κόνιτσα ο Θωμάς και η Μαρία Βαγενά στις 13/7 το αγοράκι τους. Όνομα: Ματθαίος.

- Στη Μολυβδοσκεπάστη στις 28/7 ο Μιχάλης Κυρίτσης την κορούλα του. Όνομα: Στέλλα.

- Στη Μελισσόπετρα, στις 28/7 ο Άγγελος Κατσούκης και η Γεωργία Τάσση το αγοράκι τους. Όνομα: Απόστολος

- Στο Κεράσοβο ο Απόστολος Κυρίτσης το κοριτσάκι του. Όνομα Δήμητρα.

- Στις 3/8 στην Κόνιτσα ο Φώτιος Γκατσόπουλος το κοριτσάκι του. Όνομα Ελένη.

- Στην Κόνιτσα στις 15/8 ο Θωμάς και η Ευφροσύνη Κολακέ το κοριτσάκι τους. Όνομα Αγγελική.

- Στο Κεράσοβο ο Φώτιος Γελαδάρης το αγοράκι του στις 17/8. Όνομα

Παναγιώτης.

- Στις 18/8 στο Αηδονοχώρι ο Σπύρος Ζησάκης το κορπσάκι του. Όνομα Ελένη.

- Στην εξοχή ο Μηνάς και η Δήμητρα Πορέτση το αγοράκι τους, στις 18/8. Όνομα: Κωνσταντίνος, και το κορπσάκι τους. Όνομα: Λεβάντα.

- Στην Κόνιτσα ο Θωμάς και η Μαρία Βαγενά το αγοράκι τους. Όνομα: Χαράλαμπος.

- Στο Νικάνορα ο Χρήστος Γουρνοπάνος και η Δήμητρα Μήτσικα το κορπσάκι τους στις 25/8. Όνομα: Δέσποινα.

- Στα Γιάννενα ο Σπύρος Τσιλιμπάρης και η Γιούλη Φαρμάκη το αγοράκι τους στις 25/8. Όνομα Ιωάννης.

ΓΑΜΟΙ

Στις 25/5 στην Κόνιτσα ο Παναγιώτης Νικολόπουλος και η Ευρύκλεια Σπ. Γκότζου.

- Στο Νικάνορα ο Βασίλης Βαζούκης και η Άννα Κόφα στις 30/6.

- Στις 6/7 ο Κων/νος Τσιαλιαμάνης και η Χριστίνα Γιαννούση στην Κόνιτσα.

- Στις 13/7 ο Αθανάσιος Κυρτσόγλου και η Νίκη Ξώνα.

- Στις 20/7 ο Δημήτρης Καϊάφας και η Ευανθία Στεφ. Κώτσικου στην Ελευσίνα.

- Στις 17/8 στην Κόνιτσα ο Φίσερ Σεμπαστιάν και η Βασιλική Αγόρου.

- Στις 17/8 στην Κόνιτσα ο Απόστολος Βλάχος και η Ελπίδα Γαϊτανίδου.

- Στις 17/8 ο Τριαντάφυλλος Τάσιος και η Παρασκευούλα Κυρίτση στην Κόνιτσα.

- Στις 24/8 ο Χρήστος Τσινασλάν και η Μελπομένη Μπισούνη στην Κόνιτσα.

- Στις 24/8 ο Αλέξανδρος Τζουβάρας και η Ανθούλα Κουρούτη στην Ηλιόραχη.

- Στις 29/8 ο Δημήτριος Γιώγας και η Austrievska Viktoria στην Κόνιτσα.

- Στις 31/8 ο Στέφανος Σιώμος και η Κυριακή Πολυχρόνου.

- Στις 31/8 ο Σωτήρης Δογορίτης και η Λευκοθέα Ν. Σχίζα στα Γιάννενα.

- Στις 31/8 ο Αχιλλέας Ε. Χριστοδούλου και η Βάσω Πανουργιά στο Πάπιγκο.

- Σε μια λαμπρή τελετή την 02-08-02 κάτω από τον Πύργο του Hinching Brooke House Huntingdon στο Cambridge της Αγγλίας, ο καταγόμενος από την Μολυβδοσκεπάστη Σταύρος Μιχάλη Δάφνης, ήλθε "εις γάμου κοινωνία" με την εκλεκτή της καρδιάς του Gilian Gregory και ενώπιον Θεού και ανθρώπων έδωσαν αμοιβαίως όρκο πίστεως και αγάπης.

Οι ευτυχείς γονείς των νεόνυμφων και όλοι οι προσκεκλημένοι (από τους συγγενείς του γαμπρού εκ πατρός παρέστησαν τα εξαδέλφια του Αναστάσιος, Δημήτριος μετά συζύγων και τέκνων και ο γράφων) είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν μια τελετή με όλους τους κανόνες και τα χαρακτηριστικά του αυστηρού Βρετανικού πρωτοκόλλου.

Ο Μιχάλης Δάφνης από την Μολυβδοσκέπαστη με σπουδές στο εξωτερικό, πτυχιούχος P h D, έχει μια λαμπρή καριέρα καθηγητού Κοινωνιολογίας και Αγγλικής γλώσσας στο κολλέγιο "Park View Academy" του Λονδίνου.

Για την ιστορία αναφέρουμε ότι ο Πύργος Hinchin Brooke House ήταν κατοικία του κόμπος John Sandwich (1718-92) πρώτου Λόρδου του Βρετ. Ναυαρχείου και ήταν αυτός που καθιέρωσε το "Sandwich" που όλοι γευόμαστε και επίσης τον Πύργο αυτό χρησιμοποίησε ως κατοικία ο Cromwell εκ των μεγαλύτερων φυσιογνωμιών της αγγλικής ιστορίας (1599-1658).

Όπως περίπου συνέβαινε στον παλιό καλό καιρό στα δικά μας διήμερα γαμήλια γλέντια, έτσι και η συγκεκριμένη εκδήλωση είχε μακρά διάρκεια (από τις 2μμ ανήμερα μέχρι τις 04.00 της επομένης) και περιελάμβανε εκτός από την γαμήλια τελετή, το πατροπαράδοτο γαμήλιο γεύμα, ιδιαίτερη δεξίωση και τον επίσημο γαμήλιο χορό. Όπως ήταν φυσικό δεν έλειψαν και τα Κυπριακά (η μητέρα του γαμπρού είναι Κύπρια) καθώς και τα Ηπειρώτικα τραγούδια.

Διερμνεύοντας και τα αισθήματα των συγγενών του γαμπρού εύχομαι στους νεονύμφους Βίον Ευτυχη και ανθόσπαρτον.

Ι. Δάφνης

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στις 27/6 το Αηδονοχώρι ο Στέφανος Τάσος ετών 70.

- Στις 17/7 στην Κόνιτσα ο Ιωάννης Σίνης ετών 82.

- Στις 28/7 στην Καλλιθέα ο Δημή-

τριος Γκάγκας ετών 72.

- Στις 4/8 στην Πουρνιά ο Θεμιστοκλής Μούσιος ετών 79.

- Στις 12/8 στην Κόνιτσα ο Παναγιώτης Βλάνος ετών 58.

- Στις 15/8 στην Κλειδωνιά η Αριστεά Καραφλιά ετών 96.

- Στις 20/8 στη Λαγκάδα η Ανθούλα Σιούντη ετών 51.

- 24/7 στην Πυρσόγιαννη η Βασιλική Κουρλού ετών 74.

- Στις 17/7 στην Πυρσόγιαννη η Ελένη Τσάγκα ετών 90.

- Στις 23/8 στο Δίσπρατο ο Στέργιος Ν. Μάιπας, ετών 88.

- Στις 23/8 στο Παλαιοσέλλι, ο Γρηγόριος Καπαΐος 100 ετών φωτογράφος από το 1935.

- Στις 5/7 πέθανε στη Νεάπολη Κοζάνης η Χριστίνα Κουτσιώνη ετών 38.

- Στις 3/7 πέθανε στη Βούρμπιανη ο Χαράλαμπος Σκούφιας ετών 80.

- Ο Γεώργιος Τσίτσος από το Πληκάτι, στη μνήμη του πατέρα του Δημητρίου, της μητέρας του Πανάγιως και των αδερφών του Μαρίας και Δέσποινας που πέθαναν στη Ρουμανία το 1950 και 52, προσφέρει στο περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ" το ποσό των 50 Euro.

- Ο Κώστας Τσούκας, στη μνήμη του αδικοχαμένου ανεψιού του Νικολάου Κ. Κοκοβέ προσφέρει στο περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ" το ποσό του 13 Euro.

- Ο Παναγιώτης Τζίμας, στη μνήμη του πατέρα του Στέφου, προσφέρει στο περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ" το ποσό των 50 Euro.

- Η Κατερίνα Χατζηθεοδώρου, στη μνήμη του πατέρα της Γεωργίου Μπαρμπούτη, στα δέκα χρόνια από το θάνατό του και στη μνήμη της μητέ-

ρας της Πηνελόπης ένα χρόνο από το θάνατό της, προσφέρει στο περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ" το ποσό των 50 Euro.

- Ο Θεοφάνης Ντίνης, στη μνήμη του λατρευτού του θείου Ευαγγέλου Κατσιώτα, προσφέρει στο περιοδικό μας το ποσό των 40 Euro.

- Στη μνήμη του αλησμόνητου συνεργάτη του περιοδικού μας Αναστασίου Ευθυμίου, η σύζυγός του Χρυ-

σάνθη προσφέρει 15 euro στην "ΚΟΝΙΤΣΑ" και 15 Euro στο Γηροκομείο.

- Η Πολυξένη Νάτση, στη μνήμη του συζύγου της Αριστείδη, δυο χρόνια μετά το θάνατό του προσφέρει στο περιοδικό μας 10 Euro.

- Στη μνήμη του Αναστασίου Ζούκη τα αδέρφια του Γιώργος και Ευδοκία προσφέρουν στο περιοδικό 100 Euro.

**ΕΥΗ ΣΚΟΥΡΤΗ- ΚΑΡΑΜΙΧΑΗΛΙΔΗ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ**

Δέχομαι: ΔΕΥΤΕΡΑ - ΤΡΙΤΗ - ΠΕΜΠΤΗ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
9-12 π.μ. και 5-8 μ.μ.

28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 25
ΛΥΚΟΒΡΥΣΗ

Τηλ.: ΙΑΤΡ. 28.25.298
ΟΙΚ. 28.20.644

το τζάκι

Pension

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΑ ΔΩΜΑΤΙΑ
ΜΕ ΑΤΟΜΙΚΟ ΜΠΑΝΙΟ, ΙΔΙΟΤΙΚΟ ΠΑΡΚΙΝΓΚ

Δεμερτζίδης Ευάγγελος

ΕΘΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΚΟΖΑΝΗΣ
ΤΗΛ: 0655-22867, ΚΟΝΙΤΣΑ

ΕΘΝΙΚΗ
Η ΠΡΩΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ

Ιωάννης Δ. Ευθυμίου
Διευθυντής
Ομάδας Πωλήσεων

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ Α.Ε

Δ/ση Γραφείων : Μοναστηρίου 109 - 546 27 Θεσσαλονίκη

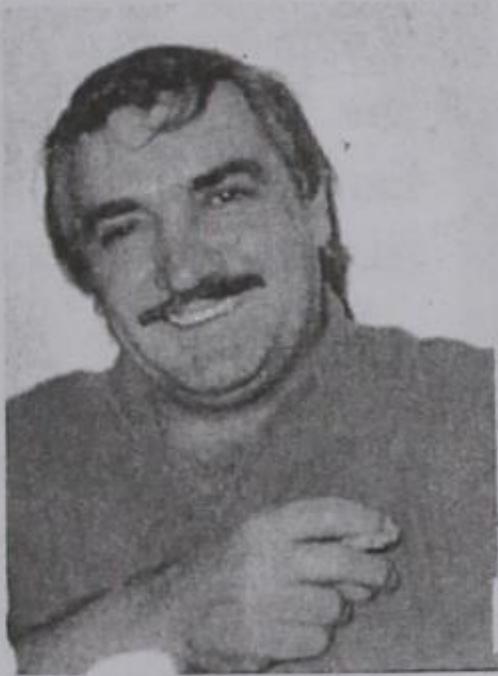
Τηλ. Κέντρο : 0310-553 422 Fax : 0310-553 764

Κιν. 0977-463 008

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΕΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΕΛΛΑΣ

Εφυγε από **Κ**ο ν τ ι ά μας, από τη ζωή σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα στις 24 Ιούλη στη γενέτειρά του Δροσοπηγή Κόνιτσας, ο 53 χρονος αδελφός μας **ΒΕΛΛΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ** του **ΙΩΑΝΝΗ**, ο οποίος γεννήθηκε το 1948 και είναι από τα παιδιά που στον καιρό του Εμφυλίου το 1949, μαζί με τη μητέρα του, πήραν το δρόμο της ξενιτιάς για να σωθούν. Πέρασαν από την Αλβανία, τη Γιουγκοσλαβία, Ρουμανία και το 1950 συναντήθηκαν στη Σοβιετική Ένωση με τον πατέρα του.

Στην Τασκένδη τελείωσε το 11τάξιο Γυμνάσιο (ισότιμο με το Ελληνικό Λύκειο) και στη συνέχεια εργάστηκε από το 1966-1967 βοηθός καθηγητή στο τεχνικό τμήμα σε μια από τις έδρες του Πολυτεχνείου Τασκένδης. Το 1967 εισήχθη κατόπιν εισαγωγικών εξετάσεων στο Κρατικό Παιδαγωγικό Ινστιτούτο "ΝΙΖΑΝΙ" της Τασκένδης. Μετά το τρίτο έτος φοίτησής του εξάσκησε σε διάφορα Ιδρύματα Μέσης Εκπαίδευσης πρακτική σε θέματα διδασκαλίας Τεχνικού Σχεδίου - Ζωγραφικής και εργασιακής Αγωγής.

Το 1972 τέλειωσε τον πλήρη κύκλο

σπουδών και με απόφαση της Κρατικής εξεταστικής Επιτροπής του δόθηκε η ειδικότητα του Καθηγητή Τεχνικού Σχεδίου Ζωγραφικής και Εργασιακής Αγωγής, όπου και του απονεμήθηκε ο τίτλος Πτυχιούχου Παιδαγωγικών Επιστημών (Master of Sciences in Pedagogic).

Μετά τον επαναπατρισμό στην Ελλάδα το 1977 και για την επιβίωσή του δούλεψε σε διάφορα επαγγέλματα, όπως σχεδιαστής (στην εταιρία "ΤΕΜΕΑ", τεχνίτης Μονταδόρος (στην εταιρία "ΜΕΤΕΜ" και στα έργα της Δ.Ε.Η. στην καρδιά-Κοζάνης, στα έργα Ε.Α.Β. Τανάγρας, όπως και Διερμηνέας - Συνοδός γκρούπ σε διάφορα τουριστικά γραφεία με προορισμό τη Σ.Ε. και άλλες χώρες.

Το 1980 υποβάλλει όλα τα δικαιολογητικά στο Δ.Ι.Κ.Α.Τ.Σ.Α. για την αναγνώριση των σπουδών του στο εξωτερικό, ενώ το 1984 του παραχωρήθηκε το δικαίωμα διδασκαλίας Τεχνικών μαθημάτων και το Σεπτέμβρη το 1986 διορίστηκε Καθηγητής από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων στο 2ο Γυμνάσιο Τρικάλων όπου υπηρέτησε ως το 1988 οπότε και μετατέθηκε στο 2ο Γυμνάσιο Πετρούπολης Αθηνών και παράλληλα δούλεψε και στο Λύκειο στην ίδια περιοχή με βαθμό Α΄.

Στη μνήμη του Βελλά Αθανάσιου ο αδελφός και οι αδελφές του προσφέρουν 10 Ευρώ στο "ΡΙζοσπάστη, 10 Ευρώ στο περιοδικό των Πολιτικών Προσφύγων και 10 Ευρώ στο περιοδικό "Κόνιτσα".

ΤΕΛΛΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΟΣ

Στις 26/7 έφυγε από τη ζωή ο αταλάντευτος αγωνιστής, σπουδαίος επιστήμονας και εξαιρετικός άνθρωπος, συμπατριώτης μας Κονισιώτης Δημήτριος Π.

Κρέμος. Η κηδεία του έγινε στις 29/7 στο νεκροταφείο Ν. Ερυθραίας.

Ο καθηγητής Δ. Κρέμος, πυρηνικός - χημικός, συγγραφέας και ζωγράφος, γεννήθηκε το 1918 στη Ρώμη και εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Ελλάδα το 1935.

Ο πατέρας του Παύλος είχε στη Ρώμη το χρυσοχοείο "Κρέμος" της VIA CONDOTTI το οποίο γύρω στα 1935 πωλήθηκε στην οικογένεια BULGARI διότι ο Παύλος νοσταλγούσε να γυρίσει στην πατρίδα του την Κόνιτσα όπου είχε ιδιόκτητο πατρικό σπίτι.

Τελείωσε το Δημοτικό, Γυμνάσιο και Λύκειο στη Ρώμη και το Πανεπιστήμιο στην Αθήνα (1935-40).

Ειδικές σπουδές: Συγκριτική Γλωσσολογία, Σημαντική, Ζωγραφική, Ιστορία των Επιστημών και των Τεχνών, Θεωρητική Πυρηνική.

Μιλούσε έξι γλώσσες.

Εργάστηκε ως Καθηγητής Φυσικών, Χημείας και Πυρηνικής στη μέση και Ανώτερη εκπαίδευση. Διευθυντής Τμήματος Φυσικών Επιστημών στο Κολλέγιο Αθηνών (1948-64) και στο Αμερικανικό Κολλέγιο

Ψυχικού (1965-84). Τακτικός συνεργάτης του Μορφ. συλλόγου "Αθηναίων" (1955-67), αρχισυντάκτης και συνεργάτης πολλών εγκυκλοπαιδειών (1965-89), όπως "Παγκ. Ελλην. Εγκυκλοπαίδεια - Δομή", "Υδρία" κλπ. μέλος επιστ. οργανώσεων, όπως "Ελλην. Επιτροπής Ατομ. Ενέργειας" "Επιτρ. Εκπ. Μεταρρύθμισης" (1965), Επιτρ. προληπτικής Ιατρικής κ.λπ.

Συνέγραψε πάνω από εκατό βιβλία και ειδικές μελέτες επιστημονικού, ιστορικού, λογοτεχνικού και εκπαιδευτικού περιεχομένου. Θεωρία και προβλήματα Φυσικής, Οργανική και Ανόργανη Χημεία, Βιομηχανική Χημεία, Ιατρική Χημεία, Βιολογική Χημεία. Ύλη και Αντιύλη κ.λπ.

Έλαβε μέρος στον ελληνοϊταλικό πόλεμο και στην Εθν. Αντίσταση από τις γραμμές του Κ.Κ.Ε. και το Ε.Α.Μ. και γι' αυτόν το λόγο οι Ιταλοί του έκαψαν το σπίτι στην Κόνιτσα.

Ο Δ.Κ. έμεινε μόνιμα στην Αθήνα με τη σύζυγό του Βηθλεέμ και το γιό του Παύλο που εργάζεται στην Αθήνα ως Αρχιτέκτονας - μηχανικός.

Το περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ" συμμετέχει στο πένθος και εκφράζει στους δικούς του τα βαθιά του συλλυπητήρια.

* * * *

Στη μνήμη του αγαπητού φίλου, έξοχου πνευματικού ανθρώπου, αγωνιστή της Εθνικής Αντίστασης και γόνου έγκριτης Κονισιώτικης οικογένειας, Δημήτρη Π. Κρέμου, Πυρηνικού Χημικού, προσφέρω στο Περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ" 100 Ευρώ

Όθων Κωτούλας

Ομότιμος Καθηγητής Παν/μίου

ΚΑΤΕΥΟΔΙΟ

Αγαπητό μου Περιοδικό. Αισθάνομαι πολύ άσχημα που είσαι υποχρεωμένο να φιλοξενήσεις και αυτή τη φορά στις σελίδες σου ένα δράμα, ένα θρήνο του χωριού μου ΟΞΥΑ. Ποια μοίρα το γραψε;

Ποιος το επέτρεψε;

Είναι αδύνατο να το συλλάβει ο ανθρώπινος νους.

15 Μαΐου 2000, Αθανάσιος Ζούκης του Αναστασίου ετών 62.

24 Αυγούστου 2001, Λαμπρινή Ζούκη του Αθανασίου ετών 62.

20 Ιουνίου 2002, Αναστάσιος Ζούκης του Αθανασίου και της Λαμπρινής, ετών 38.

*Κι έμεινε ο Γιώργος μοναχός
να κλαίει και να χτυπιέται
σαν καλαμιά στον κάμπο*

.....

Τάσιο μου, αγόρι μου.

Με πόση χαρά, με πόση ευτυχία, πέρυσσι (30 Ιουνίου) μας καλούσες στο γάμο σου, με την πιο όμορφη κοπέλα του κόσμου, όπως ο ίδιος είπες, με τη γλυκειά Μαρία Τσέκερη. Με πόσο όμως πόνο και με πόση θλίψη η γλυκειά σου γυναίκα, η όμορφη Μαρία μας ανακοίνωσε φέτος, (20 Ιουνίου) την αιφνίδια και απροσδόκητη φυγή σου;

Απίστευτο, αδύνατο, ψέμα, είναι άλλος, δεν είσαι εσύ, δεν είναι αυτός ο Τάσιος, το γυμνασμένο παλληκάρι, το χωρίς καταχρήσεις και άστατη ζωή ο άριστος επιστήμονας, ο υπέροχος άνθρωπος, το παράδειγμα του συζύγου, του νέου, η προσωποποίηση της καλωσύνης και της αγάπης.

Κανείς δεν ήθελε να είσαι εσύ. Όμως τι αδικία, τι ειρωνία! δε ρώτησες κανέναν. Ούτε την αγαπημένη σου γυναίκα, ούτε τον πονεμένο σου αδερφό, ούτε κανέναν από όλους εμάς που σε αγαπούσαμε και εξακολουθούμε να σε αγαπάμε.

Πώς να παρηγορηθούμε; πώς να ξεχάσουμε; δεν μπορέσαμε ακόμη να συνέρθουμε από τους γονείς σου, τον ξάδερφο σου Τάσιο, τον ξάδερφό σου Βαγγέλη, το μικρό Μιχαλάκη, τη θεία του Παναγιώτα. Και τώρα γιατί μας έδωσες τέτοιο χτύπημα. Μήπως σου έλειψε η μητρική και πατρική στοργή; Δεν το πιστεύουμε και τόσο αφού και ο Βασίλης ο πεθερός σου, και η Ελένη η πεθερά σου, σε αγκάλιασαν και σε αγάπησαν τόσο πολύ.

Και ήσουν τόσο ευτυχισμένος!

Όλοι μας σου ευχόμαστε με όλη τη δύναμη της ψυχής μας, εκεί που πήγες, να εξακολουθείς να είσαι ευτυχισμένος, να μη σου λείψει ποτέ το γέλιο και η χαρά. Για μας να ζεις πάντοτε, θα σε σκεφτόμαστε, θα σε θυμούμαστε, θα σ' αγαπάμε πάντα.

A.M.

ΚΑΠΑΪΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ (1903-2002)

Στις 23 του Αυγούστου έσβησε στα ενενήντα εννέα του χρόνια ο μπάρμπα-Γρηγόρης τόσο ήσυχα και τόσο αθόρυβα, όσο ήσυχος και αθό-

ρυβος ήταν και ο μακροχρόνιος βίος του. Ξεκίνησε για το αιώνιο ταξίδι του από εκείνη την όμορφη γωνιά της γενέθλιας γης του Παλαιοσελλίου την "Μπλητσιάσα" όπως το επιθυμούσε.

Το έτος 1923 ξενιτεύεται: στην Καβάλα και δίπλα στον φωτογράφο αδελφό του Γιάννη μυείται τα μυστικά της τέχνης της φωτογραφίας.

Το 1935 επανακάμπει στο Παλαιοσελλί ως επαγγελματίας φωτογράφος. Με κέντρο των επαγγελματικών του δραστηριοτήτων την πόλη της Κόνιτσας, και κουβαλώντας στον ώμο του την τρίποδη φωτογραφική μηχανή "τον ξυλόγατο" διατρέχει όλη την επαρχία της Κόνιτσας αλλά και τα πέραν του Αώου Ζαγοροχώρια.

Ακούραστος ο μπάρμπα-Γρηγόρης ανέβαινε βουνά διέσχισε δάση και λα-

γκάδια για να απαντήσει και διαιωίσει στις φωτογραφικές του πλάκες τις σύντομες ανθρώπινες χαρές των σκληρών εκείνων χρόνων.

Βγάζοντας το τενεκεδένιο καπάκι του φακού, το σπριφογύριζε στα δάκτυλά του για τόσο χρόνο, όσος χρειαζόταν για να αποτυπωθεί στη γιάλινη πλάκα το ξεφάντωμα του πανηγυριού και του γάμου, η ευτυχία της βάφτισης, η κατάνυξη της θρησκευτικής τελετής, η χαρά των γλεντιών κοντά στη φύση.

Το 1965 ο μπάρμπα-Γρηγόρης αφήνει την τρίποδη μηχανή, αποκτά σύγχρονη φορητή με φλας και συνεχίζει με ένα πλέον κλίκ να αποτυπώνει στο φιλμ πάντα χαρούμενους και χαμογελαστούς ανθρώπους.

Μετά την συνταξιοδότηση γίνεται ένας ακάματος εργάτης της γης. Μετατρέπει την άγονη γη της Τοπόλιτσας κοντά στην έξοδο του γεφυριού σε πραγματική όαση. Μέχρι τα βαθιά του γεράματα πεζοπορώντας από τα χαράματα πήγαινε στο περιβόλι πηγή χαράς και ξεγνοιασιάς γι' αυτόν.

Τώρα ο μπάρμπα-Γρηγόρης πορεύεται προς την αιωνιότητα και ίσως στο δρόμο του απαντήσει πολλούς από εκείνους τους οποίους άφησε πίσω του αποτυπωμένους στη χάρτινη επιφάνεια των φωτογραφιών του.

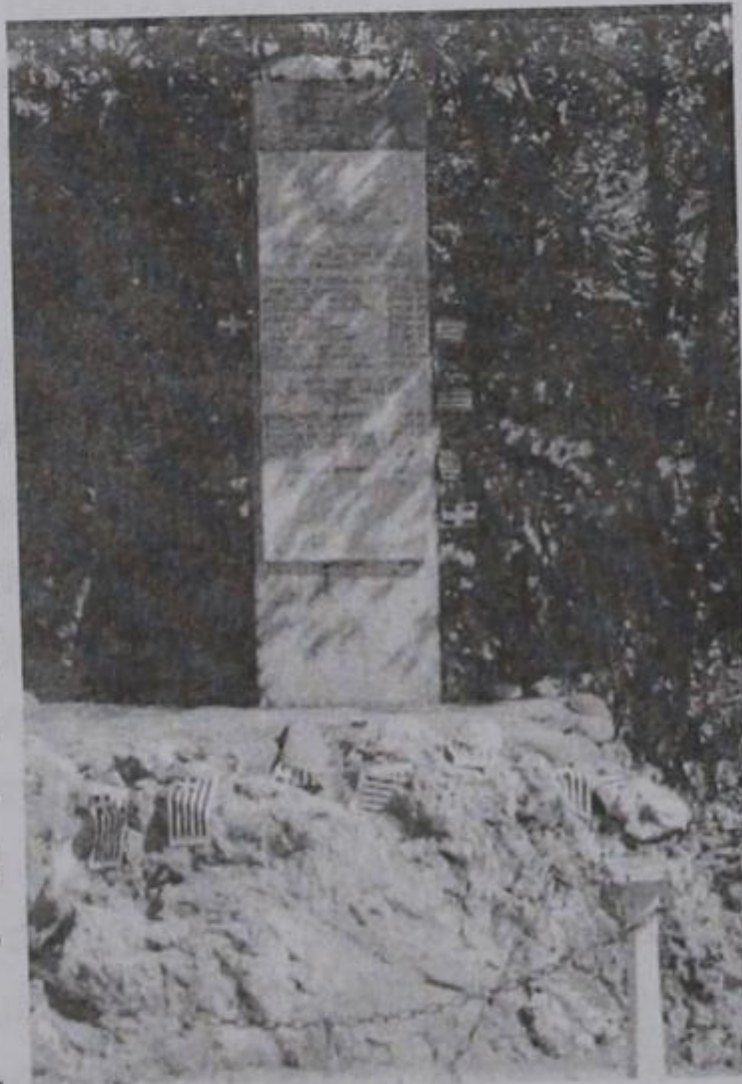
H.A.

Η Καλόβρυση τιμάει του νεκρούς της

Κάθε τόπος, κάθε πόλη ή χωριό, και κάθε κοινωνία γενικά πρέπει να τιμάει του νεκρούς της είτε αυτοί φύγανε από φυσικό θάνατο, είτε πολύ περισσότερο αν αυτοί πέσανε στα πεδία των μαχών, μαχόμενοι τον υπέρ πάντων αγώνα, είτε πέσανε άδικα σαν θύματα άμαχου πληθυσμού από τους βαρβάρους επιδρομείς, γιατί πολλά έχουμε να διδαχθούμε από το παράδειγμά τους.

Έτσι κι εμείς οι κάτοικοι του μικρού χωριού Καλόβρυσης την 21-7-2002 τιμήσαμε τους δικούς μας νεκρούς, αυτούς δηλ. που πέσανε άδικα από τα φονικά πολυβόλα των NAZI φασιστών και αυτούς που χάθηκαν πάνω στα ψηλά βουνά και τα λαγκάδια χωρίς λιβάνι και κερί, χωρίς παπά ευχολόγια κατά τη μαύρη περίοδο του εμφυλίου πολέμου.

Στην επιμνημόσυνη δέηση που τελείται για δεκαπέντε (15) όλόκληρα χρόνια από τον Ιερέα, πατέρα Αντώνιο, τίμησαν με την παρουσία τους ο Δήμαρχος Κόνιτσας - και τούτο το κάνει τακτικά τα τελευταία χρόνια ο κ. Χατζνεφραιμίδης Πρόδρομος, ο δημοτικός σύμβουλος κ. Αθαν. Παπασπύρου, οι πάρεδροι Αετόπετρας και Μελισσόπετρας, οι συγγενείς των θυμάτων και πλήθος κόσμου από τα κοντινά χωριά.

Έγινε η κατάθεση στεφανιών από τις αρχές και τους συγγενείς των θυμάτων, κρατήθηκε ένα λεπτό σιγή και πριν να ψαλεί ο εθνικός ύμνος, τονίστηκε από τον τελετάρχη της επιμνημόσυνης δέησης, ποτέ ο τόπος μας να μη γνωρίσει τέτοιες τραγικές και φρικιαστικές μαύρες ημέρες που αφήνουν πίσω τους μαυροτυμένες μάνες, συζύγους, ορφανά παιδιά και σωρεία ερειπίων.

Στη συνέχεια ακολούθησε δεξίωση που με επιμέλεια είχαν ετοιμάσει οι σπεσιαλίστριες καλές νοικοκυρές του χωριού, λαχανόπιτες, τυρόπιτες, κασιόπιτες, δυοσμοκεφτέδες, κρεατοκεφτέδες, ποικιλία σαλατικών και ότι άλλο καλό είχε την καλοσύνη να προσφέρει ο Δήμος Κόνιτσας.

Οι συγγενείς των θυμάτων Καλόβρυσης, δημοτικού διαμερίσματος Δήμου Κόνιτσας, προσφέρουν για την ενίσχυση του περιοδικού είκοσι (20) Ευρώ για την ανάπαυση των ψυχών των χωριανών που φονεύθηκαν από τα ναζιστικά φασιστικά στρατεύματα κατοχής και από τον καταραμένο εμφύλιο πόλεμο.

Αιωνία ας είναι η μνήμη αυτών.

Β. ΝΙΚΟΥ

Με ευγνωμοσύνη στη θεία μας ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΠΡΟΠΟΔΗ

Στις 9/4/2002 έφυγε για την αιωνιότητα η θεία μας η Ελευθερία Προπόδη. Κατά την επιθυμία της η κηδεία της έγινε στην Πηγή Κονίτσας. “Ο γερανός στον τόπο που γεννήθηκε γυρίζει” έστω και νεκρός. Κρυφός καημός κάθε ξενιτεμένου-ξεριζωμένου στο εξωτερικό να γυρίσει και να ταφεί μαζί με τις μνήμες του και τους προγόνους του στον τόπο που έζησε και γεννήθηκε.

Δυστυχώς δεν μπορέσαμε να παραστήσουμε ούτε στην εξόδιο Ακολουθία εκεί ούτε στο Σαρανταλείτουργο, λόγω μεγάλης αποστάσεως και πολλών προβλημάτων.

Θα τη θυμόμαστε όμως με ευγνωμοσύνη, όπως και τον αείμνηστο μπάρμπα-Βασίλη και τους μακαριστούς γονείς της για όλα όσα προσέφεραν στην εν χρεία μακαριστή Μάνα μας και σε μας, που ήμασταν ορφανά και απροστάτευτα. “Τα έργα αυτών ακολουθεί μετ’ αυτών”.

Δώρο Θεού για τα παιδιά της, τα οποία τα ανέθρεψε με παιδεία και νοσηθεία Κυρίου και για μας.

Ήταν ένα κρύσταλλο που έστειλε την αγάπη και την ελπίδα παντού, γιατί αντλούσε δύναμη και φως από τη χάρη του Θεού. Είχε κρυστάλλινη αγάπη, αλήθεια και αμεσότητα. “Ας έχουμε την ευχή της”.

Θεία, σου ευχόμαστε καλό ταξίδι, ώρα σου καλή και ο θεός μαζί σου.

Καλήν συνάντηση στην αιωνιότητα, γιατί ο χρόνος μετουσιώνεται για όλους μας σε αιωνιότητα αρκεί να συνειδητοποιήσουμε και να βιώσουμε το βιβλικό Λόγο. “...Την ζωήν και τον θάνατον δέδωκα προ προσώπου υμών, την ευλογίαν και την κατάραν· έκλεξαι, την ζωήν σύ, ίνα ζήσεις σύ και το σπέρμα σου, αγαπάν Κύριον τον Θεό σου, εισακούειν της φωνής αυτού και έχεσθαι αυτού ότι τούτο η ζωή σου και η μακρότης των ημερών σου...”. Και του Ελυτικού λόγου. “Δεν είναι μικρό πράγμα να έχεις τους αιώνες με το μέρος σου”!!

Παύλε και Νόρα και σ’ όλους τους οικείους σας, σας ευχόμαστε κουράγιο και δύναμη εξ ουρανού. Να τη θυμάστε, γιατί οι νεκροί θέλουν να τους θυμόμαστε με έργα ευποιίας και ανθρωπιάς, με τρισάγια στους τάφους τους, με κεριά στην εκκλησία.

Αιωνία της η μνήμη και ας είναι ελαφρύ το χώμα της Ηπειρώτικης γης που την σκέπασε.

Τα ανήψια της Γιάννης και Γρηγόρης Κώστα, από το Διαμέρισμα Ηλιορράχης Κονίτσας, στη μνήμη της με ευγνωμοσύνη Προσφέρουν στο Ίδρυμα προστασίας ανημπόρων Γερόντων της Ι. Μητροπόλεως σαράντα (40) ευρώ και στο Περιοδικό “ΚΟΝΙΤΣΑ” είκοσι (20) ευρώ, γιατί και οι δύο χώροι επιτελούν αγνάντεμα και επιστήμη Ζωής.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

	Δολ.	Γεωργίου Βάσω Αθήνα	15
	50	Δάφνης Ιωαν. Αθήνα	10
	50	Κοκοβές Βασ. Αθήνα	10
Φουρτζής Νικ. Αυστραλία	100	Μπάρκη Αλεξάνδρα Αθήνα	20
Κυρίτσης Γεωργ. Αυστραλία	€	Δάγκος Θωμάς Αθήνα	8
Δάψης Ευαγγ. U.S.A.	25	Γαλάνης Νικ. Αθήνα	10
	25	Μήτσης Δημ. Αθήνα	20
Παπαχρηστίδης Νικ. U.S.A.	50	Κοντογιάννης Ανεστ. Λάρισα	7
Δημητρούλας Νικ. Καναδάς	30	Πανταζίδης Στάθης Κιλκίς	10
Γαϊτανίδης Ανδρ. Γερμανία	25	Πήχας Βασ. Κιάτο	8
Γκίνη Ευανθία U.S.A.	20	Καραγιάννης Μιχ. Καστοριά	14
Πηγαδάς Πέτρος Αυστραλία	30	Μπουζούλας Γιάννης Κιούρκα	10
Μωυσίδης Χρ. Γερμανία	10	Φασούλης Κώστας Πάτρα	10
Ζώτος Κων. Αυστραλία	10	Σερίφης Χριστοφ. Καρδίτσα	20
Φασούλης Στεφ. Αθήνα	20	Ζώη Χαρίκλεια Ηγουμενίτσα	13
Σακκά Ανθούλα Αθήνα	13	Ζώης Ζήσης Φιλιάτες	7
Μιχώτας Κων. Αθήνα	30	Σάλτας Εμμ. Γιάννινα	15
Βαρσάμης Αθαν. Αθήνα	7	Ιατρού Ανέστης Γιάννινα	9
Κατσένης Νικ. Αθήνα	19	Λισγάρας Δημ. Γιάννινα	10
Καρανίκας Αναστ. Αθήνα	8	Βλαχόπουλος Θωμάς Γιάννινα	7
Καρανίκας Δημ. Αθήνα	15	Δάψη Μάρθα Γιάννινα	10
Γιούσου Ουρανία Αθήνα	14	Γιάκκας Ανδρέας Γιάννινα	10
Τσάνος Δημ. Αθήνα	10	Νίκου Παναγ. Γιάννινα	7
Γιούσιου Άννα Αθήνα	7	Καλτσούνης Ευ. Γιάννινα	10
Μανουσιουδάκης Ιωσ. Αθήνα	15	Καράκογλου Νικ. Κόνιτσα	10
Οικονόμου Ελευθ. Αθήνα	40	Κίτσιου Ερασμία Κόνιτσα	7
Τιμοθέου Γεωργ. Αθήνα	15	Τέφος Ανδρέας Κόνιτσα	20
Παναγιωτίδης Κων. Αθήνα	8	Τσιγκούλη Άννα Κόνιτσα	10
Νικολού Καλυψώ Αθήνα	15	Κωνσταντινίδη Αντιγ. Κόνιτσα	10
Παπακώστα Ευδ. Αθήνα	30	Τζιάλλας Φωτ. Κόνιτσα	10
Μπλιθικιώτης Αριστ. Αθήνα	21	Μαλάμης Ιωαν. Κόνιτσα	7
Μηλίγγου Αριστέα Αθήνα	7	Μάλιακας Σταύρος Κόνιτσα	15
Ράγγας Σωκρ. Αθήνα	15	Χούσος Θανάσης Κόνιτσα	10
Χατζή Ευαγγελία Αθήνα	34	Τούσιας Θωμάς Κόνιτσα	13
Κίτσιος Κ. Δημ. Αθήνα	10	Τσιλογιάννης Γεωργ. Κόνιτσα	10
Χορταρέας Ηλίας Αθήνα	10	Γαϊτανίδης Στ. Κόνιτσα	7
Μπούσμπουλας Κων. Αθήνα	14	Παπαβασιλείου Νικ. Κόνιτσα	10
Τσιλίφης Βασ. Αθήνα	20	Βρόϊκος Στέφανος Κόνιτσα	20
Χαρισιάδης Δ. Βασ. Αθήνα	15	Δερδέκη Άννα Κόνιτσα	10
Παπασπύρου Ανδρέας Αθήνα	7	Ράγγα Αντωνία Κόνιτσα	7
Ζιώγας Παύλος Αθήνα	10	Παπαχρηστίδης Γεωργ. Κόνιτσα	15
Σιούλης Αριστ. Αθήνα	10	Χατζρούμπης Ιορδ. Κόνιτσα	7
Κυριάκης Αναστ. Αθήνα	7	Καπακλής Κων. Κόνιτσα	7
Κυριάκης Κων. Αθήνα	8	Βλαχόπουλος Γεωργ. Θεσ/νίκη	7
Σπανός Βασ. Αθήνα	10	Παγανιάς Στεργ. Θεσ/νίκη	10
Σπανός Σπυρ. Αθήνα	20	Ιερ. Μήτσιος Χρ. Θεσ/νίκη	10
Καλύνης Δημ. Αθήνα			
Παπαμιχαήλ Παναγ. Αθήνα			

Κωστάκης Αθαν. Ελεύθερο	7	Γέγιος Παναγ. Μόλιστα	7
Σκαλωμένος Δημ. Κεράσοβο	7	Παπαδημητρίου Κων. Δροσοπηγή	15
Καπακλής Παν. Πηγή	10	Τόσκας Γιάννης Πάδες	10
Ρούβαλης Αποστ. Ελεύθερο	7	Κατσώτας Χρ. Λαγκάδα	7
Δάσκαλος Ιωαν. Καβάσιλα	15	Νίκου Κλεάνθης Γεροπλάτανος	7
Δήμου Ηλίας Πηγή	9	Τσινώλης Γεωργ. Καλόβρυση	7
Σπανός Α. Αθαν. Πηγή	8	Πρωτοσυγγέλου Χρ. Καλλιθέα	10
Λένας Θωμάς Μαργαρίτι	10	Κουρτίνος Στ. Βασ. Παλαιοσέλλι	10

Παιδιές Φωτογραφιές

Ο Παύλος Κρέμος, η Σεβαστή, ο Δημήτρης, η Ειρήνη και η κυραμάννα Μαρία (1925).

ΕΙΡΗΝΗ ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ - ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ - ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΔΥΤ. ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ
ΕΠΙΣΤ. ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΣ ΤΟΥ "ΥΓΕΙΑ"

ΠΡΕΙΟ: ΘΕΜΙΔΟΣ 4 - 151 24 ΜΑΡΟΥΣΙ
ΚΙΑ ΦΛΟΙΑΣ 23 - 151 25 ΜΑΡΟΥΣΙ
Χ. ΔΕΥΤ. - ΤΕΤ. - ΠΕΜΤ. 6-8 Μ.Μ.
ΡΑΝΤΕΒΟΥ

ΤΗΛ. ΙΑΤΡ. 61 22 823
ΤΗΛ. "ΥΓΕΙΑ" 68 27 940
ΤΗΛ. ΑΝΑΓΚΗΣ 36 47 021
ΟΙΚΙΑ - FAX 61 22 908
ΤΗΛ. ΚΙΝ. 091 392 273

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΡΕΝΤΖΟΣ
Χειρουργός Οδοντίατρος

ΚΟΡΑΗ 8 ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΤΗΛ: ΙΑΤΡΕΙΟΥ 39817
ΤΗΛ: ΣΠΙΤΙΟΥ 70153

Δέχεται καθημερινά με ραντεβού
Πρωί 9.30-12. - Απογευμα 5.00 - 9.30 και
Σάββατο 8.30 π.μ. - 1.30 μ.μ.

ΣΤΑΣΤΑΜΑΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΚΗΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΡΙΑ - ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΕΣ ΛΑΜΠΑΔΕΣ
ΠΩΛΗΣΗ ΧΟΝΤΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ

ΑΤΟ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ☎ Καταστ. 0655 24573
5 0974186455 Οικίας 06510 70282

Ενοικιαζόμενα δωμάτια με ατομικά
μπάνια και με ιδιωτικό πάρκιν

• Παραδοσιακό Στυλ

ΧΟΥΣΟΣ ΚΩΝ)ΝΟΣ

Τηλ. (0655) 23288 Κόνιτσα

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΛΜΙΝΤΕΡΗΣ
ΡΟΥΡΓΟΣ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ
Τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ST. MARIEN HOSPITAL - ΒΟΡΚΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ 421 Α
Σ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ
90 049
5118 02

ΠΡΩΪ
"ΥΓΕΙΑ" ΤΗΛ. 68 27 940
ΟΙΚΙΑ : ΤΗΛ. 66 45 647

ΚΟΝΙΤΣΑ
ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ :
ΔΟΜΙΚΩΝ
ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ

ΜΠΟΥΛΙΔΟΣ - ΦΟΡΤΩΤΕΣ ΓΡΑΠΗΣ
ΚΟΜΠΡΕΣΕΡ - GRADAR - ΟΣΙΣΤΡΩΤΗΡΕΣ
ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΛΑΤΟΜΕΙΟΥ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ - ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΕΧΝΙΚΩΣ

ΣΩΤ. ΛΩΤΟΣ & Β. ΧΑΙΤΖΗΜΕΛΕΤΙΟΥ
ΑΝΤΙΓΩΝΗΣ 10 ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΠΑΙΔΤΩΝ
ΤΗΛ 5138315

ΕΠΙ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

ΑΝΩΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ • ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ • ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΑ

Λάμπας Μάκας
Λογιστής

Κένου 2 501 00 ΚΟΖΑΝΗ - Τηλ. (0461) 41414, Τηλ./FAX (0461) 22372

 **NATIONAL
SECURITY**

ALARM SYSTEMS

Τάσος Κορτσινόγλου
ΚΙΝ.: 093664.6868

Λ. ΛΑΥΡΙΟΥ 121, ΠΑΙΑΝΙΑ
ΤΗΛ.: 664.6868
ΤΗΛ./FAX: 664.3388

Τ.Κ. 19002, ΑΤΤΙΚΗΣ